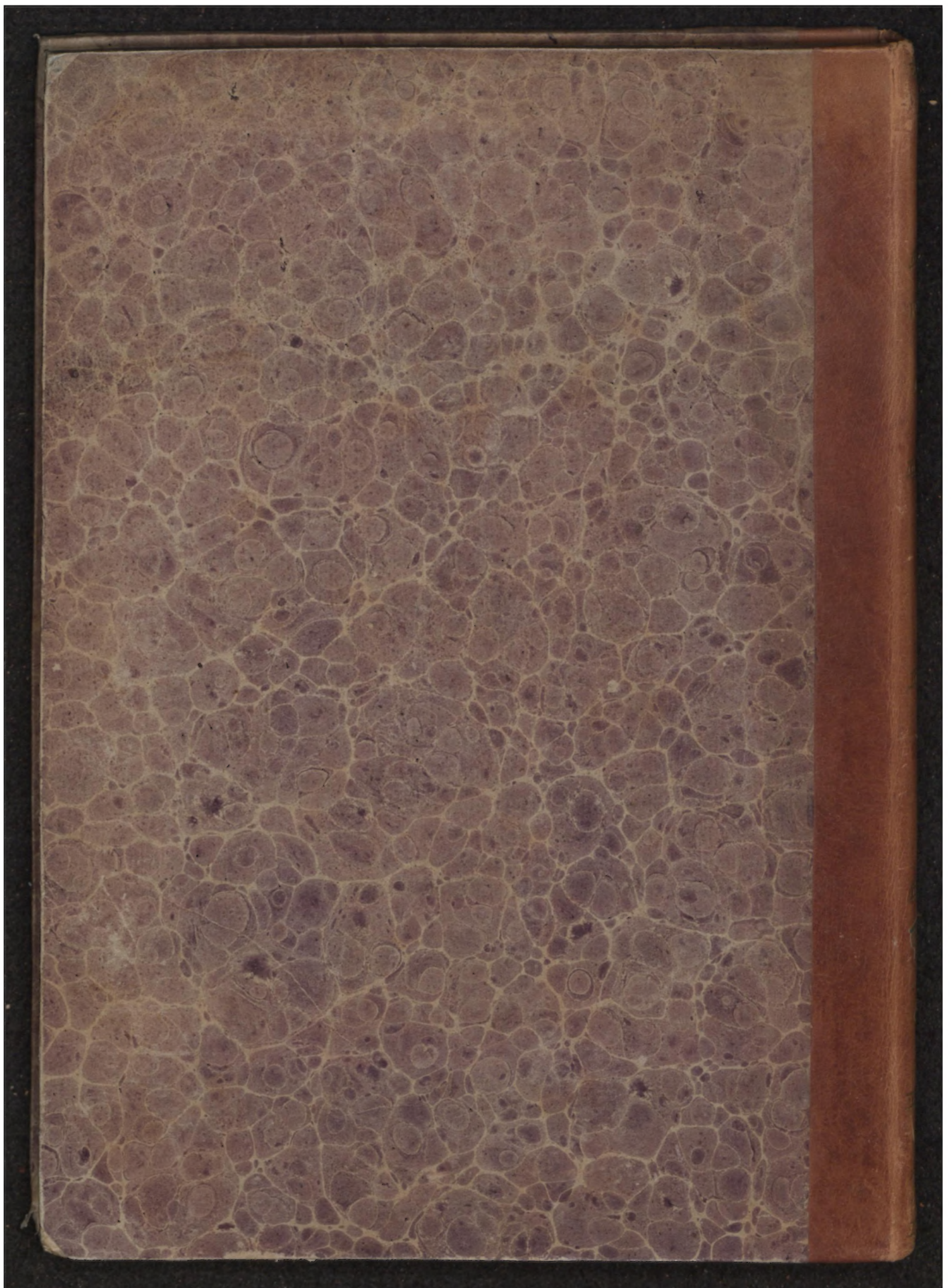

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.

Magl. K.5.41

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.41

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.41

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.5.41

K.5.41

S. Lucig

Bartholomaeus Iustinopolitanus Petro
Contareno patritio ueneto.S.

Cum omnium atq; adeo quotidianis querelis rei litterariae calamitas deploretur, quae librarium impressorumque incuria in dies diffunditur latius, incredibile dictu, nec minus foedum, nullos tam diu bonarum artium cultores extitisse, qui sacratissimum literarum numen uelut a' profanis assererent, mysteriumq; hoc (ut ita dicam) imprimendorum librorum si non studiorum antistites, at initiati uel cum sordium suspitione susciperent hoc uero tempore non desunt, q; hoc uere publicum negotium priuato otio libentissime praeferant, hoc maxime freti, quod inuidorum impetus, quos non futuros iam nunc satis perspectum est, te patrono facile sustinere posse confidant. suscipe per deos uir clarissime iacentium litterarum clientelam te dignam, quarum studia ita colis ut excelleas, prodeant aliquando tuis auspiciis optimi quiq; auctores, non (ut antea) sordidati debebunt tibi eorum manes debebunt et studiosissimi adolescentes, ad quos quicquid commodi hac litterarum industria peruenerit, id totum tibi acceptum referendum non dissimulabunt. haec interim tibi gratia referetur, exigua ea quidem, sed, quae est animi tui magnitudo, non contemnenda. laudam de mori phalaridis acumen, ac dicendi grauitatem principe dignam. Apollonii sanctitatem pythagorae ipsi non improbandam. breuitatem bruti, cuius cicerone teste magister extitit, ni haec notiora scirem, q; ut testimonio nostro confirmentur. illud uero non dissimulan-

dum putauī, non deesse, qui quae phalaridis feruntur, eas a lu-
ciano scriptas suspicentur. has tantum uerbum uerbo latinas
reddemus. disiunctisq; uoluminibus ita collocabimus, ut pa-
gina paginae, et uersus uersui fidelissime respondeant. cui ad-
miniculo studioꝝ uelut infantia innitatur, et in caeteris, quas
intractas hoc consilio reliquimus, profectus uires experiri possit.
Vale

ΦΑΛΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝ-
ΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

ΦΑΛΛΑΡΙΣ ΑΛΚΙΒΟΩ.

i.

π ΟΛΥΚΛΗΣ ὁ μεσσηνίος, οὐκ αὐτὸς γὰρ ἀλλ' ἡ
πολίταις προδοσίαν, ἰσχυρότατον νόον ἀνέκτισεν. οὐκ
ἀγνοῶ δὲ, λυπρὰς ἀπαγγελίας μέγας σὺ δ' ἀκρυβή-
δεις, οὐκ αὖ οὐδ' αὐτὸς ὡς τέχνης ἡμεῶν ἀσκληπιδίος, μετὰ τῶν
θεῶν ἰσχυροῦς θεῶν. σάμας μὲν γὰρ ἄρρωσάν, θεράπευσε τέ-
χνη. ἔνχ' ὅς δ' ἐνόησεν, ἰατρὸς ἰατρὰ θανάτου. ὃν ἀνὴρ παρὰ χεῖρα βλά-
πτει πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδικομαθῶν, καὶ ἀνοσιῶν, ὧν ἐ-
μοὶ πρόσθεν, ἀλλ' ἐκουσίων, ὧν αὐτὸς εἰρησάει, πρὸς δέχου.

Μετὰρᾷσιν.

ii

οὐ Υμὲς μοι τὴν ἀχαιίδα ὑμῶν πολλὰ καὶ ἀδυνα-
μῶν, ὅτι μακρὸν ὁρᾷ πρὸς τῷ ἀστυγείῳ,
κατεφάδα μακρὴν καὶ τε καὶ τῶν ἡμεῶν ἀνὰ ἀλγίστας,
ὅτι προσηλακίζομεν ὑπὸ τῷ αὐτῶν πολλὰ καὶ, ὅσον φρονίζομεν.
ὑμεῖς μὲν γὰρ, ὅς δ' ἐπεὶ χεῖρας ἐμοὶ μνημονάετε. ἐγὼ δ' ὡς μὴ
δέκτετε ἐπιλελησμένους χεῖρας.

Τυρηνῶ.

iii

εἰ Ἰβὺς μετὰ ἀνδρῶν τί πρὸς ἀνδρῶν ἐν μὴ νομίμων, κα-
λεπὰς ἔχειν δ' εἰπεῖν τὰ μέλλοντες βίᾳ πρὸς δουλείας, ὡς
ὑπεφάνητε αἰεταίοις, εἰς τὴν τῶν δαυμορίου πρόνοιαν ἀναφέ-
ρων τὰ περὶ ἐμοῦ, τίνας ἐχρῶν ἐλπίδας ἔχειν σὲ περὶ σεαυτὸν, τῷ
μὴ μετὰ ἀνδρῶν, μηδὲν ὧν παρ' ἀνθρώπων, μετὰ γνώμης ὅ
πάντα ἐκτεβηρότα.

Λυκίων.

iiii

οὐ ὕψος ἡρώτησας ἐν λεοντίοις, ὡς παρόντα με καὶ
δυναμῶν ἀκρίνεσθαι, τίς εἰμὶ, ὅς τινων, καὶ πόθεν.
ἐγὼ γὰρ περὶ σεαυτὸν οἶδα φάλαριν, λεωδία μαντὸς ὑδὸν, ἀστυ-

αα ii

παλὲς τὸ γένος, πολὺ δὲ ἀπερρημύον, Τύραννον ἀκραχεντί-
νων, ἔμπερον κληῶν, ἀπῴωτα μέχρη τῶ παρόντος, οὐθὺς οἶδα
ἔλκυστον, πόρον μὲν, ἐν πασι. λαλῶν δὲ, ἐν νέοις. μοιχὸν δὲ, ἐν
Γωαιξίν. ἀνόλαστον δὲ ἐν νόμοις. ἀσελγῆ δὲ, ἐν ἡδοναῖς. ἀργὸν
δὲ ἐν εἰρήνῃ. καὶ πολεμικὴν δὲ ἐν πολέμοις. δῶσον τά μοι καὶ ἄλλοι
δημηγρεῖωρ, ἐβύβων ὧν ἐλέγχω σε δῖον, ἀνὴρ μὴ θᾶπρον ἀλῶς.
ἀλλ' οὐν ὅταν ἐκδοῖς σε παρὰ δῶσι λεορτῖνοι, βελόμηναι τὸ πρὸς
ἡμᾶς ἀπαλαγῆναι πολέμου.

Λεοντίοις. γ.

ἰ καὶ λῦσαι με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέεσθε κλέμενον, μηδὲν
αἰδέσθ' ἐντες, ἐκδοτέ μοι λυκίῳ. ἴρα τὴν ὀργὴν ἀπῶσαν
εἰς τὸν ἀφείς, παύσωμαι τὸ πρὸς τὴν πόλιν θυμῷ. χεῖρο-
μαι δὲ ὅθεν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσταμαι βε-
λομήδης.

Ζαξίπῳ.

γί.

τ ὦ μὲν ἡ ὥ σου διὰ τὴν νεότητά σου σιμῶσιν. οἱ δὲ, διὰ τὸ
γῆρας, καὶ περ' ἀσύνετα ἀποικηόσιν, ἀνὴρ τοι μή
παύσοις ἡ αὐθαδείας, ὅτε ἐκείνορ ἡ νεότης, ὅτε σὲ τὸ γῆρας
ἐξέρησεται. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μάλλον κολαοθήσῃς, διὰ
νῦν σιμῶμης ἀξιοῦσθε.

Εὐλύω.

vii.

γ νώμης γῆρο μῆμος τοῦτο, ἀλόντα ἀχμαλῶν ἀπο-
κτεῖναι σου τὸν υἱόν, ἀνθ' ὧν ἡ δίκη κέ μου τοὺς ναυάρ-
χους, μετέγων ὑπερ' ἐσέσω. μάχην γὰρ βέλομαι διὰ τῆς κείνου
ζωῆς σὲ λυπῇ. ἡ δὲ ἀνὰ ἀνὰ ἀνὰ τὸ ἀπθανόν.

Σαμέα. viii

ἰ δῶσον τὴν χρυσὴν τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν περὶ τὴν πρὸς ἀπα-
τας φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τὰς τῶ πλοῦτον ἀτυχίας, ἡ
μείξ' ἐσὺ μὲν θῶς ἰδὲ ἀλγυδόν. ἐσὺ μὲν θῶς ἡ γῆ, ἐργασίῃ
συνβόμως, ὅτι ἐπὶ δῖον, ἐπὶ τραυμαχίαν, ἐπὶ παρὰ τῆς ἐξιν, ἐπὶ τὸ
λατῶν τὴν ἰσχυρὰν ἀγῶνα νενικήκαμεν. ἵνα ἀνέσας ὥς περ
σὴν καλῶ καὶ γὰρ, σένης ἀδιαλείπτως, λαμβάνων παρὰ τῆς
σεαυτ' φύσεως, ἀξίως ἐπὶ τὴν ὑσας βουλήν τε καὶ κηδεῖα βραδύ.

π Αἵ νυ μοι δοκῶμεν ἑλῶτες ἄξιον εἶναι θαυμάζειν, τὸ σὺ
 φρονίζουσαι τινὰ ὑπὸ σοῦ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾷς
 παλαιόμηνον, αὐτὸν ἀπὸ πηχάδ' ἡσυχίᾳ πάλαι ποικίλεις. σὺ δὲ
 ταῖς ἑνὶ σοῦ νενουθετημένων κακίαις ἐνοχρῶν, καὶ ταῖς
 ἄλλαις ἀπὸ σοῦ, ὡς ἀνὰ ληΐτος εἰς ποικίλιν, οὐ νουθε-
 τῆς.

Λακρίτω.

x

α ἡσυχίᾳ σοὶ βαρέως ὑπὸ τῆς παιδὸς τελευτῆς, πάλαι σὺ
 γνώμη καὶ γὰρ δὲ σφόδρα συμπάθων, ὡς εἰς τὸν οἶκόν
 ὡν τὸ συμβεβηκός ἡ γυνή, μεῖζον ἄχθεται, καὶ τοι σερρο-
 τέρα φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὀφελος
 ὁραῖν, μή δὲ τοῖς ἀμέλως ἀνιστομένοις παρὰ μνηστῆρας δέξασθαι
 μετὰ ληΐας ἐπ' αὐτὸν συμφορᾶς, πρὶν τὸν μὲν, ὅτι ὑπὲρ παρ' ἰ-
 δὸς ἀφρονίζόμενος, ἐν πολέμῳ ζωῶν εἰς αἰσῶν τεθνηκεν. εἴθ' ὅτι νι-
 κῶν, καὶ χίτων τέλεις ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης ἡξίωται. τὸ δὲ τε-
 λεύτατον, ὅτι μηδὲν ἀμαρτύνων παρὰ τὸν βίον, ἐπεσφράγισται
 τῶν ἰδίων ἀρετῶν, θανάτῳ ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῶντι ἄχθος, ἀδελφον
 εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλείστον
 οὐχ αἰσῶμαι κρατῶσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀνατηγρήθεος, ἐν τῷ
 καλίστῳ χήματι τῆς δόξης καθίδηται. νομίσας δ' ἐν ἀξίᾳ
 παρ' αὐτῷ χεῖρας ἀπειληφέναι γνέσεως, καὶ ἀνὰ βοφῆς, τὸ
 κακὸν αὐτὸν καὶ ἄχθον μέχρι τέλους γεγονέναι. ταῦτ' αὖ
 τῷ ἀμοιβῶν ἀντίδωκε, τὸ πρῶτον, καὶ ἀπαρηγρήθεος τῶν
 παρ' αὐτῷ πλὴν ἐνεγκῆν.

Μετὰ κλει.

xi

η Αἱ βούεις ἱπποὺς ἐκπεπόμενους, κενὸς μνημόνους
 ὑπὸ τὸν ἀφρονά, καὶ τὰ χήματα δοῦναι τεύχεω πρὸς τέτοιον
 χαλὰν ἄχθος δέη, μή καὶ τὸν γὰρ φθιν. οὐδὲ γὰρ ἄλλος ἐστὶ
 μέγιστον αἰτμήμα, ὅ μὴ πάντως αἰτῆσαι μὴ ὡς χαλὰς μεθᾶ.

αα ιιι

ἔ Κπεθ(αυρί)καυρ τῷ πλούτου, ὅσα παρέχεν ὁ θεός,
εἰς μεταβολὰς τῷ Τύχης, οὐκ ἐν τοῖς νόλοις τῷ γῆς
ὡς παρίωφς, ἀλλ' εἰς τοὺς βουληθέντας βῶν φίλων τὰς δωρε
ὰς λαμβάνειν. οὐ μὴν οὐδεὶς τοῦτο προθυμοῖται ἢ μὴν (αυτὸν) ἐ-
χρίσω, ὅτι κατὰ φύμας βύς φίλους καὶ ἀποφαλῶμεν
τῷ ἀρχῆς, ἔχεται ὅρ' ἐλπίδων. ἔμω. ἀλλ' ἔχεται μὴ πρότερον,
νῦν πελαβὼν ὡς παρὰ καθεστῆκεν ἐμοὶ φυλαχθῆσθαι μὴ λυ, Φί-
λου τί ποίησον ἔργον. πῶς οὐδὲν ἡ γῆς μεθεῖν γῆς μέρος, πα-
ρελθόντες ὡς νόνεως ἀποστέρει, τοὺς ἐξ ὑμῶν βῶν ἐταίρων
πρατίσας. ὦν ἂν Τυχὴν βῶν, καὶ αὐτὸς ἐτέρω συμπλακῶ δαί-
μονι, ἔσθ' εἰς ὅδ' ἐν ἡπτόν ἂν Τυχὴν δόξω.

Εὐμήλω.

xiii

ὁ Ὑπεριχθῆτος, ὅτε ὄντος ἀδύνατον κατὰ ῥῆσιν πλημ-
μελεῖν ἀμύνεσθαι, τῷ πρῶτον περὶ νόβος ὑπὸ σῶν, τὸ δαί-
τερον ἀφ' ἡμῶν ἐσθ' αἰ πρὸς δέχου.

Ἡροδότης.

xiiii

ἂ καμὴν ἢ κακῶς πεπνυμένος, μηδὲν ὁμολογῆσαι πρὸς
τὸν δεδρανότα περὶ ἀμύνεσθαι. ἴν' ὡς ἡμῖς αἰ πρὸς αὐτὸν ὑ-
πὸτος ἀλῶν. ἐγὼ δέ, τῷ το μὴν ἀγῆρ' εἰς ἀνδρὸς ἔργον ἢ γῆς μῆ-
τὸ, τὸν ἀγνοῦντα χερῶσθαι. περὶ δὲ καμὴν ὡς δῦ πρὸς, μὴν ὑ-
ωσι φυλάττεισθαι τὴν ἐπίστασιν ἐξ ἡμῶν ἀμυναν. ἴνα πρὸ τῷ
μὴν παθεῖν, ἢ πρὸς δυνάμει ὡς ἀλάζῃ. μετὰ δέ τινι πρὸς δυνάμει, αὐ-
τὸ τὸ παθεῖν.

Τάκρω.

xv

τ αὐρομνήταις τὰ λύβ' αἰ χαλῶν ἄπερ' ἐλαβον
ἀπόδος, μὴ ποιεῖσθαι ἐμὴ τὴν χάριν, ἀλλ' ἀποσπῶντα.
ἢ γὰρ ἐκείνος, εἰς τὴν δὲ καμὴν ὡς ἀνδρῶν ἀνδρείαν, ὅ παρ' ἐμῶν
ταύτῃ τῇ τῇ. τέθνηκε μὴν τοῖς περὶ τοῦτον αὐτὸς χάρις,
εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους δεδραμῆκε.

Εἰφοίτη.

xvi

τ ἀμὴν σὰ, καὶ βύβων ὦν πεπομφαμην εἰ μὴ ζόνων ἀγα-
θῶν, ἀξία. τὰ δὲ μά, μὴ βλάσματος εἶν. ὅθεν γὰρ ἐπὶ αὐ-
τοῖς ἐχρυσὴν στήνῃς κρεῖττον.

Ἀμφινόμω.

xvii

ο Ὑδρόναυ χάριτας οἶομαι δωρεάμηνος ἀγαθοῖς ἀνδρά-
σιν, ἀλλὰ πολὺ μάλλον παρὰ βύβων λαμβάνειν. ὅθεν
ἀξίῳ, μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλὰ ὡς προσφείλου
τά σοι διὰ τὸ βουληθῆναι σε λαβεῖν, ἀεὶ ἐπέμψαμην δέχου.

Ἐρυθία.

xviii

η ἀπὸ πρὸς μὴν ἐμαυτῷ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ πρὸς τῷ
κοινοῦ πατρὸς, ὃν ἐπὶ σοὶ κατέλιπον ἐρυθία. πρὸς μὴν
ἐμαυτοῦ, ὅτι φάγνυτός με, χερσὶν ὑπέμηνας μάλλον, ἢ γὰρ
μασθῆναι, πλείων ἀγαπᾶσθαι βουλομένη. πρὸς δὲ τῷ πα-
τρὶ, ὅτι σὺ ἀμφοτέρω, καὶ μήτηρ αὐτῶν, εἰ πατὴρ ἐγγύς. οὐ γὰρ
ἀνδρὰ ἕτερον ἀντὶ φιλίας, οὐδ' ἡγὼν ἀντὶ παυρόλαπτο-
την ἡσασα. ἀλλ' ἀντὶ μὴν ἀνδρὸς ἀδελφῆ, τὴν ἡμῶν πρὸς
ἐμοὶ μὲν ἐλομένη. ἀντὶ δὲ παιδὸς ἀλλοῦ, τὸν ὑπὸ τῷ πατρί
του παρέρχεται σώζουσα. τελείωσον οὖν ἀνδρὶ καὶ ἡμῶν, τὴν ἀ-
ποσεαυτῷ αὐτῷ δεδομένην χάριν, ἧς ἀνὰ φρονήσας τὰ ἀρ-
μόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε παρὸς ἐπὶ, μήτε μηδὲς πρὸς δέ-
κται. λιπαρῶ δέ σε μετὰ τοσαύτης ἡμῶν δέσεως. οὐχ ὡς ἀπὸ τῶν
μηδὲ πρὸς τέκνου, καὶ ταῦτα τοσαύτη. ἀλλ' ὡς πατὴρ ὑπὲρ ἐ-
νὸς ἡοῦ φοβέσθης. δύναμις δ' αὐτῷ ἀποβῆναι ἐκ τῶν παθῶν, καὶ τὸ
παρὰ πατέρων ἡμῶν τέκνοις ἐνθυμηθεῖσα δέος, συνηνώμης ἀξι-
ῶν τὸν ὅσον ἐπὶ τέκνοντά με.

αα ιιιι

π Ολύκλιτον ὡς πωθανόμεναι τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφε-
 σθε, ὡς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι μενέ-
 μοι λαβὼν, δυνάμενος ἀποκτείνειν, χαλεπῶς τῆς ἐξήρπα-
 σεν νόσον. καὶ τὸν ἐπαινον αὐτῷ τῷ δικαιοσύνης, καὶ τηρεῖν αὐ-
 δικίας ποιῆσθε. καὶ τὸ θεομολογῶντες, ὅτι ἀγχιώσθε ἐγὼ δὲ
 θαυμάζω τῷ τέχνῃ. αὐτὸν τὸν βόπον, ὅτι ἐθνήσκοντάς με πῶ-
 τευθεῖς, ὅπως Τύραννον ἀνέστηκεν. ἀλλ' ὡς νοσοῦντα πονήσας σέ-
 σακεν. ἐδὶ δ' αὖ τῷ μετέρανμένῃ, ὅτι τὸ πῶς πνθεκαῖον.
 διὰ δὲ τὴν ἐμὴν ἀχρεΐαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις σικελιώταις
 πεπλούτηκεν. οἶδα γὰρ, ὅτι διὰ τὴν δόσιν ὧν ἀχρεΐων
 πάντες ἀχρεοῖς προδοταί μάχων ἀκραγαντίνων, ἢ Τυραννο-
 κτόνοι Φαλάειδος ἀκροθῆναι.

ἢ Φαλάειδος Τυραννίς, τῷ πυθαγῶρα φιλοσοφίας πλεῖ-
 στον ὅσον δοκεῖ κενεῖσθαι. κωλύει δὲ ὁ μὲν οὐδέ τις, ἐ-
 πόντων οὐκ ἔχοντων, συνένομόνους ἡμᾶς, τὴν ἀρετὴν διὰ
 πειραν ἀχλίων λαβεῖν. δύναται γὰρ αὐτὸ καὶ τὰ πρῶτα δι-
 εῶτα, συναρᾶν εἰς ταυτὸν ὁμιλίαν, ἐγὼ μὲν οὖν, ἀνοήτῃ
 περὶ σοῦ πωθανόμενος, ἀείρον ἀνδρᾶ πᾶσι μάσε εἶναι.
 σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κεῖναι. φάδης γὰρ με δόξα λυπεῖ. οὐ-
 μὴν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐκ ἔσθ' ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, δι-
 κὴ καὶ τηρεῖν καὶ Τυραννίδα. αὐτὴ μὲν γὰρ ὅπλων, καὶ δο-
 ρυφόρων ἐρχόμενος, ἀεὶ πειρήματος ἔσομαι μεθ' ὅπλων δὲ καὶ
 φερεῖς, ὅπως σὺ δὲ πᾶσα ἀσφάλεια, κινδύνων ἀπὸ κλαῖ-
 μῆν, καὶ παρὰ γνέσθαι πρὸς με, καὶ μεθ' ὅσυχας συμβῶναι.
 λαμβάνω δὲ καὶ διὰ πειραν, ἐάν μὴ ὡς Τύραννον ἐξετά-
 ζης, ἰδὼς τὴν ἀρετὴν με μάχων, ἢ Τύραννον. ἐάν δέ τις ἰδῶς τὴν

Θωρακι.

Xxiii

Ἀειφράδης.

xxiii

Ἀντιμάχῳ.

XXV

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.

εἰδὼν ἔχων, ἀδινεὶς μὲν· τὸ δὲ ἀνέσιον παρὰ τὸ ἀνθρώπινος
λογισμῶν, σὺν ὧς ἀξιοῦται· ἡ δὲ σὺν ὧς μὴ γίνωσκε, ὅτι
μὲν ληΐς ὄσιν ἀπολύψαι, ὅσον τε ληΐς χρημάτων ἀπογνώσις.

Ἀεισομῶν,

xxvi

μ Ἡ ζωάχθμοι περὶ τὸ βαυμάθον, ὧν τέτρωμαι κα-
τὰ τὸν πολεμον· τὸ μὲν γὰρ ἄνδρ, ἡθὺ συμπαθέσ σου, ἀγ-
μαι· βούβρ δ' ἀπὸ τῶ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖς τοῖς τοῖς, εἰ δ'
παρὸ λῆγρ ἡ λθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥς τε ἀπευθύν τὰ θα-
νάτου ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀξίαι μὲν αὖ ἡθὺ τῆς εἰμαρμέ-
νης θάττον, εἰ ἡθὺ παθείον ἀμοιχρόνον ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἐν πολέ-
μω τε λάτῃσιν· τὸ γὰρ ἀνδρείην ἀνὰ μείζον ἀγρόν, ἢ περὶ ἀρε-
τῆς ἡθὺ νίης ἀγροζομένω, ἀπερίσασθαι τὸν βίον.

Ξενοπίθει.

xxvii

ο Ὑπὸ ἀχθμοι ταῖς διαβολαῖς, ὅτε ταῖς δόξαις, αἷς ἔχου-
σιν ἐφ' ἡμῖν, οἱ μὴ διηαίως κατ' ἡγρῶντες· ἡθὺ τοῦτο δὲ
ἔδεν ἕτερον πᾶσιν ἀνθρώποις, ἡ δὲ τὸ γινώσκον, ὅτι τοῖς μὲν ἀλλοῖς
φύσει κακοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν εἰς θεῶν παθεῖν ἰσχὺσιν ἀνὰ
κλῶ, βούβρ γινέσθαι σωέβη· διαφέρει δὲ κατ' ὅσον, ὅτι ἐγὼ μὲν
τύραννος ὢν, ἐξέσιαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁμολογῶ ὑμῖς
δὲ ἰδιώταις γεγνότες, παρ' ὅσον δεδιδίκατε νόμους, ὁμολογεῖσθαι
δέον, ἀρετῆς.

Κατανάοις.

xxviii

α Χθέντες ἀχμαλώτους τὸ ὑμετέρων πολέων τῆρας,
ἔδεμίαν ἔχοντες ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα
ὑμῖν αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλην, σέσωκα· ὅτι ἐπιλελθὲς μὲν
τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας· ἀπὸ τῶν γὰρ εἰλῶ ἐπιλελθὲς μονέσπερος, εἰ
βούβρ μὲν μικρότερον δὲ κλῶ παρ' ὑμῶν λαβεῖν κατὰ φρονησά-
μι· ὅταν δὲ τὴν κατὰ ξίαν ὑπὸ χητέ μοι, βούβρ μὲν, τὸ μέγεθος τῆς
συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε κακῶν ἀναμνήσει.

Ανρομινεῖται μὲν ὅτι ὡς γὰρ φέρεται πρὸς με, ἐν το-
 λῶν ἔχειν λέγουσιν ὅτι τὸ παρὸς, ὅτε μετὰ χαλκῆς τὸν
 βίον, οὐδεμιᾶς ἦσαν ἐπιτήδαιοι Τυχὴν ὑποφειάδας. οὐδὲν γὰρ ὡς
 πρὸς μὲν πῶποτε πολέμῳ μελεθέντες, ὅτε ἐλάτῃον, ὅτε μείζον,
 ἐξελύεσθαι ἀδύνατος τὸν κατὰ μὲν πόλεμον. ἐπιστολὴ δὲ οὐ μόνον
 ταύτης ἡ χάρις ἀξιόσβησι Τυχὴν παρ' ἐμοῦ, ὡς αἰτεῖται
 δι' ὑμῶν τὰ λυβάρων ἀχμαλώτων αὐτοῖς, ἀπερ εἰσεπερα-
 ξάμεν, ἀποδοθῶναι προτάξας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμίαν
 ὅτι μείζον. καὶ γὰρ εἰ τεθναῖναι δοκίμῃσιν, ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν ἀφρο-
 νῶν εἰποι, ἐμοί τε οὐκ ὅτι οὐδὲ οὐτέθνηκε. μὴ γὰρ βούλῃτον ἰχὺ
 σκεῖν τὸ κατὰ ταυρομνησθῶν μῖσος, ὡς τε ἐπιστολὴν αὐτῆς ἀμε-
 νόντι μὴ λαβεῖν, ὡς φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν. πάντας μὲν
 γὰρ ἀνθρώπους, ὡς ἐκείνου πρὸς περὶ νηλεῶς. περὶ τὸ πλεονέκτην δὲ
 πάντων, ἐμὲ τὸν ἐν τοῖς αὐταῖς μυριάσιν ἀνθρώπων, ὡς ἐπερὰ
 θῶν, ἀνδρὸς ὑποφανεσέραν Τυχὴν οὐκ ἰδόντα. διό γε χήματα
 αὐτοῖς ἀποδοῦμαι πρὸς τεταχά, καὶ τὴν χάριν ταύτην οὐδε
 δυνάμεναι ὅτι παρ' ὑμῶν μὲν τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου
 μάχων εἰληφέναι νομίζω. Κετοφίμω. xxx

α Γὰρ μὲν ἔργον φίλας ἐσὶ ποιῆς, ἐπὶ πάντες, ὅσοι παλῶν
 οὐκ ἔστι μοι, μετὰ τὴν ἀνδρῶν μαρτυρεῖτε, περὶ μὲν οἱ
 ταῖς ἐμοῖς βουλαῖς ἢ πράξεσιν, ἢ τῇ ἡσυχίᾳ λεοντίνης. ἐγὼ δὲ
 σαφῶς οἶδα τὴν ἀνδραγαθίαν ἀμύων, ὡς ἐμοῦ περὶ ἀγαθῶν.
 τὴν δὲ ἀνταρκατικὴν νίκη, ὡς τῇ Τύχῃ καὶ ἑρρωμένη. οὐ
 δὲν γὰρ ὅτι ὡς φίλας τὴν ἀνθρώπων, ὅτι μείζον, ὅτι ἐλάτ-
 τρον, ὅτι μὴ ταῖς ἐκείνης ῥοπῇς βεβαίεται.

Πολυδάμει. xxxi

θ Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῇ ἐπιστολῇ ἐοικέν, τὴν παρὰ πλὺμὰ μετὰ
 βολῇ βίβλιν. ὅτι τὸν ἀλλοτρίον, θραυτέρως, ἢ κατὰ
 Τύραννον

Τύραννον ἐμφανὲς ὦν, ταῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶ-
μαι. ἐγὼ δὲ ἐν δέεσιν ἢ δι' ἐφ' ἃ γὰρ πάντες ἀνθρώπους. ὡς γὰρ
ἔτε παρ' ἄλλοις τίτιν, ἔτε ἐν φίλοις βεβαίαν ἔχον. διὸ πάντα
πολυγῶνως ὡς γινούσ, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν λιβύῃ, τὴ μετ' ἀν-
θρώπων βίῃ, αἰετὸν τέραν ὑπολαμβάνω. καὶ τὰ θηρόβατα νο-
μαδῶν ἐν διαγίγμαι. μάλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσιν, αἰκιν-
δύνως συγκαλισσάμεναι, ἢ συνδυνήειν ἐρπετοῖς πασί, ἢ τοῖς
νῦν ἔσιν ἀνθρώποις. τοσούτον ἢ μῖν ἀγέλη καὶ καὶ ποιμῖνα, καὶ συ-
νεχεῖς Τύχαι, ἐμπερίαι, καὶ συνηρίας μετέδωκαν.

Πολυγῶν.

xxxii.

καὶ τὰ δωρεῖσθαι τίσι πρὸς τὸ μέλλον, καὶ τὰ γράφειν πε-
ρὶ σομαι πολυγῶν τε. περὶ αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τῶν ὑπερῆμα-
πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων. βίῃ γὰρ ἔργῳ μηχανηγῶν, δι' ὧν οὐ-
δὲν πρὸς δέχῃ τὸ ὑπερῆμα περὶ πολλῶν, βίῃ λόγῳ μετέγνω-
μιάξας. οὐδὲ τὸν το συνιέν, ὅτι λόγῳ ὁ γὰρ σκιά, παρ' αὐτοῖς σὺ
φρονέεσθαι περὶ αὐτοῦ.

Αἰχίοχῳ.

xxxiii.

σ ἐμνύνεσθαι μὴ ὥς περὶ π' ἄλλωτινι τὸ καλῶν, καὶ ἐπὶ
ἀγνείας ἐκείνης ἐστίν. ἐγὼ δὲ μίαν ἀγνείαν ἀρετῶν οἶδα,
τὰ δὲ ἄλλα πάντα Τύχην. ἔγνων γὰρ τὸν ὁ μὴ ἐκφύλων, ἀρετῶν.
καὶ βασιλέων, καὶ πάντων ἀγνείας. ὁ δὲ ἐξ ἀρετῶν, φάρος.
αὐτὸς τε αὐτῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν δυεῖν ἀγνείας. ὥς τε ψυχῆς
ἐπαιμον αὐχὲ πρὸς συγκαταστάσι, μὴ πρὸς γῶν τεθνηκυῖαν ἐν αἰ-
δοξοτέροις διαδόχοις ἀγνείαν.

Δημοτέλει.

xxxiiii.

σ ὑπνώμεν ἔχωσι, τὸ παραινέσεων. Τύραννος γὰρ οὐ γῶ-
νός, Τυραννῶ συμβαλάς καταθέσθαι Τυραννίδας, θεῶν
μὴ ἔδεναι μοι διδούσ τῇ ἀσφαλείας ἐπὶ νηπιῶν, ὡς τάχα ἀντὶ
ἐπερίσθην. σαρτὸν δὲ ἀξιοπαισὶν ἡ γῶν μένος, ἔνυ περὶ τηλικούτου

πρωτόμαχος αὐτὸν ἀδελφόν. σχεδὸν οἱ κείδως ὅτι τὸ κτῆσθαι τὴν
ποιαύτην ἀρχὴν, ὡς φαλέ πρὸν ὅτι τὸ καταθέσθαι. ὡς περ γὰρ
ἰδιώτῃ τὸ τυραννῆσαι πρὸν λυσιτελέει πρὸν ὅτι τὸ μὴ τυραννῆσαι.
ἔτι τυράννω τὸ καταθέσθαι, τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς
τυραννίδος. καθόλου δὲ τὸ περὶ τυραννίδος ἔσθαι, ὡς περὶ γένε-
σεως καὶ ζωῆς ἀνθρώπου φρονητέον. ἔτι γὰρ ἀνθρώπου ἀκού-
σας περὶ τῆς γένεσεως αὐτοῦ, εἴ πως γένοιτο δυσάτονον, ὅσοις μέλλει
δυσκόλοις ἐγινεῖσιν παρὰ τὸν βίον, γινεῖσθαι βελθέειν ἢ τὸ αὐτό,
ἔτι ἰδιώτης ἐπιδιδάσκων τυραννῆσαι, πρὸς τοῦ μέλους ἔστι ἐν τυ-
ραννίδι ἀκοδοιμονίας, τύραννος αὐτὸς, ἀλλ' οὐκ ἰδιώτης ἐβελθέει
καὶ βελθέει. ἔτι δὴ μὲν τελεῖ ἀνθρώπου, τὸ μὴ γένεσθαι συμ-
φορῶν τὸν ὅρον τὸ μὴ γένεσθαι τὸ τυραννῆσαι, τὸ μένειν μέχρι
ζωῆς ἰδιώτην. εἰ μὲν ἔν περὶ τῆς τυραννίδος, ἔτι περὶ αὐτῆς μοι δὴ
γινώσκω καὶ ἀσυνεβέβηκε, πᾶν ἄνθρωπος αὐτὸς περὶ τῆς τυραν-
νίδος. τύραννος ὅς ἐστιν, ἔτι δὲ τὴν ἀνάλγητον τῆς ἀρχῆς εἰς πολλὰ
περὶ περὶ τῆς οὐχ οἰον ἀνθρώπου τινὶ περὶ τῆς καταθέσθαι
τῆς αὐτῆς ἐξέσταν, ἀλλ' ἔτι δὲ θεῶν ὅτι δύνασθαι. καταθέσθαι γὰρ
τὴν ἀρχὴν, οἷον ὅτι δεῖ, πρὸς ἄλλοις δὲ δεινὰ παθόντες περὶ τῆς τυραν-
νίδος ἔσθαι, ἔτι καὶ ταῖς ἑκατέρωθεν βίον. Πολυεργάτω. xxxv.

καὶ αἱ τοῖς ἄλλοις ἀπασίλοις ἐπέταλιν ἀνὰ ταχέων ἐλ-
θεῖν εἰς ἀκράτῃν. καὶ οὐδὲ οὐ μὲν ἀνὰ ταχέων ἀνὰ ταχέων ἐλ-
θόντων. βούλομαι γὰρ ἔτι μάλιστα ἀνὰ ταχέων οὐκ ὀλίγον ἀνα-
γνῶν, τὴν πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν, ὡς περὶ ἄλλοτε ἔτι νῦν ποιήσας
εἶναι, καὶ περὶ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ περὶ τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ περὶ τὴν
ἐπιμέλειαν. ἀπὸ τῆς μὲν, ἢ δυσκόλου μεταδώσαν οὐδεὶς. ἀρνήσω
γὰρ ἔτι τοῖς ἐμαυτῶν. περὶ τὸ μέλος δὲ, οἷς αὐτὸς εἴπτε. ἵνα μὲν
σὺ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐν οἷς ἐστὶ, πρὸς ἄλλοις ὑμᾶς δεξιῶσμαι. πε-
ρὶ τῆς ὅτι αὐτῆς, ἐν ἀνδρὶν ὅτι δαίμονι, τὴν ὑπὸ τὴν λαβόντες
πρὸς τὴν ἀσύνετον, μνήμονες ἀσυνετοῖς, ὡς ἐφίλοτι μὴ μὲν εἰς ὑ

μάς γήνοθε ἤνετε οὖν ἀντιπεθέτω τῇ προτέρα προθυμίᾳ καὶ
χημῆροι πρὸς φάλαριν· ὃν μάλιστα ὑμεῖς γινώσκετε.

Παυρόλα.

xxxvi.

ἔ δεξαίμεν τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα μοι σέφανον, ὁ ληὴς χυ-
σῶν ἐξακοσίων· ὃν τύχης μὲν ἐνείκα, καὶ τῆς τῶ πρέμψαν-
τος φιλοτιμίας, εἴληφα. σέφανος ἀμύμος ὃ αὐτὸν ἡμέραν μί-
αν, ἐν ἧ τοῖς πατρώοις θεοῖς ἐπινίκια τῆς πρὸς λεοντίνης μάχης
ἐβουθύτουν, τὸν αὐτὸν ἀπὸ σαλῆα δῶρον ἐρυθία τῇ μηρίῃ σου.
οὐδένα γὰρ ἄλλον ἀξιώτερον, βραχὺ τῆ κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ,
ἡ μητέρα γῆνο δ' αὖ ἡμῖν καλλίων σὺ· ἔπειτα δὲ σὲ σέφαν,
εἰ τῆς γυνέωρ ἀχῆς, ἀξία φρονῶν ἀρεθείης.

Ἰ' παυλυτίωνι.

xxxvii.

ἔ πρέπωσι πρὸς με παρὰ γῆνο δαί, καθὼς ἀξιοῖς· ὅριον
ὃ δένεσσι δίδωμι, βύμνη δένεσε πείσεσθαι καὶ ὄν, ἀλλὰ
πῶσιν· εἰ δέ με τῇ τ' λόγῳ ἀπείεις ὑποχέσει, νῦν μεταίς ἀλη-
θείας ἀδικεῖς, ὅτε καὶ τῆ γῆνο δαί· εἰ δὲ γῆνο με μὴ δένι πώπ-
τε παρὰ βερνικὸν πῶσιν, ὡς κατεγνωκώς, ὅριον με τερχν· καὶ βί-
τί διαφέρει πρὸς ἀσέβειαν, ὅριον, ἡ πῶσιν σὺ χέαι· ἀμφοτέρω γὰρ
ἡ γινώμην βερνικοῖ.

Πολυτίμωνι.

xxxviii.

ἔ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτῶ πρόπων σοχαζόμενος ἀπείεις ἐμοί,
σύνεσιν μου καὶ ταδικαζέας, ὅτε καὶ ἐάν· εἰ δὲ τῇ ἐμῶν,
ἀγνοία μετὰ λυδηνάρεττας· τοσούτον γὰρ ἀπὸ τῶ παρὰ βῆ-
ναι πῶσιν, ὡς τε ἀπὸ σεαυτῶ, ἔβις ἀλλοῖς πέρα τῶ δέοντος προ-
σέχωρ, ὡς βεβασιότεραν πῶσεως ἔχουσιν ἀσέβειαν, πολλὰ καὶ ἐ-
σφαλὼν ἤνε δ' ἐμοὶ πεισθεῖς, ἀνὰ δόλῳ, ἔ ἀπὸ τῆς· πεισθὲν γὰρ
μὲν, ἀποτῆν δ' ἐμ· μαρτυρήσων ὃ πρὸς ἀπαντας, ὅτι φάλαρις
ὁ φάδετα πῶσιν.

Νικία.

xxxix.

ἔ φῶς μισέεις σου τὸν ὑόν, ὅτι τοὺς σὺς οὐ μιμείται πρό-
πους, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀπὸ τῶν φιλεῖται· σὺν ἐς οὖν.

ὅτι πάντες οἱ τὸν φιλοῦντες, σέμιουσιν.

Αἰδύμαλ'.

xxxviii.

αἰκούσας διαφύεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὁ πότερος ὑμῶν ὅτι χείρων, σὺ μὲν ἐκείνον λέγεις, ἐκείνος δὲ σὺ μὲν πάλιν, σέ. ἐγὼ δὲ οἶομαι, μάλλον δὲ καὶ καλῶς ἀπέπεσμαι, ὅτι μὲν ἄλλων ἀπάνθων ἐκείνον εἶμαι κακίω. σὺ δέ, οὐτε ἐκείνον, ὅτε ἄλλων ἀνθρώπων οὐδένα.

Αἰετῶν.

xl.

π αἰσαθέμενος φυλάδας ὑποδέχομαι. φαλαριν γάρ, οὐτ' αἰσιωντισ, οὐτε κακῶς, ἐν ἱεσέ. μάθοιτε δ' αὖτὸ βίου βίον, εἰ τὰ λεοντίων, καὶ μελιταίων ἴδοιτε. οἱς μὲν γὰρ ἐλαθρίας, λεοντίνοισ δὲ δουλείας παρὰ τίς ἐγνόμω. οἱ μὲν, ὅτι τὴν ἡμετέραν τε δύσαν. οἱ μελιταῖοι δέ, ὅτι κατὰ θυμὸν ἐβούλοντο σῶσαι.

Αἰπιοθνή. καὶ θεοτίμω.

xli.

τ ὦν ὑπὲρ μὲν ἀμφοτέρων δωρεῶν, αἰπιοθνήης μὲν τὸ μέρος ἐδέξατο. θεοτίμος δὲ ὅ. διό, ὅτι μὲν, οἱ δὲ χεῖρον. τὸν γάρ, ὅτι μέμφομαι. οἱ μὲν γάρ, οὐδὲν ἡλατῆς σέ με λαβών. ὁ δέ, ὅτι ἐν ἐξήμῳ σεν.

Μενελαῖ.

xlii.

μ ἡ μετὰ μέλου χηρὸς γνόμενος, εἰ βούλει τὸ παρὸς πρὸς νηίας ἀπολιμωτόν. νομιζῶναι. ἐπεὶ δὲ τὸ παρὸς του χρόνου τὴν πρὸς καμαρινάδας ὑποληψιν προσαπολῆς. ὑποκρίσεις γὰρ καὶ ὁ δόξεις, ὅτι ἀληθεία χηρὸς γεγονέναι.

Εὔστρατος.

xliii.

ὦς πρὸς Ἀτυχῆτινα γράφ' οἰκίας. ἐγὼ δέ σοι γὰρ περὶ ἐμῶν συρμένων ἐν βραχεὶ δηλώσω. εἰ δὲ τὸ ἐν Ἀτυχῇ, τὸ γνηθὲν γὰρ ὁρφανὶ περὶ αὐτῶν, νέον γ' οὐκ, καὶ περὶ αὐτῶν ἐκαστὸν παρὰ τοῦτος, ἀπλέσαι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. παρὰ τὴν γὰρ βαρβαρὸν ἐθεοί, φάγειν

φάγειν

Φάγειν δὲ ἐξ ἀπὸ σπῆς γῆς ἀδινύμεν· ἐπιβλάδιον δὲ, μὴ
μόνον ὑπὲρ χερῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀερεθιζομένων. Τυραννήσαντες
δὲ, ἀπεύχεσθαι καὶ τὸν ἐν Τυραννίδι βίον, ἀτυχῶμεν.

Ὁνέβει.

xxxxiiii.

η Αἱ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι, τοῦτ' αὖ μοι χαρίζοιθε, μήτε
ἐξετάζοντες περὶ ἐμοῦ μηδὲν, μήτε πολυπραγμονοῦν-
τες, εἰ μή τι βεβλόιμην. τοιαῦτα γὰρ ἐστὶ τὰ κατὰ τύχην περὶ ἡμᾶς,
ὥς μάλλον ἢ οἴσθηναι βύς ἐχθρὸς ἀνίστανταις, ἢ λυπηθῆναι βύς
φίλους μὴ συνυπακίσαντας.

Ἐπεονίη.

xxxxiii.

τ ἥς μὲν δὴν ἄλλων ἐχθρὰς, ὅσοι τίνα κόνε δεδράκα-
σιν, ὡς παρὰ νηλεῖς, καὶ ἐπιλαθοίμην. θνητοὺς γὰρ ὄντας,
ἀθάνατον ὄργην ἔχειν ὥς Φασίτινες, οὐ προσήκει. καὶ μὲν τοι
πύθωνος εἰς ἐμὰν τὸν δυσμερείας, ἄμνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' αὖτ'
ποθανόν, ὃ πᾶσι συμβαίνει βίς τε τελευτήκοσιν, ἐπιλαθοίμην.
ὁ γὰρ τὰ μέγιστα μετ' ὧν κακῶν ἐρχάμενος, οὐ τόσ' ἐστίν, ὅ μετ'
τῇν ἐμὴν φυγὴν, ἐρυθρίαν τὴν Ἰωναῖα βουλομένην ἐμέδιώ-
κειν, ἀνακονομένην δὲ βύβρ' ἡμασθαι, φαρμάκω διαφθείρας.

Λεοντίνοις.

xxxxvi

λ Εὐνίδαν ὃν ἐξεπέμψατε κατὰ σφοδρὴν δὴν ἐμῶν πρᾶγ-
μάτων ἀλόντα, δυνάμηνος ἀποκτεῖναι, σέσωκα, ἔχ-
ῃ μὲν χαρίζομαι. ἀλλ' ἵνα μὴ ζῇ, τίς ὑμῖν σαφὲς ἀπαλ-
γῇ λητὴν παρὰ σιδήρην τῇ κατ' ὑμῶν πλέμῃ. καὶ γὰρ ἐμοὶ πῶ-
ς αὐτὸν βασιλεὺς τὰ παρ' ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι πάλιν ἐνδεῖς
ἐστέ. πάλιν λιμῶν φόβον. τοῦτον δὲ ὑμᾶς φησι λίαν ἀπρῆν.

Ἰμεραίσις.

xxxxvii.

ι Γὼ πάντες ὑπερσπύχοντες πρὸς ἡμῶν βιμῶσιν, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐδειμνέτην μοῖραν ὅπλα ἀράμην περὶ τοῦ

ββ

θανάτου διαχρονίσασθαι, οὐ καὶ ὥκησα, ἐφ' ὃτε θεῶν ἀνδρα πε-
ρὶ χάριτος ὑμῶν δέας ἐπαυρούμενον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις
ἀνθρώποις περισώσασθαι, ὁρ' ἐξ' ἁπάντων αἰκισθῆναι, θε-
αὶ μοῦσαι προτίμησαν ὑμνοπόλιν, δι' οὗ μέλη, ἔχοντες ἐξ ἡ-
νείων. λογισασθε δὲ, ὡς ὁ πόντος ἀνταφῆσσι χρεός, ἡμε-
ραίος δ' ἔστι καὶ πάσης μὲν παρ' ἰδὸς κληθήσεται διὰ τὴν ἀρετὴν.
μὲν δὲ ὑμέτερος, ἅμα δὲ, μὴ δὲ οἰεσθε ἐνὰ ὄρεϊ κρητὸν ἐσθί-
χρον, ἀλλ' ἐν τοῖς ποιήμασιν εἶναι, ἀκοιμὰ πάντων ἀνθρώ-
πων πεποιήται. δέξασθε ὡς ἡμαρτῶν, παρὰ μὲν ὑμῖν γνηθῆναι
ταῖς φῆμαι τὸν ἥρωα, καὶ παιδ' ἀέντα καταβιῶναι, γηρά-
σιοντα ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. παρὰ δὲ κατὰ γαίῃς τοῦτο βου-
ληθεῖσιν, εἰς ἃ χάριτι τῆ φύσεως μεταβαλοῦσιν, τελευτήσας.
ἔν μ' ἡμέρᾳ, νεὼς ἰσάσθω σπῆρχος, μνηστὴρ ἀρετῆς ἀνάντης.
ἐν δὲ κατὰ γῆν, τὸ παρὰ δόμον ὑπ' αὐτῷ τῆ φος. περὶ μ' ὅλυν, ὅ-
πως αὐτὸς ἀμύνον δόξῃ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς, πρῶτος τε. μήτε χρημὰ
βον τὸ ἐπεμοί, μὴ δ' ὅλων ἐν δέῃς εἶραι νομίζοντες, μή τ' ἄν-
δρῶν. ἐν δὲ προγοεῖσθε, ὡς οὔτε ἐλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν σιγῇ-
λίᾳ, σιγῇ λιώταις οὐ σιγᾷ πρὸς πρῶτος, οὔτε μὴ ἐλοῦσιν, ἀσφα-
λείς. τὸν δὲ ἀνδρα μὴ σέετε, μήτε ὀλοφύρεσθε, κερταῖς τε
τῆ ἐπ' αὐτῷ τύχης. τέθνηκε γὰρ τὸ σῶμα τὸ σπῆρχου. τὸ νομα
δὲ παρὰ λαβὼν ὁ ἀνὴρ υἱὸς αἰῶν, ἀκλειὲς μὲν ἐν βίῳ, μα-
κάριον δὲ ἐν μνήμαϊς ἀναθήσεται. τὰ μὲν τοι μέλη ἔειπν, ἔ-
παντοῖα ποιήματα, παρ' ἑμῶ καὶ δημοσίᾳ ἐν ἅπασιν τοῖς ἱε-
ροῖς ἀναγράφεσθαι, καὶ ἰδίᾳ ἐκαστον ἐν ὅσφ' ἐτέρῳ οἴκῳ. τό-
τε γὰρ αὐτὸς ἀφανίζοιτο σπῆρχος, ὅταν τὸν βον τὴν φυλάτῃται.
εἴστε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διαπέμψασθε ἐπιμελῶς. εἰ-
δότες ὅτι μάχων τοῦ γράφαντος ἀνδρὸς, ἡρέψατα πόλιν
τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυματούμεται.

xxxxviii

A'Gáedy.

xxxxviii

Ε' ταχέρμω

1.

ff ii

ἔ
 Ἰτὸ σπείχον ἄδεις ἀξιώθῃν παρῆμιν, αἰχμάλωτον πο-
 τε γένωμ' ἔπαίρεισε κατ' ἐμὰ γράφειν βαρυδίας, ὥς
 πᾶσι τοῖς ποιηταῖς ἡμέρας προσενεχθῆσθαι μένουμα, πολὺν ἢ ἀ-
 ληθείας διαμαρτάνεις. ὃ δ' ἂν ποδέχομαι κοινότητι ποιητῆς,
 ἀλλὰ βύς ἀρχὸς ὢν ποιητῶν. ὃ δέ βύς εἰς ἐχθραν ἐμοὶ κατὰ
 πάντας. ἀλλὰ βύς γηραίος ὢν ἐχθρῶν. οὐδὲ ναυὸς μὲν γι-
 νῆης, ἀναλινὸς δὲ ἐχθρὸς, κρηνατὰ ἀνδρείαν, καὶ ἡτ' ὀδύνα-
 μιν ποιητικῶν, σπείχον σεαυτὸν προσεικάζεις. γνῶσι δὲ πλὴν
 χέσθιν τὸ λεγόμενον διήρεσιν. ὃν εἰς μακρὰν. ὃ περὶ ὧν εἰς ἡ-
 μάς, γράφεις. πᾶν ὅν ἂν εἴην ἀφύχτατος, εἰ καὶ ὢν σῶρ
 πειραφείην δραμάων, ἀλλ' ὅτι βίβλος ὢν ἐχθρὸς καὶ ποιη-
 τῆς ὢν ἀνὴρ σεαυτὸν καὶ σπείχον ἀξιοῖς. Πελοπίδης. Iii
 ὃ Ὑπὸ ἡμῶν γράφαιμι πρὸς σπείχον περὶ ὧν ἀξιοῖς, ὃ τ'
 ἀνὴρ ἔνός ἐστιν αἰετῶν, εἰς τινὰ ὢν ὃν ἐκ τῶν ἐνέ-
 κειν μέλος, εἰ καὶ γράφαιμην ἡμεῖς. ἀπὸ χυδῆ μοι χάριν εἰλη-
 φέραι παρ' αὐτῶν, τῷ ὡς τῇ ρηκοιλέας γυναικὶ κρίσιν. εἰ δέ τι βέ-
 λος παρῆμιν αἰτεῖν, οὐ τι πρὸς ἡ ἐξουσία, ὃν ἐκ παλαιόταν, ἀλλ'
 πᾶσι τὴν ἐμὴν ἀνὰ γινώσκω, ἐπὶ σε καί. Παυρόλα. Iiii
 ὃ Φιλόμυθος εἰς ἡμέραν, ἀναγκαίως ἐνεκα πρᾶγμα τέ-
 ας, ἡνιστα ὢν σπείχον θυγατέρων κρίματ' ἀλυσσῶν.
 ὃ μ' αὐτὸ σπείχον γεγράφος, ὃ δέ τ' παρθένων ἰδία. ὡς δέ τ'
 μὲν σπείχον τ' θυγατέρων ἡτ' ὄνα. τ' δέ ἀλλων εἰπνα ἡτ' οὐδ'
 κερσιν ἐξελασθῆναι, ἡτ' κλυβελτίονα. ὥς τέ με πρὸς λιβιον ἡγῆ-
 σαθαί τ' διδάξαι, πρὸς λιβί δέ τ' ὡς παρὰ φύσιν εἰς βουβὸν βέ-
 θος παιδείας ἀχέσας. εἰεν δὲ παυρόλα. σφόδρα γὰρ εἰ δὲ
 ταῦτα ἐπὶ ζῆλον μαθεῖν, τίνα δὲ ποτε γινώσκων ἔχων, τὸ μ' σῶμα
 γυμνάσει, ὃ πᾶσι τ' ἐκ κοινότητος, ὃ ταῖς ἀλλαις κακοπαθείας,
 τῷ δέ φυχῇ ἀγύμναστος, λόγος τ' ἐκ παιδείας καλῶν, ὡς ἐχθρὸς

πρὸς τὴν βασιλῆα ζωνοποιῶν ἐμόν. σώματος μὲν ἡμελ
τέον ὑγίαιας χάριν, ἢ ἰσχύος. εἰμή τις ἱερῶν ἀγῶνων ἐνεκα ἀ
θλοῖν. ψυχῆς δὲ, πάντας πότους προνοεῖται χῆ, τὸν μέλλον
ἐκ μετὰ αἰείας τιμῆς ἐνδημοῖται τοῦ μὲν ἡζήσεσθαι πόλιν. εἴτε
μὴ οὐ τὸ θόνα Τηγεῖς σίτινες, ὥρμηκας ὑπὸ τὸ ζήλῳ, ἐμίμει
σθαι τὸν ἐν Τυραννίδι βίον, ὡς προσήκον ἐκ σοὶ κατὰ νόμος, καὶ
διὰ τοῦτο σώματι κινῶν ἐπασι εἰς ῥώμην, οἱ ὁ μὲν ἀρμόζου
σαν εἰναι σοὶ τὴν ἰσχύον ἐκ βασιλῆας δυνατείας κατὰ ἡτοκιν. ὁ
περὶ αὐτὸν φρονῶν Τυχεῖος, παρὰ τὸ μετὰ μελομένης περιμο
ναρχίας, ἔχει καὶ σῶς, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν ἐπὶ ἀνελομένης τὸν
βίον, γνώμην λάβε. ὁ μὲν ἀμφοτέρων πεπεραμένης, Τυρανν
θῶν ἀμᾶλλον ἀξιοῦν, ἢ Τυραννὴν βασιλῆα μὲν ἡ, ἐν ἀφοβεῖται,
τὸ ἀλλων χαλεπῶν ἀπὸ πηλασμένης, τὸν Τυραννὸν. ὁ Τυραννὸς δὲ,
καὶ τοὺς ἐξωθεν ἐπιβλάσωντας, ἐδὶς σῶζεται. αὐτῆς γὰρ
αὐτὸς μετὰ τὸ πᾶν φόβον, καὶ ταλαπωριῶν, πρὸς αὐτὸν ἀλα
βεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας. ὡς τε ἐμφρονέσθαι δεξιὰ μὲν τῶ
τὸ συμβουλεύοντος πατρὸς ἀννοίαν, ἵσως ἀξίως πᾶσιν εἶναι. τὸ δὲ
ἐκ φόβων διηνεκῶν, καὶ κινδύνων ἀδιαπάστων αὐτὸς ἐξίστον, ἐ
χθροῖς, καὶ πασι ἐχθρῶν πάρες. εἰ δὲ ἀπειρία ἐνεόητι, τὸν ἐν
Τυραννίδι βίον οἶψι τέτερπνον, ἐπεσφιλές ἔχειν, ἀλλ' οὐ τὰς
ἀνωτάτω συμφορὰς καὶ κακοδαμονίας, πάντας μὲν ἀμαρ
τανίας. καὶ τὸ πᾶν ὅς δι' ἀγνοίαν. ἀλλ' οὐδέ σοι τὸν θεόν, μηδὲ π
τε Τυραννίδος πείραν παρὰ τῆς αὐτῆς Τύχης.

Εὐθεία.

liiii

ἰ Ἰμὲν ἀλαβερὴν τὸν ἐν Τυραννίδι βίον, ἐτολμᾶς εἰς
ἀνρά γὰρ ἐκ μετὰ παυρόλαν, σπένω μὲν ἔχωσι, καὶ
ὡς γνωμῇ, ἐὼς μὲν, δεδοικῆα περὶ ἀγαπῆς παιδός. εἰ δὲ
ὡς μόρην, ἐὼς μετὰ τὴν γνηννῆα, μόνη διηκίσις ἔχειν αὐτὸν, ἀ
γνωμόνῃ κείνης ἐκ περὶ γνέων. καὶ μὲν τὸν ἀποτομώτατον λό

ββ iii

γον, παῖδες αὐτοῖς ἡ μάχων παῖς, ἡ μήδους. κατὰ δὲ τὸν ἀγῶνα
 μέγας, ἐκατέρων ἴσος. εἰ δὲ τὸ μεταδουῖ αἰ ποτε εἴτε γῆνηκός τε
 τὸν ἦόν, ζῶντες ἐλάττωσιν ἡ γῆ, τί δοκεῖς τὸν μὴ δὲ μέγας ἀξί-
 οῦ μὴνον. κοινωριώτερον δὲ ποιῶσα, πᾶσι μὴνον αὐτὸν ὡς ἐμὲ. ὁ
 δὲ μάκρας ἡξοντα πρὸς σέ, ἀλλὰ θάλλον, καὶ μεθ' ὧν δεῖ
 φάλαγδος, καὶ ἐρυθίας παῖδα. ἵναι καὶ μὴ μετ' ἐμοῦ, μετὰ λ-
 λήλων γυνὴν ἐλφθονία βίβρωτ' ἀντε. εἰς τίνας ἢ αὐτὶς ἀνὰ
 κασιτέρως ἀξίαιτο περιεσῆαζεν γυναικὸς ἢ παιδὸς οὐκ ἔμε-
 ληθεῖς. ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶς ἐσπασθαι ὡς, ὡς εἰκὸς ἀνδρα ἑκά-
 τερα, βούλομαι τ' παρ' ἐμοὶ χρημάτων μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑ-
 μῖν τοῖς φιλοτάτοις ἐναπερίσασθαι. καὶ τὸ ζῶντα χειρὰ
 ξαι, ἑκάστατα χαλκῶν, ὁ χῆνισα δὲ, διὰ τὸ ἐπὶ ὄν γῆρας, ἑκά-
 τλιν πρὸ σφάτον συμβεβηκὴν μοι χαλεπὸν νόσον. ὑπομιμνή-
 σιν δὲ μετελᾶται ἀνὴρ γέσθαι τὸ ζῶν ἀνθρώπῳ περθεσμίαν.
 τλιν ἐνεσῶσαν ἡμέραν. ἡ δὲ παρ' οὐσίας ἡ κρήνηθεν εἰς ἀκρά-
 γαντα, ἑκάστατα ἐνθένδε πάλιν ἀφ' ὅθεν, τὸ πρὸν αὐτὸ πρὸς ἀσφά-
 λαν ἡ τὸ παῖδες ἀνοῖα παρ' ἐξέται μάχων, ἡ ὅτε μήδους φόβος.

Πολυκλείδης.

Ιν

ὁ γινώσκων τί σου μάχων θαυμάσαιμι ὡς κλέπτει. τλιν
 ἰσχυρὸν ἡ ἰαβιηῆς, ἡ τλιν τὸ πόπου πῶσιν. ἡ μὲν ἢ ἰσχύς,
 Τυραννοὶ τὸν νενίηκε παῖδος. ὁ δὲ πόπης, τιμὰς Τυραννοὶ τὸ
 νης. διὰ μφοτέρων δὲ τούτων ἡ σὴ δνιοσὺν ἡ δρὰ μοῦσα, τὸν δυ-
 σὶν δυνάμει ἀναιρᾶν, ἀφ' ἡνυτε νόσου πρὸς βολῇ, ἑκάστατα πρ-
 λεμίων δνισῶσα. μόνον γὰρ σοὶ παρ' ἡνυτείναν βίβρωτ' ἀντε,
 τε Τυραννοὶ τὸν κέναι δοκεῖν, καὶ μὴ κτείναντος, πᾶσι τοῖς μὲν
 δοθέρ, ὡς ἔμελλεν ἡ δρὰ μου λαμβάνοντος διαφθεῖραι. ἡ δὲ
 καὶ τὸ δόξαι διαφθεῖραι πρὸς τὸ Τυχὴν ἔν ὁμοίων τιμῶν.
 ἀλλὰ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἀδίκον, αὐτὸ δόξας δικαίας ἐλέ-
 σθαι. ἴσως ἢ οὐδὲ εἶχεν ὁ παρ' οὐσίας μοῖρας ἐμὲ διὰ τλιν νό-
 σον. Τυραννοὶ τὸν ἰσχύς ἀναιρᾶν τὸ πῶν. ἐγὼ μὲν ἢ ἰσχύς,

ὅτι βύλοιοι μοι χῆσθαι, ἵς ἀξίας χεῖρας ἔχων βραύτη
ἀρετῇ ἀποδυνάμει, τὸ δ' ἐν οἶδ᾽, ὅτι τὸ κτίσαντες θεοὺ τῶν τέχνη,
ἀξία φρονεῖν ἐπαμειβόμενος, ὅμως ζῶ τοῖς ἡμετέροις, ὅτι τοῖς
ἡμετέροις ἐπαίνοισι, ἀπὲς ταλκῶσι ἡμετέρου ψυχῆς χεῖρας
εἰς, φιλίας ἀπὲς φθόρου τε σφαιρας, ἑκράτῃρας ἀρῆς, οὐ
οὐ ἡμετέρας τέχνης δύο. καὶ ποτὶ τῶν, θηρικλίων, ζῴων δὲ
καὶ ἑκράτῃρας ἀφθόρου ἐκροσ. ἑκράτῃρας μνησθῆναι ἀπὸ τῆς
πάντε. ἑκράτῃρας δὲ καὶ τῆς ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
ζῶντας, ὅσων λαμβάνουσιν, οἷ τε ναύαρχοι, ἑκράτῃρας τοφύλα
κας, ἑκράτῃρας οἷ τε ναύαρχοι, μικρὰν ἀμοιβὴν ἀντὶ μεγάλης
ἀρετῆς. πρὸς κείνῳ δὲ ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, τὸ
πρὸς μολογῆναι ἡμετέρας ἀμοιβὴν ἔχον ἀποδυνάμει τὸν ἀρετῇ
θέντε.

Πολυκλείης.

Ivi

Ἄ Πέλοισι διὰ σὲ κἀχαιαχρον. οὐβρὸς ἐπιβλάσαντά μοι
φανερῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τῶν ἐπιθεσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τοὺς ζῶντας μιν ὑποπλάσαντά μοι, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ ποτὶ, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἀλλ' ἡμετέρας
μνήμονος ὡς οἰκεῖν ἀνδρὸς, μὴ χεῖρα σφαιρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
ποτὶ, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
μνήμῳ τὸ δυνάμει τοῖς τῶν χεῖρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
δέσιν τὸ λαβεῖν πρὸς ποτὶ, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
πάντε, ὡς οἰκεῖν τὸν δεικνύσας. ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
κἀχαιαχρος, ὅτι ζῶντας χεῖρας πρὸς σφαιρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
δυναίως ἀφιλόμνηρος. ἀφ' ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
ἡμετέρας.

Ὁρσιλόχω.

Ivii

Ἐ Ἰπὸ μὴ βουληθῶν αἰποτε πνθαγέραν τὸν φιλόσοφον, ἀ-
φ' ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας
αβολῶν ἐφερέ μοι καθὼς ἐγνωμιάζων αὐτὸν ἔλεπες, ἡμετέρας
πρὸς φάγειν αὐτὸν τῶν μετ' ἐμοῦ συμβίωσιν, τὸ πρὸς

ββ iiiii

περγέναι, καὶ πάλιν ἡδὴ μῆρα συνεῖναι μεθ' ἑαυτῶν, πάλ-
ιν ἑσπέρην ἡμέραν δὴ λον, ἥ ὥς οὐκ ἀνέμεινεν οὐδέ βρα-
χυμόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖς αὐτῶν ἰσχυροῖς ἀρήκη καὶ μέγα-
ρα πλῆσιον. Ιviii.

ἀ Μέρους κέχρηται λόγους πρὸς καμαρινάους, ἐγείρων
αὐτοὺς τῆς κατὰ μέτρον ἀμνηστίας, ἵνα δὲ ἀφ' ἡμῶν
ἴσθι, μὴ καλῶς πεπεισῶς αὐτοὺς, ὅτι οὐ λόγους ἀπ' ἀκού-
σας ἀμυνούμεθα, οἷς ἡμᾶς ἀρχεῖν δοκεῖ, ἀλλ' ἐργασίᾳ οἱ πε-
ραθέντες, αὐτοὺς ἐκὼς περὶ ἑαυτῶν τοῦτ' εἰδότες καμαρινάοι,
περὶ αὐτῶν ἐβόλοιο λαβεῖν ὀργισμὸν καὶ φάλαγγας. χαλεπὸς
ἦν, ἡδὴ αὐτοῖς ἐδόξα. Ιviii.

σ Ὑμνήσω δ' ἄλλοι σιγῆντες, ὅσοι μάλιστα ἀχόρμητοι
ἐπὶ τὸ φάσμα κληθέντων, καὶ ἐγνωτε κακῶς βεβήλα-
σθαι ἐπὶ βούβας, ἐφ' οἷς ἀπεπείρητο πάλιν, ὅτι ἀδελφὸς ἐτε-
ρὸς καὶ ἡμετέρος, ἡμετέρος μελέας. ἐγὼ δὲ ὅτε μάλιστα κλῆσις ἐνταῖς
κλιτεῦσθαι κενόδοξος ἦν, τότε μάλιστα αὐτὸν ὠκτερον, ἢ
ἐπεσπάρχετο περὶ τὸν βούβαν, μὰρ τυρόμηνος, οἱ τε λάτρησαι. ὁ δὲ
ἦν ἡδὴ τῶν τιμῶν χαλεπὸν, ἐκπαθὲς ἦν, λήρως ἡμᾶς ὑπὲρ
τῶν ἰσχυρῶν, ἐκὼς ἐμπέρας δημοκρατουμένης κλέει.
μάχων δὲ ἐδὲ βολομένης εἰδέναι, τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰς
ἀρετὰς ἀξάντα, διὰ τὴν τυραννίδα. ἕως ἑλαμπερότερον φυ-
σῆσαι, ἢ συνέφερε βίᾳ ἰδίᾳ φουσιμασιν ἀνέβη. καὶ μετὰ
ζημίας ἐγνωμενέας, ἀφ' ἀλαριν ἀμαθῆς πόλεως ἀνομο-
μένης διὰ τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ αὐτὸν ἀγνοῦν δὴ μετὰ διὰ τὴν πρὸς
καίρον ἀπεργάσαν. ἐπ' αὐτὸν ἦν ὁ ὄχλος εἰς ἀτυχίαν, ἢ τὰς ἀρ-
χὰς πρὸς τὰ τέλη διαφωρῶσας ἔχων. ἐγὼ γὰρ, ἢ πᾶς ὁ μὴ πα-
ραφρονῶν, σὺν τῇ τοῦ μαχὸν ὑπὸ πλῆθους ἀνείτου βολο-
μένη, ἢ τιμῶν τὸ μὴ ἦν ἔχον αὐτῶν, ἢ χον τοῦ διαφθί-
ναι σφέννυται. ἢ οὐδὲ ἐν οἷς ἀκμάζει καὶ οἷς, ἐπὶ ζήμιον ἔστιν.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ix

2
α p
22-
1
A 01
18-
1918.

θέλω, ἔπαινον ἐν ποιήσει διαθέσθαι περὶ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ γὰρ
 ὡς πτωθάνομαι συρακουσίων, πᾶσαν τε τὴν ἀχλὺν ἀρετῶν.
 πρὸς δὲ καὶ τὴν αἰωτάτω σωφροσύνην αὐτῇ προσμαρτυροῦν-
 τιν, ἡκίστην ἀνάξιον τοῦ τοῦ σῶματος ὑμνηθῆναι. πεφύ-
 λαξαί μὲν οὖν γράφειν, εἰς τοὺς κατὰ σαυτὸν ἀνθρώπους,
 ἵνα μὴ δόξης τις ὧν ἴαν εἶναι τὴν ποίησιν. ἐστὶ δὲ καὶ φιλό-
 της, οὐδὲ αὐτῇ κατὰ μᾶς, εἰς τὸ χρεὼν ἀπὸ χαλμῆν ἢ μὴ δὲ
 τὸ ζῶντες σου τοῦ γνώμης προβαλλόμενος, ἀποσφαφῆς μου
 τὴν δέσπον. οὐδὲ γὰρ εἰς ὅς αὐτὴν σαι παρὰ σπασίχρου φάλα-
 ριν αὐτὴν σάμνον, οὐχ ὅτι χεῖρας ὁφείλεις ὑπὲρ τινος, ἀλλὰ
 ὅτι τὴν πεπαισμένην δόξαν, ἀξιούμην ὑποσβεσθῆναι.
 δὲ δὴ μοι προφανῶς χεῖρ τοῦ αὐτοῦ φύσεως ἀφρόνως, αἰβυ-
 μὲν ὡ μὲν ἀδῶσεις, εἰς ἐμαὐτόν. λητομῶν δὲ εἰς φίλον.
 λοιπὸν εἴτε νέεσθαι εἰς τὴν χεῖρ, κλεαρίστη καὶ συρακου-
 σίαν τὸ γῆρος, ἐχερατίδου παρὸς. ἀδελφιδὴν, ἔτε γράφω μὲν
 καὶ γυναικα. ἐκ καὶ δευκαζωεζήνῃαν ἔτη. βίαν οὖν δὲ ζήσα-
 σαν. δυοῖν παίδων μητέρα. τεθνηῖαν δὲ ἐκ διαφθορᾶς. τὰς
 μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπνέσθεις δὲ εἰς
 τὰ κατὰ μέρος τοῦ γραφῆς, ὑφ' ὧν κατέχθη ὡς καὶ σου τὴν ἰε-
 ραν, καὶ ὑμνοπῶλον κεφαλῶν, ἡμῶν συπένεικος μήσειεν,
 ἀλλὰς τε ὑμνωδίας, καὶ τὴν ὑφ' ἡμῶν εἰς κλεαρίστην ἐπε-
 σταλμένη.

Τῷ αὐτῷ

Ixi.

τ Ὡ μὲν ἐπὶ κλεαρίστη μελῶν, πρᾶσι δὲ μεγάλῃ χεῖρ
 ἀποκρίσεται. ἔτι δὲ πένδωνας σαυτὸν, εἰς ἀπαρεκάλαν.
 ἔτι ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις, ὑπερφύως ζωηρῆς. ἔτι τὸ χῆ-
 μα τοῦ γραφῆς θαυμαστὴν ἠνδοκίμησεν, οὐδὲ μοι μόνῳ, ἐπε-
 γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως ἀρχαίαι τοῖς σπασίχρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ζωακούσιν ἀρεταγῆταις, πρᾶσις γηνομένης. ἐσονται δὲ ἄλλοι

οὐ τὸ παρὸν ἀνηκούστες, οὐδέ οὖν ὡς εἰσιν, ἀλλ' ὅσους ὁ μεθ' ἡ-
μᾶς οἰσεῖς βίος· ἡμῶν οὖν ὑπὲρ ταύτης σουτῆς ποιήσεως χάρις
ὡς ἐφηρ, ὁφείλεται ὑπὲρ μου· κεχαρισται δὲ διὰ τῆς ἐμῆς ἀξιώ-
σεως, τοῖς τέ νυν ἔσι, καὶ τοῖς ἐσμήνοις ἀνθρώποις, καὶ ταύτῃ
τῷ μελωδίαν. περὶ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, τοῖς τὸν χρόνον διὰ
τῆς ἐπισολῆς ἐδήλας, πρὸς ἐταίρους διότι, καὶ ποιῆσαι ἐστὶς, καὶ
δὲ ἐν ἐντρίψει· μήτῳς καὶ κίτος ἐγὼ νόμιμ, μήτῳς ἀγαθός, ἡ-
μνησθῆς· ἐν μελὲς ἡ δὲ μετὰ τοῦ νομα διὰ τὰς τύχας· περὶ φθω-
δὲ φάλαρις ἐν αὐτῷ σπασχόρῳ, εἴτε βελτίων τῆς κατεχούσης ἐν
ἀνθρώποις δόξης, εἴτε βῦναντίον ὑπὲρ ληψαί.

Κλαίνει τῇ, καὶ θεανοῖ.

Ixii.

τ Ἡμῶν φιλοφροσύνῃ ὑμῶν ἀσμελῶς ἀποδέχομαι.
τοσαύτῃ σουδῇ βελομένη ὁ νόμος φάλαριν· πα-
ραιτοῦνται δὲ αἱ τύχαι, καὶ ἡμεῖς ζωηρωμένη· ἀρῆσατε χρό-
νῳ ἐπὶ ληψίον, καὶ ἀνατῆρητον ἐν τῷ γένους ὀνομα αὐτῷ
περὶ μελῶν· ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ μετὰ λα διὰ πικρὰς εἰμαρ-
μένης ἀνάγκην, ἀκρίτως περὶ ἐντα μοι αὐτὴ γνωσμαι· ἐβῶ
μόν ὄνομα δι' ὃ δὲ ἐν ἐπερὶ ὅτι ἐν μελὲς, ἡ ὁ πρόμοις ἐπεί-
θομαι· ὁμός δὲ εἰμι τοῖς ὑπὸ κηόσις· ὡς δὲ μοι χάριτος ἀμοι-
βῶν περὶ φέρεσθε, φάλαριν ὀνομάζουσαι, ταύτῃ ἀερεσίαν
ποιήσαοθι μὴ τοῦ το τιθέναι τὸ ὄνομα.

Ἐννοίῃς.

Ixiii.

ο Ὑμεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρῆσει τῶν χρημάτων ἀν-
δρες ἐνναῖοι, τῶν ἐπισολῶν ταύτῃ ὑμῖν ἐπέταλαια.
ἀλλ' ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὰ χάριν, ἐπεξελθόντες τῇ δύνῃ περὶ-
ανδρον· τοῦ ἡ ἀληθῶς ἐκείνη τῶν πόλιν, ἀλλὰ μὴ προφά-

σαι. φάδεϊ κατὰ χρομὴν ἃ ποιεῖν τοὺς δεδανειότας, ἃ
 ποδείξαι ἐταίμοι, τὸ πύτου τῆ κλοπῆς ὑμᾶς κατὰ φάσασθαι.
 οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑγῆ, τοὺς αὐτοὺς, τοτὲ μὲν, ὡς πενομένης
 παρθεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάλτων, τοτὲ δέ, ὡς πλουτοῦ τας,
 πολλὰ δὲ κοινοῶν εἰς τοὺς ἀρπάζοντας προῖσθαι. ἀλλ' ἢ καὶ
 πρὸς τοὺς δανειὰς πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς
 κλέπτοντας, πένητας. εἰ δὲ τὰ μὲν τῆ πόλεως χαίρεισθε
 τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς περιουσιάζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανει-
 ούτων ἀπορεῖτε διὰ τοὺς δημαρχογυῖς ὡς ἀπορούμενοι, πρὶν
 τὸν μὲν, ὃ καὶ μείζον ὄσιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν
 ἐπιτρέποντος. ἐπεὶ καὶ δικαιοτέρον ὄσιν, ἀποτίσειν ὁ δε-
 δανεισθεὺς ὑμεῖς, ἔχειν οὐδυνάμενοι διὰ τοὺς ἀφαιρουμένους
 καὶ κομίσασθαι τὸν δεδανειότα, ἢ φάλαριδος ἐπὶ νόματι δω-
 ρεῖας χειροποκνήντος, περὶ ἀνδρὸν ἡδέως κενεραδιέναι τὰ τῶ
 παρθεῖνός. ὡς θ' ὑμῖν πάρεσιν, ἢ ζῶντες ὥσαι τὰ σφέτερα,
 κτερίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπὸ μὲν χάριν, ἢ μετὰ τῆ δυνάμεως
 μάλλον ἀπολείας, πρὸς χεῖρας καὶ τὰ παρθεῖνός.

Τιμαῖδρος.

Ixiii

τ ἥς ἐν καμαρίνῃ πολιτείας κατέμειψεν, μὴ πεποιθὲς μὲν ὦν
 καμαρινάων μέγαν ὑπὲρ μιμράς αἰτίας ἐπάρσασθαι
 πόλεμον, νῦν μὲν ἰσως παρὰ μὲν αὐτῶν ἔχεις, τὸ κατὰ μούτρα
 τείαν ἀγείρειν. ὅταν δὲ τὸ καὶ φονὴν ἐπιλίπησιν τῆ τεθείσης ἐλπί-
 δος, τότε κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὡς δέδρακας, ἀλλ' ὡς πόν-
 θας ἀνιδύσθαι τί σοι ὄφελος εἰς παρὰ μὲν αὐτῶν εἶμην γὰρ ἐ-
 μελῆσαι μὲν πείσαι, ὡς περὶ ἐκ πώληξαι σου, τάχα ἂν τινος εἰ-
 χου λόγου διὰ τὸ ἐμόν φόβον. νῦν δὲ εἰς τὰ καλὰ μὲν, οὐδέ ὅσον
 ἡμᾶς ἐλύπησας. σὲ δὲ τὸ, μηδὲ ἐναρμόσσειαυτὸν, ὃ παρ' ὑμῖν
 ἀπολέσθαι βασιανισθεῖς ὅδε μίαν γὰρ σοι δεῖ τελεῖν τῆ, ὡς τοῖς
 αὐταῖς

αὐταὶς κολαζομένην συμφορῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς φύσιν ζωῆς
ἐπιόοντε μακροτέρῃς.

Μελιταίοις.

ΙΧV

Ὁ ὕμπερ πεισμαι πρεσβύσας μὲν οἱς ὑμῖν δαρείσασθαι χή-
ματα καὶ περὶ τὸ παρόν, ὅτι ἂν πόρως ἔχον. διὰ τὸ
ζυγῶς εἰς κλίμους ἀνελωμέναι. ἀλλὰ περὶ φάσεως οὐ φα-
σι δεῖ πρὸς φίλους. πάθῃτε δὲ οὐδὲν ὁμοίον τοῖς ποταμοῖς, οἱ
δυναζόμενοι μὲν τοῖς ἀφῃμοτάτοις ὀνόμασιν ἀποχρῶν. ἀ-
ποχρῶν μὲν οὖν, τοῖς χαλεπώτεροις ἐργῶν ὅτε δύναιον, ὅτε ἀχά-
ριστον κρινόντες. δεῖ γὰρ λαβρόντα, μεμνησθαι τὸ δεδοκόπον, ὅτι μέ-
χιτ' ἀπὸ τοῦ οὐμοῦς ἡ γαῖα τὸ δεδοκός. ὅτι εἴτε χηρὸς εἴη,
ὥς χηρῶν δαλύεσθαι. εἴτε ὁ φαῦλος, ὥς φαῦλ'. ὅτι ἐπιφύει
ἡ μὴ βίβω, δύναιτο ἀποδοῦναι τὸ πεποιημένον. ἐγὼ μὲν ὅτι ὡς
λιταῖοι, ὅτι δανείζω, ὅτι ἀπαίτω, εἰς εἰμί, ὅτι ἐμαυτὸν πα-
ραπλήσιος. οἱ δυναζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καίρους ὅτι τὸν πόρην, ὥς
περὶ φάσιν, χαμαί λόντες τὰ χρώματα πρὸς τοὺς τόπους,
ἀλλὰ ἡσπιν. ὅτι λαμβάνοντες μὲν, ὥς ἀερετῶν καὶ θεορῶν ἐπα-
νῶσιν. ἀποχρῶν μὲν οὖν, ὥς τύραννον, καὶ ὁ κατὰ τὸν ἀποκαλῶ-
σιν. οἱ δὲ καὶ τοῦ β, ὅτι ποταμὸν ἡρετῶν ὄντιν, ἰδὼ τὴν δανείσαντα
χεροκοπεῖσθαι, ἡ γὰρ ὑπὲρ ἰδιώτου μὲν γὰρ τις ἀποπερὸν μὲν,
ἐχρὸν ἕνα καὶ τὴν ταῖς καὶ τὸν ἀσθενῶν. ὑπὲρ δὲ πόλεως, ζήμιον
ταῖς μὲν οὐδὲν ἡσπιν. ἐχρὸς δὲ τοὺς ποταμὸς ἔχει, καὶ ὁ χεῖρα. οὐ
μὲν κατὰ γοῖον ὑμῶν βίον δέ τι. ἀλλὰ αὐτὸς τῶς δίδωμι τὰ
χήματα. τὰ τε γὰρ ἀλλὰ μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, ὅτι περὶ
τὰ συμβόλαια δυνάστοτας. καὶ πρὸς τοῖς ἀλλοῖς οὐδέ βῦτο
ἀγνοῶντας, ὅτι κατὰ τὴν εἰρήνην μᾶλλον ὄντι ποταμῶν, ἀδυνατῶν ἕνα, ἡ
ἐνός ὑπὲρ ποταμῶν ἀδυνατῶν. ὅτι εἰνός ἕνα ποταμῶν, ποταμὸς
δὲ ἐνός κατὰ φρονεῖν, ἀλλοτρίον.

[illegible]

ἐμοὶ μεμνηνόντων, μήτε βίς θεοῖς ἀνατεθμηνῶν, οὐδεμί-
αν ποιήσομαι φροντίδα. μετελεύσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως θεῶν
τεθλημηνῶν, οἱ πεσυλημῆνοι, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἡσέβηκα
τε ἔρρωθε. τὸ δὲ ἔρρωθε διὰ πᾶσι παρὲρ μφασιν ἔχον, ἀγαθού,
καὶ καλῶ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον ἐγραΐται.

Τιμώναιτι.

Ixvii

Ερίκηκα δὲ πολέμῳ λεοντίνας. ἵνα δὲ τῇ λύπῃ διαρ-
κίης, καὶ μὴ πᾶν θρον ἀθρόως ἀκίσσας ἀποκατερέ-
σῃς, καὶ ἐγραΐται περὶ θεῶν ὅλων, ὅτι ἐταυρομηνέτας, ἐζα-
κλῆς, συμμαχίσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. καὶ ὅτι
λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως δὲν ἐαλωκόθεν, τάλας ἐκατὸν, ἀ-
πελύρωσα βίς ἀχμαλώτους. καὶ ἐβελόμην διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῇ τύχῃ μῆνι μοι προσετέλειαν ἀπολαμνήσων,
τὸν καὶ ὁρθῶς ὄντα δοκεῖν ἀνθρώπων ἀννικεῖναι.

Γέρωνι.

Ixviii

Πολὰ λέγειν ἔχων, καὶ κατὰ σὺν, καὶ περὶ ἧς κατὰ με-
φλυάρηκας ἐν λεοντίνοῖς δημοκωπίας, καὶ δὲ ἐρῶ περισσότε-
ρον, πᾶσι ὅτι κῶνωπος ἐλέφας ἰνδὸς καὶ λεγίβει.

Αἰταινέτω.

Ixviii

Ὁ γλυπτεῖ μετὰ γῆρας. καὶ ἡ τῇ τυραννίδος ἰχὺς γεγῆρα
κεν, ἀλλὰ φάλαρις. λυπῆς δέ με σὺν, λίαν ὑπερφοδού-
μενός με. τὸ καὶ ἐμαρμῆνον ἦξι, καὶ ἀρειταίνετος, μάλλον ἢ
δεῖ φοβεῖν. πολλῶν δὲ κρείττορ ὄντι, μὴ δεδοινότα παθεῖν τὸ μέ-
λον δεινόν, ἢ δεδοινότα. ἵνα σοι καὶ μετὰ παρὰ δειγμάτων πο-
νητῶν ἰσχυρῶς.

Γμεραίους.

Ixx

Ἡ μῖν μὲν ὡς ἡμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἐαυτῶν, καὶ σφό-
δρα δὴ λυγροποιήσατε, ὅτι ὑμῖν καὶ δὲν διαφέρειν ἢ γῆ-
σθαι, φάλαριν ἐχθρόν, ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐπρίνοτετε.

ὅσον ἔδειξεν ὁ ὄρνυς. πῶς δὲ δάμονι, πρὸς μηδέναι
ἀδινησάντων ἐλαττον ὀνήσιν. ἔχω γὰρ παρ' αὐτοῦ πῶς ἰσχυ-
ραν, τὸ πάντας ὑφ' ἡμᾶς ποιῆσαι τοὺς ἐπιβυλάοις.

ΣΤησιχόρῳ.

Ixxiiii

Ἄ Κούωσε καὶ εἰς ἀλάντιον παρ' ἐληλυθέναι, εἰς ἄλκι-
σαν. καὶ χήματα ἀγείρειν. καὶ στρατιώτας παρ' ἀλαμ-
βάν, πῶς μὲν καὶ τὰς ἡλίας, εἰ ταῦτα ζυγὰ τῆς ἐφ' ἡμᾶς. οὐκ ἄ-
ρα σὺ χρεὼν πᾶσι τῶν ἀνθρώπων, τὸ κλιτὰ εὐθαιτῆμιτος γέ-
ρων; ἔδ' ἐαυτὴν ἡτῆς θεᾶς, ὡς ἡλωτῆς μ' εἶναι πρὸς ποῖν, λυμὰ
μηδὲ αὐτὰς, ἐν οἷς πολλὰ τὰ πρὸς ἀνδρας ἀμείνους; ἔδ' ἐλεῖς
τοὺς παῖδας, ἔδ' οὐκ ἀποδέοντας ἀνδρας εἰναῖν δὴ; ἀλλὰ πε-
πετῆς εἰς ἀκμήν, γέρον ὡς στρατιώτας ἔχειν; καὶ χήματα ἀ-
γείρειν ἐθέλων, μέλαινα αὐτοῖς ἐχθρόν ἐπιτεχίσειν ἔθ' ὁ βαρύν;
ἔδ' αὐτοὺς ἐκ τῆς φύσεως δύνειν. εἰ τοὺς μὲν ἔσχατων νό-
σους πυκνὰ ὁμοίως συτῆρα φέρειν, καὶ τισὶν ἡρώων ἐκείνων, ἄβ-
λίαν ἐπιτιμᾶν ἡκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοσήσῃς ἀπαθῆς ἐξ
ἀλάσθης ἡμέραν ἔδ' ἐν φροντίδι; ἀλλὰ ἴσθι, ὅτι μένεις σὺ εἰ-
ρήνη φέρεις πᾶσι, καὶ παλαίμας, εἰ χάρυβδος, εἰ ὀναύπλιος
τόλος. καὶ ἔκαστος ἐκ φύσεως ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' αὖ εἰ θε-
ός σε τις καθ' ἡμᾶς τῆς ποιητῆς ἀΐσῃ. Ixxv.

Ἄ Περίσας μὲν σὺ χρεὼν ὅς ἡμεῖς οἱ, παρ' ἐντες αὐτῶν πε-
κλιτὰ μὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, ἔδ' ἡμᾶς ἀξι-
οῦντας, ὡς ὑμῶν γένεα, καὶ ἀπὸ πάσης ποικιλίας, ἔχ' ἔσχα-
ἀλλὰ ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφ' ἡμῶν, αἷς δὲ καὶ ὀχέτος, εἰ οἱ ἐ-
χρυσὶ τῶν ἡμεῖς δὲ γῆν, θεοί τε, εἰ ἥρωες. ἔδ' ἐν ἡμῶν ἐκείνοις ἐγ-
καλεῖν, εἰ εἰ μὲν πάντων ποικίλ. εἰ αὐτὸ δὲ ὑμῖς ἴσε, οἱ αὖ πε-
χέρησεν πρὸς ἡμᾶς. ἀλλὰ ἡδὲ ὅθ' ἰεὺς ἀνδρα, εἰ καὶ σφίαν δὲ
ἡλεῖ, εἰ ταῖς μέσσαις ὡς ἀλκῶς καὶ πεπαισμένον, ζυγὰ καὶ
τάξαι δὲ πᾶσι, καὶ βδελεγῶς νόμον, καὶ βιάσασθαι ἀποθα-

νείν. ὡς εἴθετε καὶ τὴν μοῖραν ἐπέχειν τοῖς ἔθρον ἐν ἡμ. καὶ ὑμῖν
δὲ ἐπιστήτω λιπαρῶς, ὡς οἶόν τε ὧς ἡμεῖς οἱ, μὴ κατασφραγίσ-
αν τὸν, εἰς ἐκμελῆ, καὶ ἀποδιδόντες ἐχάθον αὐτῷ πολλὰ δάμα-
τα. καὶ ἥδε αὐτὸς ἐκὼν παραδίδωσιν ἐαυτὸν, ὡς πτωθάνο-
μαι παρὰ ἔθρον εἰς ἀλαιοσαν ἀφ' ἡννομήνων. ἀλλὰ ἥσων ὧν ἡ
ὑμετέρας ἀνωμοσύνης καὶ βίαις. παύσαθε, οὐν βιαζόμενοι
αὐτὸ, κεχρησθαι τοῖς ἀνέπιπτοτεροις. σπείχοντες δὲ, ἀνέβναι
καὶ χολάζειν πρὸς τὴν λύρα τῇ ἐαυτῶν, ἀφ' ἧς καὶ μὴ οἰομένους
ἐμοὶ ἐχθρὸς αὐτῷ καὶ σκεδάζετε. οὐχ ὅμοιος ἴσως αὐτῷ πρὸς
σοισμένης. εἰ δὲ δεῖσθε πάντες ὧν πρὸς πολλὰ δόμητων, περὶ
εἰσαοθε τοιούτους ἐτέρους ἐξ ὑμῶν τινὰς, ὅς ἐχθρὸν λαβὼν, ὡς
αὐμοι φίλον ἢ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχῃ καὶ χερσὶ μὴνός, μετ' οὐδὲ
μῖας δεῖσθαι μονίας καὶ ταχέως μαχ.

ΣΤΗΣΙΧΩΡΩ

Ixxvi

τ Ὑφαννόμεν ὧς σπείχοντες. οὐχ ἡμεῖς οἱ, ἀλλὰ ἀναρτάν-
τινων. ὡς τέτοι καὶ ἐνδεῖναι χάριν, ὅτι ἀφ' ἐλόμενος
ἡμᾶς ἐλάσσω ἀρχὴν, τὸ μέλλω δέδωκας. ἀμὲν τοι ἴσθι, ὅτι
καὶ οἱ ἐν ἀνέραντι ἀρχοντες. ἔθους ἐν ἡμέρᾳ ἐχθρὸς, ἀμύν-
ομαι δυνήσομαι μεθ' αὐτοῦ. Ἀντινόη.

Ixxvii

ε Περὶ ἀσπί τοῦ ἀρτίου, οὐδ' ὅσον ἡ ἀναβαλλόμενος.
μετὰ τὸ λαβεῖν ἑγὼ γράμματι νομίζων ἐχθρὸς εἶναι
τὸ κατὸν, ἀλλὰ ἐπ' αὐτοῦ. βία μὲν οὐν τὰ λαμβάνω ὡς ἡξίως ἐπε-
δωκέναι, ὅπως τε καὶ θεοὶ καὶ τῶν περὶ τὰ παῖδες ζημίαν λύ-
σης ἔας φυγὰς αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπ' αὐτοῖς ἀλκιδά. περὶ δὲ ἡ οἰδία
μὲν τὴν τῶν φάγειν ἀτυχίαν, ὅσον δὲ κατὸν. βία δὲ παρ' αὐ-
τῶν ἀπεπείλα μὲν, ἵνα ἔκδημιό τε ἀλκιδά καὶ σπείχοντες παρὰ λαβὼς. πα-
ραγνῶ δὲ τὰ λοιπὰ ὧς καὶ ἐνδεῖναι, πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ
τοιαύτας ἀρεῖσθαι παραγματούς, ἐν αἷς αἰμὴν ὧς φέλας πάλ-
σης γίνοντες ἡττῶν. αἰβλάβου δὲ, ἵδιαι τὸ πρὸς ἐπὶ ὅσον. καὶ εἰ

ταῖς οἰκείαις, μή οἱ ἄτε σφραγισθῇ ἐν αὐτῷ, τοῖς ἐμοῖς παρὰδείγμα-
σιν ἀνεψία δὲ πρὸς μηδὲς ὄντος, χηρὸς ὅτι καὶ γὰρ διὰ πο-
λιτείας ἀνοίαν ἐκπεσὼν ἦτο παρίδης, ὃ δὲ τύραννος ὡρὶ ἰσχυρὰ
κατελθεῖν, ὃ δὲ ἐν δέ περ ἄλλος ἡ γὰρ μὴ ἦτο ἀρχῆς, ὡς ἀνιάρων τὸ
φάγειν τὴν παρίδα. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ὑποδείκνυμι, μὴ τοὺς θεοὺς, ὅτι
ἐφ' οἷς δέδωκε ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πεπόνθατε ἀνιώματος, οὐ
δ' ὅπως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὴν, εἰς μηδὲν κα-
κὸν ἀξιώσῃτε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ εἰς ἡ τύχης αἰτούμενος ὑπὸ τῷ
οἰκιστῇ ὄντι, καὶ περὶ θυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζομαι.

Νικοφῆμω

Ixxviii

Ὁ ὦς ἐν λεοντίνοις κατελέγου δὴ μαχρῶν, καὶ τακτικῶς ἐν
ταῖς ἀπλῶτα οἰκίταις, ὑποβλάσαντες ἀπώλεσamen.
καὶ ὃ δὲ τὸ αἰσθάνη, ὅτι τοὺς ὑπὸ μὲν μαρτυρῶντες παρὰφί-
ρων, ὁ μόνον αὐτὸς ὑποβλάσας ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων παρὰδείγ-
ματα, ἀλλὰ καὶ ἐν λεοντίνος κλεμῖν ἀναγκάζων, ὁ νηκρῶ-
ρος ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοῖς ἐν χερσὶν ἀδικῶντες, πολεμῶντες
σιν, ἀμύχανον γὰρ τὸν αὐτὸν καὶ μισοῖσθαι διὰ χαλεπότητος, ὅτι κα-
ταφρονεῖσθαι ὑπομαλακία, εἰ περ ἀπὸ βῆτος δόξαν. ὑποποι-
τοῖς γὰρ ἀθλοῖς, ὅτε φθονῶμεν ὑμῖν, ὅτε ἀποσυμβλάομεν
φιλοτιμῶσθαι.

Λυσίνῳ.

Ixxviii.

Ὁ ὦς ἐν λεοντίνος ἀμαθέστατε λυσίνε, ὃ δὲ φέσσει
αὐτοῦ βιάονται ἐν περὶ γῶς, βαρύτερος ἐχέρης, ἢ δυνά-
ση, μετὰ πολλῶν ἀλλων τοῖς ἐν φέρειν περὶ μένος, ἀλλ' ἐπὶ
παρὰφίρας εἰς ἐμέ γράφει, ὡς ἀνισόμενον, ταῖς δὲ ἀποτελέσμα-
τά σοι, διδόνό τερά πᾶσις παρὰφίρας φυλάξῃ μὴ γίνεσθαι.

Εὐχαρίστω.

Ixxx

Ὁ ὦς μόνος δικαίως ἐμᾶς νομίζων, καὶ νηκρῶς ἀλ-
λος λέγουσί σοι πείθεται. εἰς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦ-

ΓΓ ii

τος, ἀπὸ σης ὅτι σικελίας μένον. τὸ δὲ αὐτὸ ἐξέβησαν πολλὸς, ἐ-
ρημίας ὑπελήφωμεν ἀνὰ πλήρωμα. ὅφ' ἔχθη τὸ ἀγνοεῖσθαι
καὶ μὴ χρησιότερος δοκεῖν ἔς ἑσμην, τάχα ἡ αὐτὴ φελέες. πολ-
λὰς μὲν ἔχεις ὁμοίως σεαυτῷ. τὴν δ' ἄρετὴν τ' ὄντων, ἔχον ἄ-
ριθμὸν σκοπύμεθα, μεθ' ὧν ἐγνωσας ἡμᾶς καλὰς καὶ χαλὰς.
εἰ μὲν βίη καὶ μόνος ἦσθα, ἐπὶ τοῦ μὲν μαρτύρων. καὶ παλαιο-
νων ἔπεσε δέο μεθὰ ἐπαίνων. Κέρβωνι. Ixxxix.

τ Ἰδὲ ποτε θαυμάζοντες μετ' ὅρων, ὡς δεινὰς χρώ-
μ' αἰκίας, τοὺς ἐπιχειρῶντας ἐξ ὑμῶν ὅτι οὐκ
ἐκ πᾶσι πλεονέκτης, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλοφύρεσθαι τ' τιμωρῆσθαι
συμβάλλας δὲ ὑβὺς ἔποιεσθαι μὴ ἀδυνάτου φάλαριν. ἀμφὸς
μὲν ἔν καὶ μοιῶν, μὴ καλίσταται εἰς τοιαύτης ἀμύνης ἀνέ-
γκη. λυσιτελέσπερον δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χηρῆσαι περὶ πείρα κατὰ
πάντα. ἔπειτα τε, ὡς ἐμοὶ ὁ πόσις ἀνοχημῶν, τί ποτ' ἀν' ἐπε-
ξάτε, εἰ μὴ τοιῶδες ἐπὶ νόμῳ ἔχρησεν περὶ τὰς τιμωρίας, ὅ ποτε
μηδὲν ἐλπίζοντες μέριον, ἐμπαράβλαπτεσθαι αὐτοῖς. ὅτιν' ἔχ
ἐμὲ παύσαι μὲν ὁ μότῃς, ἐάν αὐτοὶ πρότερον παύσοιτο ἀδι-
κίας.

Εὐκλήμονι.

Ixxxii.

ο Ὑδὲν ἐφάσαι τ' ἐπεμοὶ διαβολῶν. καὶ δ' αὐτὸς πάνθ'
ὡς κατ' ἡγερεῖς, ἐν συρραχίστοις, ὁμολογῶ. ἀλλ' εἴ τὸν αὐ-
τὸν πόσιον ἔχρησεν τὸν τιμωρεῖσθαι βύς εἰς ἐμαυτὸν ἀμαρτὰς
νοντες, ἔκ' ἐφ' οἷς εἰκὸς τὸν παθόντα συγνώμην εἰφειδόμεν, καὶ
ὑμεῖς τοῦ περὶ πείρας οὐβος, καὶ μοι καὶ αὐτοῖς ἀν' ἡμεῖς ἐπι-
βυλάμεν, ἔδεις αὐτὸν, ἔπε μού κατ' ἡγερεῖται, ὡς ἐκθεῖς μαδρῶν
βος, ἔθ' ὑμᾶς ὡς ἀν' ἰατὰ πάχοντας ὡς τίξεβ.

Κλεοβόλῳ.

Ixxxiii.

ο Ὑπείθορταί σοι καμαριναῖοι τὸν περὶ ἐμὲ πόλεμον ἐξε-
νήτην, σφόδρα καλὰ ἐκείνης ἐκκλησίας τριῶντι κα

αὐς γὰρ ἴσαι πόλεμον ἔργῳ οὐ λόγῳ δὴ κηρύων καπορθού-
μηνον· ὥστε εἰβούλη πόλεμ' αὐτοῦς, τὰ δ' ἀποτελέσματα δὲ
ξὺν τῇ γνώμῃ ζυγίζονται· ἀνὴρ τοι μὴ δ' οὐβρὸς ὑπακούσῃσι,
μεταβαλλόμενος τὰναντία παρ' αὐτῷ· ἐπεὶ γὰρ αὐτοῦ περὶ
γῆν οἷο δ' ὅπως, ὦν βεβέληται· δυοῖν γὰρ ἄτερον ἐν δὲ παρόντι,
ἢ τὴν γνώμῃ ἀσύμφορον, ἢ τὸν συμβαλόντα, οὐδενὸς ἄ-
ξιον ἢ γινώσκει· ἐπεὶ μὲν γὰρ οἱ οἰομαί ἐκάτερα· ἀνὴρ τοι ἴσθι, ἐπεὶ
ἐνθάδε, ὥς ἐλόγῳ ἀπαύταις ἀμυνόμεθα, οἷς εἰς ἡμᾶς
ἄρχην δυνεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργῳ· ὦν οἱ πεπραθέντες, οὐκ ἐπὶ
αὐτοῖς ἐπεβούλασαν· ταῦτα εἰδότες καμαρινᾶσι, εἰβούλον-
ται πεῖραν λαβεῖν ὁρμίζομένην Φαλάειδος· χαρίζομένης γὰρ
αὐτοῖς, ἡδύων ἔδοξα.

Κλεοδῆνας.

Ixxxiii

π ολύδην δ' ἐβέβληται κατὰ μέγεθος δυνεῖ, παρὰ τὴν ὑ-
πάρχουσαν δύναμιν· ποθεν γὰρ τοῖς ἐλπίσαι, κακῶς πε-
ρὶ φαλάειν χαρίζομένη τῇ τῷ θρακὸς τῷ βυρσοδέψθι γὰρ
ῥιθ'· αὐτὰν δ' ἐξέτασεν, τὸ δ' ἐπεὶ τὸ αὐτὸ κτείναντ'· ἐξ
ὧν ἔπειτα πάλιν αὐτὸ ζυγίβη, ἐπεὶ τὸν τῷ φόνει νόμος ἐ-
νυβριότι· ἐμὴν εἰς τὸ πεπραχθῆσθαι τῷ ὀργῇ, ὥστε τὰ σὺ
πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν· ἐάν γὰρ σε ἄξιον ἀμύνῃς ἢ γη-
σώμεθα, ἐκ ἐν λόγῳ βεβλήσμεθα μόνον, ἀλλ' ἐν ἔργῳ δυνήσ-
μεθα, ἀπερ εἰς ἡμᾶς ὥρεχθης ἐξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν
οἷ τε ἐπεὶ γὰρ βέβηται.

Ταῖς σπασίχρον πασίχ.

Ixxxv

τ ἐμὴν πένθος, τίνα αὐτὸς ἀλλὴν ἰκανωτέραν ὑμῖν πα-
ράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τῷ γένεως,
ἐφ' ᾧ περὶ πένθος φέρεσθε· ἐπεὶ δ' ἀνερύεσθαι τῇ σπασίχρον πασίχρον,
ἀλλ' ὑμνεῖσθαι· καὶ καθόλου μὲν, ἐκ ἀν' ἐβελόμην ὑμᾶς, ἐπεὶ
θελῶντες, ἐπεὶ αἰκισμὸς προέσθαι σωματόν, οὐχ ὅτι ἐκνοινά ταῦτα
ἐπεπράθη κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀπαρτίαν, ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα

ΓΓ iii

αὐτὰ ἀνθρώποις ἔστιν ἄρμολα δύσινους. ὦν οὐχί τελευτῇ τὰς
ὀλοφύροις περσικῶν, ἀλλ' ὁβίος ἔχει. μάλλον δὲ τούτοις
ἔστι διακρίνω ἀξίος ὁ θάνατος, ὅστις χόρω, ζήσαντι μὲν ἔτι ταῦ-
τα, σὺν ταῖς ἀγνοήταις θεαῖς, ἐν χοροῖς, καὶ μέλει μετῶν. ὁ-
νομασθῆναι μὲν δὲ ὑπὸ τιμῆς ἐς φάνοις. ὁ μολογνὸν μὲν ὡς ἦν.
οὔτε παρ' ἡμῖν, ὅτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μετίζον. ἡ γὰρ
ἀθανάτος τῷ θεῷ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν ἔσα, αὐτῇ, καὶ ἔχει τέρατίς
ἡμοίγε εἶν' ὁμοῖ. ὥς τε ὅπαιδες μετὰ λαὸν καὶ ὑπερφύους πα-
ρὸς, φρονέει σαμὴν ἀξία τὰ τεκνῶσαντος. ὅστις μικρὸς ἡμῖν ὁ-
ρῶν, μήτε λυκαταδεστέρους ἐκείνῳ μάς γνέσθαι. πενθεῖτε
δέ μνησάμενος ἂν τυχεῖ μοῖραν ἥρωος, ὅστις νῆμα κλειδοποιήσῃ
χρόνω. πάντι δὲ αἰῶνι. μὴ δὲ τῇ τιμῇ, ἀς φησὶ ῥηδῶς ὑπὸ θεῷ
ἡμετέροις, τὸ λαμπρὸν τὰ βύφαι εἶσθε τὴν δόξαν. ὅστις ἐκείνους
τε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἡ χεῖρ θανάτου πρὸς μίαν συναίρει μῆνος.
ὅστις τῇ ἥρώων τοὺς γυναικῶν, ἐπεὶ περὶ δόξης ἐθνησκον, ἐν
τοῖς κακίαις τῇ ἡμασιν ὑμνήσας, ἀπερὶ μῖν, χεῖρ μάταιον
τὸ πᾶν τὸς ἔστιν ἀξία. παρὰ δὲ εἰς ματα δέ βίαν σωφρονέεισθε, αὐ-
τὸς, ὁ πῶς ἡμεῖς μοῖρα πρὸς τὸ πέραν, ἀπὸ οὐδὲς ἐθνησκον. ὅ-
στις ἴσμε ὅπαιδες, ὅστις ὑφ' ἡμῖν γνόμενος, ἐχέροις ὅστις εἰσεν.
ὅστις δὲ ὡς δεινόν τι πεῖσθαι μέλων ἐπεκλάσθαι. πολὺ δὲ γυναι-
κόπερος αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν, ἡ αὐτὴ πάλος. ἡ τῇ θηγεῖται πᾶ-
ν ἡρὰ τῷ τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, ὅστις πᾶν ἐχόντος μου δῖα σαι
καὶ ταῦτα δεινόν. ὅστις ἔδρων, ἐχέροις ὅμιλῳ. ἐγὼ δὲ μνείας πᾶ-
νοις περὶ μνηεῖς ἐλθῖν, ἐπεὶ βύτον περὶ γνόμενῳ, ὅστις ἐν ἐχόν-
ῳ τερων, αἰρεθεῖς ὑπὸ βύτον μάλλον, ἡ χεῖρ ἐδέσθαι, καὶ ἀε-
πεσίαι παρ' ἡμῶν ἐθελῶσι λαμβάνειν. ἐφ' ὅσῳ φείλοσθαι χε-
ρὶν ἐμὰν ῥομίζω, περὶ τῇ καμῆνος εἰς δῶδε καλὰ λισα αὐ-
τὸν ἔτι. ὅστις ταῦτα γὰρ ἔστιν, ἀπὸς βεβίωκεν. ἐγὼ δὲ ὁ φείλην, ὅ-
τι καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς πέρρωσιν ἡμῶν, καὶ θανάτου κατὰ φρο-

ἦν ἄνθρωπος ἀνθρώπων ἐπεισε.

Καταναίσις.

lxxvī.

ὦ μεις μὴ ἴσως ἐμὰ ῥῶπα λείψετε δοκίτε κρινὰς τε
τηνέ^{αι}, ὧν εἰς ἐμὲ, ἔτι τοὺς ἐμὲ παρρησιάζετε, ἀντὶ μὴν
ἀνδρῶν βιάκοντα, ὧν ἀσεβῶς κατεπυρπολήσατε, πεντα-
κοσίς ὁ πλίτας ἀπολωλέκότες, ἀντὶ δὲ ἐλάνθον ἐπὶ τῷ ὧν
διηρώσατε, πλείους ἀπερμημένοι προσδόντες. ἐγὼ δὲ προίμι
ὑμῖν, ὧν μέλλετε παρὰ χεῖρ^{αι} πᾶσι, ἐν ᾧ γεγνῶκα καὶ ἐπέχλω·
να δὲ ἐμὰ ῥῶπα λείψετε τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεπονθότες,
ὁμολογεῖν αἰσχύνετε. οὐ μὲν ἀνίσταται πρὸς ὑμᾶς δυσ-
μηνίαν, ὥς ἀνὴρ οἰοῦσθαι πρόνοια, τὴν αὐτὴν ἀρμονίαν τῇ
ἡμῶν φυλάττει. ἐξίσω δὲ τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, ὅστις πᾶς
ἐμὰ τὸ ποσὺν, ὅσον ὑπερθεῶν, ἢ πᾶν καὶ ὑπερθεῶν, καὶ θεῶν
ἐν δυνάμει, εἴτε θεῶν Τύχης, ὥς περ ἐλπίδα καὶ φύσιν τοῖς
χρῆσται, καὶ τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν πῦρ μεμόραται, εἰς ὃ τοὺς ἰνέ-
κας ἀθώους βλάπτοντες, ὅφρα λαβεῖν ἐχθρόν, ἀλλὰ τὸν πᾶν
ἐπὶ τῷ ἡλίῳ ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς.

Μεταναίσις.

lxxvii

τὸ πᾶν αἰσῶν ἡμᾶς ἐπεταλῆναι ὡς πᾶν πᾶν, πᾶν
καίσε καὶ φροσύνης, ἐπερμεν, ὥς οὐ καὶ εἰ μὴ ἐδεδοίκα
μὴν, τὴν ἐχθρὰν ἀπὸ τῆς περὶ κελεύμεθα. ἐγὼ δὲ, περὶ τὴν
τούτου τὸ μὴ οὐκ εἶναι, οὐδὲ γὰρ φησὶ ἀξίω. πτωχὸν ὁ μὴ
δὲ ὡς ἡμεῖς τὸν ἑρποντα εἶναι, καὶ μὴ δὲ ἐτέρως αὐτὸν γεγνῆναι
πᾶν
δας, ἐκείνον μὴ ἐλεῶν, σὺν δὲ, πᾶν λιγύαν θρασυνομέ-
νου φειδόμενος, τῶς τῷ πᾶν ὁρῶν ἀνέχεται. σὺ δὲ, οὐτε πᾶν
ρὰ πρὸς τὴν οἰκτείρας, ἐφ' ἣν ἡμῶν δυνάοντι παῖδι, ὅτε σε αὐ-
τῷ φρογτίδης ὡς μὴ δὲ τῇ περὶ πεία, ὡς τὸν μὴ ἔχοντα, πᾶν
ὅσον οὐθὲν ὑφ' ἡμῶν πεπονθας, εἴ τ' οἱ ὁ μὴ ἐξῆναι οἱ ὅτι
ταῖς βλάπτονται πᾶν. τῷ δὲ, οὐδὲ βίς πᾶν σὺ δυνάστερ' ἐ

ΓΓ iii

γῆν ἐβέβηκε οὐνοιο παρόν, ὅρ' ἐκατέρων ἐλέσθαι τὸ λυσιτελέ-
σπον, μή μιν μοῦ τί μανδρόν. ἐχθρῶ δὲ μάλλον ὠφελίμω, ἢ
αἰαν ἐπιζημίω συμβούλω χῆσθαι.

Πολυδένυς.

Ixxxviii.

ἔ... Ρρωμὴν ἐπερον ἀδινῶμαι ὅτι πάντ', ἢ τι μωρῶμαι πλὴν
δενυκίς. οὐχ ὥς περ' ἐφροσά, καὶ πάλαι μιν μεδεδίκα, καὶ
δραῦν. ἐγὼ μὲν γάρ, καὶ δὲ καὶ βίς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς ὧν ἐπὶ
βαλυσάντων ἡξίωσα. ὧν δὲ ἀδινούτων ἔδειξ' ὅτιν, ὅς τις ἐπὶ
τοῖς πρώτοις ἀλούς κακοῖς, ἐπὶ ὅτι δέντερον πονηρὸς ὁ φθί-
ναι ἡδέσθαι. ἔρρωσθαι. Εἰνύνοισ.

Ixxxviii.

ὅ... ὕτε προφάσεως ἐνδείν μοιδοκῶ, αἰνὴν οὐκ αὖθις ἀνέως
ὑμᾶς ἀμυνάμεν, οὐτε βαλομένην ἐπεξίεναι δυνά-
μειος. βαλῆσμαι δέ, ἀν' μὴ νῦν ἐποτε ἀνδραγαθῆντες ἡμᾶς ἀ-
πολύσθε τοὺς ἀνδρας, ὅς ἔδενι δινάω, διότι καὶ ὅτι κακῶς
ἀπλουμένην πασίῳ, παρὰ βίον μὲν πρὸς ὑμᾶς ἐδοξε, βίον
ἔδιν μὲν αὐτὸν ἐν ὅτι δέσμων ἡεῖω κατέχετε.

Ἰμεραίσις.

Ixxxx.

• Τησίχρ' ἰπετ' ἐκόνων, ἔδρωπιδαν, περαισχυρ' ἀπὸ πα-
χίον ἐς πελοπόννησον, ἀν' τὴν κορινθίῳ, πρὸς ὅς τε ἐπέμ-
φθισαν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχθέντες. ἔδρωπιδαν μ' ἴσως ἀ-
ποδώσμεν ὑμῖν. κόνων δὲ ἀθῆναι ἀπεσφάξαμεν. τησίχρος
δὲ, ὥς ὅτιν, ἔως αὐτὸν βόπον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τι-
μωρῆντα ἀπθανεῖν. Στοιχόρω

Ixxxxi.

π... υνθάνομάσε περὶ δὲ σφόδρα εἶναι, ἐνροῦντα τὴν δύ-
ναμιν ἡμῶν, καὶ συνειδύτα ἀμαθίς πρὸς ἐμῶν πε-
πολιτὰ μὲν οἰς. θαυμάζω δέ σε εἰνύρ' ἡρξῶ περὶ δὲ εἶναι,
ἀλλ' ὅτιν ἐθέως, ὅτιν περὶ πύου πρὸς με, ἀρχίς παρὰ νό-
μα, ὥς περὶ οὐ πρὸν λειπὲς ἡμεραίσις συλλαβέσθαι βουλόμενος,
ἐλογίζου, ὅτι γῆνοι τ' αὐτάχα, ἀπὸν λέγεις ἡμεραίσις. εἰ μὲν ἔμ

ὁ περιφρόνεις θανάτῳ, ὡς περ καὶ ἐχθρὸν σφόνδροντα, τίνυν ὧ
μάταιε ἰλιπιάς, ἐξὸν δὲ προσδοκῶν τό τε, ὅδ' ἐν ἡττον θρασύς
ἦοθα. ταῦτα καὶ πελάζονται γυνάγως ὑπομνήειν. εἰ δὲ ὡς περ
δειλὸς εἶ, περιβόμως εἶχες πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν δύνῃ ἐσο-
μῆναι, τί ὧ περπέστατε ἐβόας τό τε, καὶ βούτον ἐαυτὸν παρε-
σιδάξεις ἐχθρῷ, ἐναγῆ, ἔαυθάδ' ἐκκαλῶν, ἔα τὰς ἐκ τῶν ἐπὶ
συνῆσεις εἰς φέρων εἰς τὰς ἐκκαλίας. τί δὲ μεσοπύος ἔμε-
λοπυὸς ὢν, καθίτας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον ὀχῆμα, ἔα προήρε-
σιν εἰς τοῖς ἐπὶ τοῦδεύμασιν, ἐξὸν χολῶν ἀγειν καθεζόμεν, καὶ
μὴ θερμότερων ἀπ' εἶσθαι πρὸς ἡμᾶς, ἢ κρινταῖς πρὸς περ. ἐπεὶ
δὲ αὐτὴ κρινθὺν δὴ μαρτυρῶν ὥρεχθης γνέσθαι, μὴ φσεοῖα φημί,
ἐκρινθῆς, ὅδε μεσοπύος ἀνδρας, ἀλλὰ δὴ μαρτυρῶν ὑπερδύ-
ναμιν θρασυνομῆς, κεραιβύντ' ἐχθρῷ. Κλεοθενεῖ. lxxxii.
ὁ ὕψος κελῶς εἰθις μῆνον, ὅθεν ἐπὶ τῷ λόγῳ βλαβέρ-
τες, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἐργῶν ἀδουκίμῃσιν, ὡς
περ ἄξιμα βλάμῃ, ἐπὶ τοῖς λαοῖσι δεῖν ὡς ἡθλῶν. ἵν' ἐν ὧ παρὰ γνῶ-
μῇ ἐσφάλης, ὅπως εἰς ἐμοὶ τὰ βέλτεστα εἰρήνῃ, μέρος συμ-
φορᾶς γνόμενος ἐπὶ τι μοίῳ. ὅδ' ἐν γὰρ ἐπερὸν μοι δοκῶσιν οἱ
τῶν αἰρούμενοι ποιεῖν, ἢ κρινθὺν ἐαυτὸν ἐπαυον ἀβελίας διὰ
τιθέμενοι, κατὰ γὰρ εἶν' ἐπὶ ἀμύχανον. ὅτι οὐτε πρὸς γινώσκον τὸ
συμφέρων, οὐτε τοῖς προεικῶσιν ἐπείσθησαν. ἀλλ' ὡς περ αἰ-
σθανόμενος περὶ οὗ τ' ἐμέλλοντα εἰσεσθαι, ἵνα μὴ πᾶθῃς οἱ κφό-
τα ἐγὼ γνόμενος, ὅπως πεπονθὸς ἀμύχανον ὡφελῇ, αὐτὸς οἱ μα-
κάριον μαρτεῖν, καὶ ταλαίπωρ εἶν'. περ ὅσον μὴ γὰρ, ἵνα μὴ
γνῇται. περ γνόμενος δὲ διὰ τύχην ἵσως, ἢ γνόμενος, ζυγατῆχῳ, καὶ
τῇ τύχῃ ἐκὸν εἰδὶ ὧς ἀλλ' ἵνα μὴ μένη βιᾶται, ὡς ἐνεσι πε-
φιλοτίμημα. ταῦτα μὲν παρὰ τῷ σεαυτοῦ μηδὸς ἡκων, ἀμφ-
νομ ἀνμάθοις. σὺ δὲ χέτλιος, ὅς ὅδε ἐκπεσὼν τῷ παρὰ τοῦ, περ
ἢ μὴ ἐβελήθῃς ὡς ἀνστατοῖς τὰς φυχὰς ἀναπαύσας τοῦ-

το δέ, εἰ μὴν ἄλλου τοῦ χάριν εἶλα, δύναιος ἔκαστ' εἴης περὶ ἡ-
μᾶς. εἰ δ' ὥς οὐκ εἰδὼς ἡσυχίας ἡδέσθης τοὺς πρὸς πόρτας, καὶ
οὐκ ἀπείσαντας, μικροῦ δέω λείπειν, ὅτι καὶ ἡδύμα, οὐκ ἔσθου σω-
φρονούντος. αἰσχυνόμενος γὰρ ἐπὶ τοῖς πρὸς τοῖς εἰρημνῶσι.
ἔκαστ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀλίσκοιο ἀμαρτάνων.

Νικίπωω

Ixxxxiii.

τ Οὐ μὴν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεάς, ἀλλ' εἴη σοι
χάρις. ἐγὼ δέ, ὅπερ ἔλεπες φοβεῖσθαι σφραγισίους, μή
τις χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν ἀνάγκη, δεξαμένηω ἔκ παρ' ἐμοῦ χή-
ματα, μνηύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, τοῦτ' ἐμεχλον ποιήσῃς.
μή λαρόντος σου, κατ' ἡγορεῖν ὡς εἰληφόςτος, ἵν' ἦ σοι τὸ αὐτὸ
δεξαμένηω, καὶ μή. μάλλον δέ, τὸ μὴν, ἢ τὸν. τὸ δέ, πάντ' ἡ-
ρον. μή λαβὼν μὴ γὰρ, ἐμὲ κατ' ἡγοροῦντος τὸ δεδοκέναι, πᾶν
ἔως αὐαίτιαν εἰληφέναι. λαβὼν δέ ταῖς ἀληθείαις, ἐμὲ μὴ
δεδοκέναι λέγωντος, ἔκτιστος, ἀλλ' ὅντως ἀπὸ κλέξο, ἡ αἰ-
τίας.

Ἰερωνύμω.

Ixxxxiiii.

ε Πυνθαίνεσθαι σφραγισίους τὰ δύνανθαι, λεοντίνων μοι
ἐπεξιώνων κατὰ τὴν χώρας, καὶ ἐμὴν οὐσαν ἀποτέ-
μνονται, περιγνέσθαι. τὸ μὴν, ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, καὶ
οὐκ ἄρχων πολέμου, ἀλλ' ἀμνόμενος, οὐκ ἀν' ἐπιστάλαιμι.
τοῦτον γὰρ παρ' ὑμῖν ἔκτιστος λόγος. ὁ δέ, καὶ μὴ πρὸς ποιήσθαι, ὑ-
μᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ' αὐαίτοιμι. ὁ πολὺς πολλοῖς, καὶ αὐ-
δράσι δύνατοῖς, ἔ' χήμασι. καὶ ναυσί. ἔ' ἰπποῖς. ὦν ἀπὸ ἔσθου
ἐνδεῖς ὄντες αὐτοί, μαχρύνονται πολέμῳ. καὶ περὶ ταῦτα, καὶ
περὶ ἑς τύχης πεπολῆται.

Λαμάχω.

Ixxxxv.

τ Οὐς ἐπὶ ἑ' ἱάκοντα βύςδε, ὅταν τὸ πλήθος λάβῃ ἔσθου
ναμαρναίων, χαλεπὸν ἔσθου κατὰ φύσεως ἀπὸ ἔσθου

τίαν ἀποφάνεις, βούλομαι μὴ ἐν τούτῳ μείναι ὡς ἀριθμῶ,
ἢ ἢ τὸν δία τὸν μέγιστον ἄχρμαι. οὐχ ὅρῳ δὲ ἐώμενον τὸ τοῦ
πότην, μέχρι τούτῳ ὡρίσθαι. σὺ γὰρ αὐτὸς ἐνέα εἰς ἰάκον
ταβιάζη τοὺς γῆνέσθαι, πρὸς νέμων σεαυτὸν, ἢ τὸν ἀνεί-
οθῆν ὡς θέρσιν. εἰς ὅμοιο ῥῆσιν, ἢ ἐμὲ διαβάλλεσθαι ὑφ' ἡμῶν
ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπὲρ μὲν ἀμυνομέ-
νῳ, ἀπολέσθαι.

Νικάρχω.

Ixxxxvī

ὁ νικάν ἀγκάρις καμαρινάρις ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ
μοῦ κλεμείσθαι. οἱ δὲ, σωφρόνων ἀνδρῶν ποιῶντες
πρὸς ἄγμια, ἢ τὸ σαφὲς εἰδότες, ἢ τὸ πρὸς τὸ λόγον ἢ ἐργασίᾳ
ποῦ μῆνοι, ἢ τὸ πρὸς τὸ ἐργον, ἐπὶ τῆς χιόνος ἀποτελέσματος, κλυῖ
ἢ δὴ χρόν, πᾶρα πρὸς σου τὰς δημαγωγίας. σὺ δὲ σὺ αἰσχύνῃ
βαρύτερος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τῆς βήματος ἢ τὸν λόγον, ἢ ἐμοὶ-
καθ' ὅσον τιτάει.

Νικαίω.

Ixxxxvii.

ὁ νδοκῆσι πιπρὸν βασανισθῆριον ὁ ταῦρος. εἰ δὲ τὸν πᾶρ
ἢ μῆρ μηχανημάτων οὐδὲν. ἐπὶ τὸν εἰς ἐκείνῳ ἐλεον, εἰ
αὐτὸς μέλλων ἢ μῆρ μάχεσθαι, πρὸς ἀνήλυσιν.

Κλεομέδοντι.

Ixxxxviii.

σὺ μὲν ὡς πωθάνομαι κατὰ τῶν ἐμῶν, τὰς περὶ τὴν κλε-
όμβροτον τύχης οἰκτῆρας, ὁ δὲ ῥεσθαι ὡς χεῖρας. ἐγὼ δέ σε
κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνῳ βλῶν τὰ ἀδινώτερα, ὡς πᾶν
τὶ δὲ ὄντα ἀσθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γῆνέσθαι.

Μελιταίοις.

Ixxxxviii.

ὁ νικηφανλίζων ὡς μελιταῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπὸ
πεμφατὸν πρὸς βέλτῳ, κατὰ σεσημασμένους φέρονται
αὐτὰς. εἰ δὲ ἐμὲ ἐπαγγείσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμῶν οὖν ἴδω,
οἷον αὐτὸς ἐμὲ εἶναι δοκῆν ἐβέλετε, βίῃ τὸν οἶον ἐν πολυαμβά-
νεσθαι ἢ τὸν πρὸς ἐτέροις. ἐγὼ δὲ οἶδα, πᾶρα μὲν τοῖς ἄλλοις ἀ-
πᾶσι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος. πᾶρα δὲ ὑμῖν, ἢ νομίζω

μαὶ ἀγχιότος· ὅδε ἐκτείναν δυνάμενος ἐν τῷ ἄθεν ὑπὸ τοὺς ἀλ-
φὴ μιν. πολὺ δὲ μάλλον εἰς τὰς φάδοξίας τῶν ἀνθρώπων
βλάψων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κἀκιστον, ὅταν εἰ μὴ τοῖς τοῖς καθεστῆ-
κεῖτε, ἐπὶ τῷ εἶπε ἐξ ὧν τοῖνυν ὑμεῖς μὴ ἀδύνατος ποιεῖται, ἐξ ὧν
δὲ ὁ δὲ ἐπὶ τῷ εἶπε ἐξ ὧν τοῖνυν ὑμεῖς μὴ ἀδύνατος ποιεῖται, ἐξ ὧν
ἐαυτὸν τιμᾶται.

Καμαρινάοις.

c.

ἡ αἰ εἰς ἑλάν ἐπεμψα ἔς ἑς λεοντίνης, καὶ πρὸς ὑμᾶς
ἐπεμψα δὲ ἡν ἄλλω, ὅπως μοι συχλάβηθε εἰς τὰ παρόν-
τα, οὐχ ὅτι παλιν, ὅδε ἐπὶ παλιν δεομένη. ὅδε ἀνδρῶν, ὧν κενὴ εἶ-
ναι λέγετε τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀργεῖς. καὶ λεοντίνος μὴ ἡμῖν ἐ-
πεμψαν πέντε τὰ λαντα ἀθέως. γεχαῶοι δὲ ὑπεχλωταί δέ-
κα δώδεκα ὑμᾶς δέ, ὅτε βραδυτέρως λεοντίνων, ὅτε μικρο-
τερος περὶ ὅτε γεχαῶων ὑπολαμβάνω.

Ἀτυπάλαισις.

ci

ὅτε μαχίον ἀνισθίς ἐν τῷ ζῶν, ἐμαυτὸν οὐκ οἶδα ἀνδρες
πολλοὶ, καὶ βίω πολλὰς καὶ παρὰ δόξαις χροτάμηνος με-
ταβολαῖς, ὅτε πλείον ἡσθίς. ἀμοιρὸν ὅδε τῶν περὶ πῶν ἐγγύ-
μιν ἡν ἰάθην μὴ δὲ ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν, ἐν τῇ τῷ παρὶ δ' ἐξέπ-
ιστον ἀδύνατος. ὅτε ἀλγεινὸς τὸ νόστι, καὶ τοῖς δυνάμεις τῶν πα-
χασιν. ἡσθίω δὲ ὅτε δημοσία μαχμήθεντες, ἐγράψατέ μοι
περὶ ὧν ὁ καμρὸς ὑμᾶς ἡ περὶ γυν. ὧν παρὲν ὅς τῷ μάλιστ' ἀ-
νοχμήων, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐπεσθαι ὅσον ἡ τῇ σαοθε. ὅτε οὐ τὸν
ὧς ἐοικε τῷ λαβεῖν τι τῶν ἐφ' ἡμῖν μὴων, ὅσον τῷ μαρτυρῆσαι
μὴ ἐμοὶ δημοσία, τὸ μὴ δυνάμεις ἐκκλάσθαι, καὶ τῇ γυναι δὲ
τῷ τῷ δρασάρον. ὅτε ἡ αἰ τῇ σ' χάριτες παρὰ τῷ μὴ περὶ μὴ
τίς ἀν, ὅτε λαβεῖν παρὰ τῷ μὴ περὶ τῷ ὑπομείνεν. ὅτε νῦν πα-
ρα δὲ δωκεν ὁ καμρὸς, μέμψασθαι μὴ ὑμᾶς ὡς φιλάτους,
τῷ παρὲν χροτάμηνος ἀπὸ τῷ μὴ δὲ ἀπὸ τῷ παρὲν

τος,

τοῖς ἡρίκα αἰτεῖσθε. ἃ περ ὑμεῖς μὴ οἰλασθόντες, δώσετε τοῖς
ἀληθείαις. δεδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἰτίαν. ἐπεὶ δὲ, ὅτε
ἐκ βασιλῆος ἡδονῆς ληφόμεθα μάχαρον, ἡδύσω. τί γὰρ ἀνδρὶ φι-
λοπᾶρι διὰ χάριν ἡμετέραν λοπρεπέρον, ἢ δονεῖν τοὺς ἐαυ-
τοῦ πολίτας ἃ ποιεῖν. ὁ δὲ τῆς πικρῆς μοι τῆς ὑμετέρας πε-
πλήρωται. τὸ μὴ ἔν βραδύτερον ἀφίχεται δωρεάς, ἢ παρ-
ὄν ἐβούλεσθε χρόνον, μήτε ἐμὲ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν
αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ χεῖμῶνα, καὶ τὴν ὥραν τὴν καθέστωτος χρόνου.
τὸ γὰρ ἐξ ὑμῶν, προθυμίας ἔδῃς τινος ἀπελείπετο. παλεῖν δὲ
διὰ τὴν ὑπερβολὴν τὸ χεῖμῶνος, ἔδῃ μετὰ ἑνὲς χάθον βλ-
μημάθου. τὸ μὴ τοι σεσῶσθαι ἐκ πεμφθέντα, καίτοι πε-
λαγίῳ παρὰ βληθέντα κινδύνω, τῆς τύχης χάριν εἰδότες, ἔκ αὐ-
τῶν ἀμαρτάνετε. ἔμιν ἁπλᾶ ἑννομιζομένων. ἀποδώσουσι μὲν
ὑμῖν ὁμολογοῦντες οἱ πρέσβεις. δηλώσει δὲ καθεύδοντα, καὶ
ὁ σὺν περὶ αὐτῶν ἀνδρῶν, ὅτε τῆς πικρῆς φέρων ἄλο-
φος. παρ' οὗ ἐκτετέθη, καὶ τὸν ἀειδμόν λαρόντες, ἐκ μὴν ἁπλᾶ
διανείμασθε, καὶ ὅρ' αὐτὸν προήκησθε βόπον. ἐκ χρημάτων δὲ, πρὸς
ἐπισκεδὴν τῆς πόλεως, ἐκ νόσμον χρησάμενοι, καλῶς αὐτὸν ἔκτε-
πεφρονήκατε, ἔδῃ τὴν ἐμὴν παρὰ μέσιν, διὰ δὲ τὴν ὑμετέ-
ραν αὐτὴν ἀρχαίαν. ἔδεις γὰρ ἀχόρια προαιρέσει, ἀλλὰ τῆς
οἰκείας χρηστῆς πεφυκέν. εἰ δ' ὅτε ἔδῃ λέγειν ἐφ' ὑμῶν ἄξι-
ον, ὅτις εἰς ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἁπλᾶ καὶ χεῖρα
οὐκ οὐκ ἀνὰ γαίαν. ἄλλ' ἴτε, ὅτι ὑμεῖς μάχαρον μεμψεί-
ητε τὸ μὴ δεόρως προσεμνήχασθε τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁδοὺς ἀ-
λογηθεῖν τοῦ δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄποπον τὸν ἐκ πεπικνῶτα τῆς
παρὰ δὸς διὰ τὴν φύγην ἐμὲ. ἔδῃ αὐτὴν ἀνὰ τὴν σαοφῶς ζήτησιν
ἐκ κατεργημένων, οὐ βούλονται οὐκ οὐκ τὰ πικρῶν ἐκ μέρη πε-
ριδεῖν, καὶ μὴ δὲ ἐξ ὧν ἁπλᾶς δίδωσι φιλοτιμείσθαι. ἐάν μιν
τοὶ δικαιοσύνῃ, μὴ μόνοις ὑμῖν πεμψέσθαι τὰς δωρεάς, ἀλλ

λαὶ καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνων τῇ πόλει καὶ τοῖς θεοῖς,
τότ' αὖ ὑμεῖς θαυματούγητε πλέον τῷ ἀβραάμ, ἢ τῷ δεδω-
ρῆσθαι τίς τῶν δίδων ὁ δεδωρημένος. τίς γὰρ αὖ ἀγνοήσειεν, ὅτι
τὸ μὲν χεῖρσαι, τῷ δίδόντος ἐπιμελείας ἐπαγνός ἐστι. τὸ
δέχασθαι τοῖς δεθεῖσιν ὡς προσήκει, τῷ λαβόντος ἀλο-
γίας. βουλοίμην δ' αὖ ὑμᾶς, μαρτυρηθῆναι περὶ ἀρετῆς
μᾶλλον, ἢ περὶ πλούτου δευφιλίας ἐμαυτὸν. τὸ μὲν γὰρ ψυχῆς
ἀρετῆς, τὸ δὲ, τύχης περισσιζούσης ἐγκώμιον δόξει. ἐρρωσθε.

Ἀνδροκλῆ.

cii.

κ Ἀγρόμην ἐπαδασμὴν ὡς ἐπέταλιν αἰσιχόρῳ, μὴ δὲ νῆ-
χθεσθῆναι περὶ τῷ διαβολῆς, καὶ κατὰ τοῦ πεποιήναι
πρὸς μεοὶ περὶ ἀβουλον. καὶ σὺ δέ μοι δὸς ταύτην τὴν χάριν,
ἀν' ἀδελφὸς αὐτῷ γηρόμηνος, περὶ τῷ μὴ δὲ ἐμὲ κατὰ τὸ πονη-
ρὸν πεπιστευμέναι. μᾶλλον γὰρ αὖ πεποιθήσῃ, ὡς ἀρχὴν, οὐδὲ
πεβουλάθην ὑπὸ ὑβρῶν, ὅπερ ὁμολογήκασιν, ἢ ὡς διὰ τὰς
ἐκείναις ποιήσεις, ἀλλὰ διὰ τὰς ἰδίας κακοουργίας, ἔησαν ὑπὸ
βεβουλάνοτες. ἐρρωσθε,

Λεοντιάδην.

ciii.

ο Ὑνῦν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ἡδοναὶ γέγραφα, μὴ δὲ μίαν ἀλ-
λὴν ἀχαιρίαν ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόναι περὶ τῷ γυ-
ναϊκῷ, ἢ ἀρανομίσεις ὑφ' ἡμῶν ἀπεπονθέναί διὰ τὸν γάμον.
τὸ πέρχην, ἐκείνῳ, δι' ἣν ἡμῖν οἱ δίδειν χάριτας ἀπορέμεν. ἐξ ἧς ἢ
ζωάφραβῶ πρὸς ἡμᾶς γήρους, ἀρχὴν ἐλπιφέναι σιφαίνεσθαι.

Τιμοθέην.

ciiii.

τ Ὡν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμῖς εἰς τὸ φερέν ἐπιμέναντες
ἐκποφάθσαν. οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ἐπιδραμάς τῷ θαλάσ-
σης διαχωσάθσαν. ἵνα τῷ πλημμυρίῳ ψυχῆς, ἐνεργὲν αὐ-
τὸ ἀργὺ γήνηται τὸ πεδῖον. ἀναιεῖσθω δὲ περὶ ἐκαστέρων αὐ-

ὅτι χάρις, τοῖς πρῶτοις τὸ καθ' αὐτὸν ἔργον ἀποτελέσασιν.

Κλεομένηδην.

CV.

τὸν δωρεῶν, ὃς αἰμ' πρὸς τὴν Γυμνασιάρχην ἀνήκουσι,
σὶ πεπὸ μφάμην, ἐλάττω μερῆτάς διανοοίτας, καὶ πυν-
ρῶν μεδίμηνους τετρακοσίους, ὅσα δὲ νεότῆτος ὄσιν, ὅτι ἡ ὥσυν,
ὄντε οἶνον, καὶ τοὺς γραμματεῖς πᾶδας, καὶ τὰς ἐσχόρας ποίη-
ματα. εἰ μὴ ἔταυ ἔτις ἔκ δῶρα συρακουσίων ὑπὸ τῇ ἀσείε. νεω-
τέρων, ἐνθάδε πρὸς ἀγάθων ὑπὸ Τυράντων πεπὸ μφθαί.

Γοργία.

CVI

τὸ μὲν ἄλλα τὴν ἐπιστολὴν συντάξας, καλῶς ὑγρῶμαι πε-
γράψαι. τὴν δὲ περὶ ἀληθείαν τὴν ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν, πε-
ριτὰς ἐν νυνὶ μάλα λογιζομαι. ἐγὼ γὰρ, ὅτε τελέτῃ, ὅτε
τελέτῃς ἔδος φάγῃ, σὺ φρονεῖν ὑπολαμβάνομαι. εἰ μαρ-
μὴν ἡδὲ, οὐ χύτ' ἀνθρώπων νομοθετεῖται. ἔκαστος δὲ τὸν ἐξέ-
τάζοντα περὶ τὸν βιούτον, ἡ δὲ διότα περὶ τὴν ἐσμὴν καλῶν
ἡ κακῶν, λὶαν ἀήθην νομίζω, εἴ τις ἢ προγινώσκει δύνασθαι τὸ μελ-
λον πεπεισται, ἢ προγινώσκει φυλάξασθαι. εἰ δὲ φυλάξασθαι ἀ-
δύνατον, τὸ, χάριν ἐπὶ δακνὴν εἰδέναι τὸ γενεσόμενον, ὃ περ ἀ-
γνοῦντος, ἔγνωσκοντος ἔσται. οὐ μὲν ἄλλ' εἰς τὸν βιούτον,
καὶ τὸ φυλάξασθαι τὸν πότον εἶναι φήσιν τίς, ὥς γινώσκει, ἔ-
διατάξαι, καὶ μεταθεῖναι ἄλλο αὐτὸ τοῦ προγινωσκέντος, χεί-
ρονα ὄντα τὸν ἐπισκεπτον ἴσως, ὅτε τελέτῃς αὐτὸν,
ἐγὼ μὲν οὐ νοῶμαι. θεῶν γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐ καὶ ἀνθρώπων.
ἐνθυμηθεὶς δέ τις τοὺς λεγόμενους ἀπὸ τοῦ διός, αἰακὸν, καὶ
μίνω, καὶ ῥαδάμανθυν, ἔτις ἄλλως ἡμιθέας, ὅτε ἀθάνα-
τους γινώσκουσιν, ὅτε ἄλλως ἀρθανόντας, ἡ καὶ τὴν ἰδίαν ἐκασ-
τον εἰμαρμένην, ἢ περὶ μοίρας, ἢ θανάτου μὴ δύσαναρχε, ἢ
φορὸν, ἐμπεδύφρων εἶναι μοιδοκεῖ μάλα μὲν ἐν περὶ

ἡλθὺν, τοιαύτῳ δ' ἀροίαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τ' ἀφανῶν ἔχειν,
ὡς μὴ δὲν περὶ αὐτῶν φροντίζειν. ἐπεὶ βί' περὶ ἡμῶν ὡς μὴ δὲν
μεμνῶν ὄντων ἐπίστατο.

Τάδε.

cyii

Ἄριστον μὲν δ' ὅσῳ, τὸ χεῖρον παρεδόθη, καὶ ἰππολυτίῳ ἄ
φείθη τ' ἐπὶ λημέτρων. σέ δ' ὡς ἐπαπείχην πρὸς δοκῶμεν.
ἐγὼ δ' ἐρρωμαι, εἰ τοῦ τέστιν ἐρρωσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαν
τα, ἔτ' ἀλλήλων περιγρόμενον, διὰ τὰ χεῖρα, μετὰ μελεῖσθαι
περὶ τ' βελτιόρων.

Ναυσικλῆ.

cyiii.

Ὁ περὶ ἡδὴ πολλὰ καὶ ἐπεταλιώσας Τυγχαῖω, καὶ ἔρμο-
κράτης, ἢ τίς ἄλλος, εἰρξὴ τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεάς λα-
βεῖν, τὴν φιλοδότησιν ἡγετέρα γαμουμένην, ἃ πᾶσι δέδω-
κα. ἔτ' ὅν ἐπαινον ἴσας, μάλα δ' ἐλπίσιν ἐχὼν παρ' ὅσων
πολλοῖς συγγενέσιν ὁ Τύραννος ἔμνησεν πρὸς ἡμῶν ἀντιθέσιν ὅ-
μαι. πρὸς δὲ τὸν ὀφειλόμενον, ὅτι χεῖρ ὁμῶν περὶ τοῖς, ταῦτα
ἔχειν τὴν ἀπολογία, τὸ μὴ δύνασθαι πρὸς τοῦς ἀερεῖν ὁμῶν
ἀντιφιλοφροσύνης βίβλην χρῆσθαι. Ἰμεραίοις. cyiii.

Ἐκέλευσα ὑμῖν σπείχεσθαι μοι ἀπείλαι, ἔκονονα, ἔερ-
μοκράτην δ' ἀπείχου. ὑμεῖς δ' ἐλπίσιν ἐρμολέτους, ἔ-
κονονος, καὶ σπείχου, σπείσαν καὶ νικαρχὸν ἐπέμψατε. ἐγὼ
δὲ, εἰ μὴ οἶον ὑμεῖς μεῖν πεπονησάτε εἶναι, τοιοῦτος ἡμῶν, ὅτι
ἡγούμεν, ὅτι δὲ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι ὅν ἀνέκτων ἐ-
χέω, καὶ ἡμεῖς ἀν' ἐκείνους σπείχου, καὶ ὁμῶν πρὸς με καὶ ἔρμολέ-
της ἀθέως. οὐ γὰρ ὁμῶν μὴ ὑμῖν πεπονησάμενος ἀνθρώπων,
ὅτι τίς πρὸ νοῖα, σπείσα δὲ καὶ νικαρχὸν ἐπιφανισάμενος ἀνδρῶν,
καὶ ἡμεῖς ἐξ ἀπείχου ὑμῶν βεβαιωσάμενος, οὐκ ὅτιν. ἀλλ' ὅ-
τι ἐπιβίβης ἀνδρας, καὶ μὴ δὲν με ἡδονηκότας, μὴ δὲ τὴν
παρὶ δατῆς αὐτῶν ἐβδόμη, ὅδε νόμον κοινὸν ἐκλήων κα
ταλύνει.

ταλύνει· καὶ τοὶ ὑμῖς τε, πολλοὺς νόμους ἐκλήνων κοινὰς κατε-
λύσατε, οὐχ ἅπασι, ἀλλὰ καὶ κατὰ πόλιν. ἐν οἷς πρὸς μὲ ἐπολι-
τάρχουτε, λόγῳ δὲ, ὅθεν οἶμαι κατὰ λέγειν, αὐτὸς τε εἰδὼς, καὶ
πρὸς εἰδοῦς γὰρ φεῖν. ἀλλ' ἔτι ἐμὴ μισοῦμαι ὑμᾶς, οὐδὲ μι-
μῆσομαι, ἐπεὶ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσούτοις ἄγεσιν. ἀλλ'-
ἂν πεμφαὶ ὑμῖν τὸν πρὸς σβῆς παρὸν, ὅτι δυοῖν θάτερον ἀμο-
γνῆτι ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι ἀντὶ τούτων πέμ-
ψαι, ἢ εἰς τοὺς ἐνχερσὶν ὄντας ἀφῆναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀρ-
γάν. ἐμὴν, εἰς τὸ ἔτι ἡδὴ κατέστησε τὰ πράγματα ἡμᾶς, καὶ
αἱ ἀνὰ γὰρ τὸ μὴ δυνάμει βίῳ, ὥστε μὴδὲρ παρὰ τὸ βραχὺ
ἡμᾶς νομιοῦμαι, ἀποκτείναντας τοὺς πρὸς σβῆς ὑμῶν, μὴδὲ
ἀμείρους, σώσαντας. πεφύρται γὰρ ἡδὴ τὰ ἑμέ, ἐμὴ μίανται·
ἐοῖδα ὅτι μικρὰ εὐπῆξις ἡμῖν εἰς ἀρροαύτε ἐμῖς ἀνθρώ-
πων, δὴ καὶ ἡ μὴ δυνάμει πρὸς ἀσφν. ἐεῖς τοῦτο ἔχῃ καὶ ἀμὲν ὑμῖν
ἔω ἡμεῖς οἱ τοῦ ὅχῃ κατεστήσατε, ἐοῖα δὲ ὑμῶν ἐκείνοι. ἐ-
πεὶ μὲν ἄλλων, ὅσα ἐπαθὸν διὰ τοῦτο κακὰ, ὅτι ἐσπένωνται τοῖς
αἰτίοις, καὶ κατὰ χάρι λήθω, ὅτι περὶ τούτων. τὸ δὲ μὴ ἐξ εἶναι δι-
κασθῆναι πρὸς ἀσφν, τίνα αὐτὸς ἀνὰ γὰρ καὶ διὰ τὴν εἰς πρὸς ἀσφν πα-
ρὰ τὸ αἰτίων. ἐπεὶ τίνας λυδικοὺς ἀπολαύσαι ἡμε-
τέρας ἀδικίας, ἢ δι' ἧς ἀνὰ γὰρ ἀδικεῖν ἡμᾶς ὅτιν. ἀλλ' ὅμως
ὡς ἡμεῖς οἱ ταῦτα ἔαμε ἀπαντα σκοπῶν, ἐὸν ἐργάζομενος, ἐτύραν-
νος ὢν, καὶ ἔχων, εἰ καὶ πᾶσι οὐκ ἐβραχόμην, ἀλλ' ὥστε ἀνα-
ρεθέρων, ἐμὴ καὶ ὑμῶν, οὐδὲν ἡττορ ἀνὰ σφν, ἐφῆσά μιν
αὐτοῖς, καὶ ἀπὸ πεμφαὶ ἐστάσας. ἐμὴν ἔτι ἐπὶ τοῖς ἀδικαῖα ἐν
μέρῃ καὶ ἐν ἐλπίσει, λογιζόμενοι ὅτι ἔχῃ πασαν ὀργὴν τῆς
ἐκείνους ἀνὰ ἀρεῆς, ἢ βίης, ἀπὸντα ἀποτρέψῃ τε τὴν καὶ τῶν
ἡμετέρων ἀδικιών. ἐδὲ κόνων ὅτεως ὑφ' ἐκείνου ὑμῶν εἰς τὸ
σώμα παρὸν ἀμείρους σώζεται, αὐτοῖς βάρους ὑπομένετε, ἀ-
νάστατον ἀπὸν γνέσθαι τὴν πόλιν. περὶ ἀσφν γὰρ ὑμῖν, μὴ

δὲν ὑποθέτετε φανῆσαι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Τηλεμαχίδης.

cx.

Ἰ δὲ τίς τινὶ χρώμενος γνώμη, πρὸς πολλὰς ἡδὲ τὸν ἐμῶν
ἐταίρων διείλεξαι, τὸ τοῖσιν διαπραττόμενος, ὃ καὶ ἐ-
γενεα, εἰς ἐμὲ νομιοῦσθαι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὸν
δημιογρὸν τὸ Ταύρου πείλαον, ἄλλους κατεργάσασθαι ὅ-
πως ἦεν αὐτῷ ἀγῆϊας, τὸν δὲ ἴδιον λυφνὲ παῖνον. ἐγὼ δέ, ὡς τε ἦεν
ὑπὲρ περιλάω τιμωρίας ἐπαινέμενον ὑπερέφομαι, τιμωρὸς δὲ
ἐν ἐγὼ μὲν ἐπὶ πάντας χάριν, ὅτε τῷ ὑπὲρ τοῖς ἄλλοις κολάσεως δια-
βαλλόμενος ἄλλοις μαρδοξίης δὲ ἀγχαῖς, ἑκαλῆς, ἀμυα κενώει-
ται. ἀμύνει δὲ ὑπὲρ τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὸ μέγα τινὰς ἐκ ἄλλων τὸ Ταύ-
ρον διαφθείρεσθαι, χάριν ἐκ κολασάμεν αὐτὸν. ἐπεὶ ἦεν τὸ χαλ-
κοῦ κατὰ σιδήρης ἐνεκα, δωρεῶς δὲ καὶ πωλείας ἡ ἀξίος. διηκα-
ρον μὲν δὲ ἐν ἐκείνῳ τὰς περὶ τοῦτον ἀγῆϊας, καὶ εἰς τὸ τῆς χυ-
κλῆς βιαζομένων, ἀναιεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναφύροι-
το ὑπὸ τῶν ἀγνωμόνωνς κρινόντων, ἐκ ἀχρόμεθα ἕως ἐχρῆν
ἀξίους ἀποδεικνύναι ἡ κολάσεως τοῖς ἀνερχόμενοις. ἀρεῖ-
αί μιν καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων κολαθεῖντος, ὃν ὑπὲρ ἀπάντων ἀν-
θρώπων, μάλλον δὲ αὐτῷ ἦεν ἀνθρώπων φύσεως ἐπερτόλη-
σα, τὸν αὐτὸν πόπον ἦεν ἐξετάσεως ὑπὲρ πάντων ποιέσθαι. εἰ δὲ τῷ
ὑπὲρ περιλάω κολάσιν ὡς διηκῆν ἐπαινεῖτε, καὶ τὸν ἄλλον, ὅ-
σους ὑπὲρ ἄλλοις ἀδινημάτων ἐκ κολασάμεν, οὐδὲ πο-
μὲ μφοιοῦσθαι προσκινόντων, ὅσων ἀνερχόμενοι, ἐκαστόνδων ἐ-
μοι γνομένην, διδῶς ἐμὴ καὶ ἡσαντο ὁλέθρας. ἡ ποὺ σφόδρα γε
ἀνὰ βέλτος ἡμῶν, εἰ τοὺς ὑπὲρ ἄλλους κενεργούς, ἐάν με καὶ
ἂν ποῖσι τιμωρῶμενος, τοὺς εἰς ἐμὲ αὐτὸν ὑπερβάλλοντας ἀ-
ζημίους ἐάσομαι. καὶ τὴν δὲ συλφάν ὑπὲρ τῶν κενεργόντων
ἐπὶ τῷ φοβερόντι διηκῆν εἶναι τοῖς ἐπερβάλλοντι ἀνὰ δέχόμε-

ὅτι καὶ μοὶ πρᾶγματα παρέχων.

ΚΤΗΝΟΠΡΩ.

cxi

[illegible]

Ἀθιναίοις.

CXII.

α Φίλιπε τοὺς ἡμᾶς, περίλαος ὁ πλάτης ὑμῶν ὡς ἀν-
 ῥῆτοι, δὴ μιχρὴ ματα, πάνυ τὴν κατὰ σπῆλιν ἀρχὴν
 τα νομίζων. ἐφ' οἷς ἄς μενοίτε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀ-
 ξίοις, διὰ τε τὴν τέχνην, καὶ ἔχῃ καὶ διὰ τὴν παρ' ἡμῶν
 μεθα. ὁ δὲ, ἐν τῷ δ' ὅτι καὶ χόνη χαλκὸς ἀμενος ταῦρον, μετ'
 θὲ πλείω τῶ κατὰ φύσιν εἰς ἀνράχρῃ ἡρεσκεν. ἡσθε μεν οὐκ
 ζῶν ἐργατικόν, ἀνθρώπων ζῶν βοφονεῖς δεξάμενοι. ἔσφοδρα
 ἐμὴ τὸ θέαμα τυραννικὸν κατεφάνη χῆμα, νόσμου
 ἀξίον. οὐ γάρ πω τὸν ἐν αὐτῷ λελοχημένον ἐπεδέδεικτο
 μόρον. ἐπεὶ δὲ ἀναψύξας τὸ πάλαιον ἐδύμνωσε, πλάσας μὲν
 ὡμότιμος ἀνὰ πλεωφόνον, πάντως δὲ θανάτῳ δυσπτότερον
 μόρον, τὸ τε δὴ τῇ τέχνῃ αὐτὸν ἐπαινέσαντες, ζῶν βοφῶν ἐτιμῶ

 ii

ρούμεθα. καὶ ἡ ἰδὴς ὑπορίας τὴν ἀποδείξιν, αὐτὸν πρὸ
ἀλλων, ἐπεὶ καὶ οὐ γὰρ οὐδένα τῶν δημιουργήσαντος. ἐξ
ἀρομεν, δοῦναι ἡ ξιώσαμην. ἀντιβράσαι μὲν οὐκ αὐτὸν, καὶ πε-
ρίφησάμην ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο πρὸς ἀποδοῦναι. πρὸς δὲ ἡ
πιστῆς, ἀληθείας ἔσας τὰς ἀποδείξεις δέδωκεν. ἔτε γὰρ εἰδο-
μην τίς ὁ τιμωροῦ μὲν, οὐτε ἡ ξώσαμην γὰρ, ἔδωκεν ὡς
ἔστι γὰρ ἐνδοθεν ἐνδομην ὡς ὁλοφύρεται, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀ-
κρομην ὡς πολυτάς ἐξέμνησται. ὑμᾶς δὲ, ὡς ἀθλῶνται οἱ πω-
θανόμενος ἀχέει, περὶ ἡ ἀναιρέσεως τῶν δημιουργῶν, ἔδωκεν
γὰρ ἔχειν ἡμᾶς, ἐθαύμαζον. ἔτεως ἀπιστῶ. εἰ μὲν γὰρ ὅτι μὴ χα-
λέπω τερω ὁ λείθω ἡ καὶ σάμεθα αὐτὸν μέμφεσθαι, ἀκρογῶν
πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ λυσιπρότερον ὑπονοῶ. ἔδωκεν αὐτὸν
τὸ ὅπως ὑπετιμωρῆσθαι, ἡ ἐνδυνάετε πᾶν δὲ καὶ οἱ ὑπεχρῶσθαι
τὴν περὶ αὐτῶν, πρὸς τὴν ὀφλήσας ὡς ὁ τῆς ἡ γὰρ ἐνός αὐ-
τῶν τὸν γὰρ, ἡ δὲ πᾶσις ὑμῶν ἡ πᾶσις εἶναι ἀνάγκη. τῶν δὲ
διαγινώσκειται, μόνον τῆς μετέρεα πρὸς με διαθέσει. εἰ μὲν γὰρ
καίως αὐτὸς ἀπώλετο, καὶ πρὸς τὴν τοὺς πότους, ἔτι τὴν φύσιν.
ἔδωκεν ἀθλῶνται ἐνέρω, τὸν χαλκὸν ἡμᾶς μέμφοιτο, εἰ δὲ
ἀδύνατος, ὑμεῖς μὲν ἐν τῷ ἔθελον ὁμολογεῖτε, ἔδωκεν ἀμείνως
καὶ περὶ ἀπὸ γὰρ δὲ, ἔδωκεν δίδωμι τὴν τιμωρίαν περὶ ἀχέει
ἀδύνατος, περὶ ἀνέμῳ δόξω τῶν ἀπὸ γὰρ δὲ. καὶ βίαι πρὸς τὴν
να τῶν ἀδύνατος ἔδωκεν ὑπολῆπτει. τὸ γὰρ ὡς αὐτὸν, τῶν ἐοικέν. ἀλλὰ
βύμῃ ἀσφαλές, ἔδωκεν ἀρχῆς ὁχυρώσας ὑπεξελών, τὸ τὸ ἀνδ-
ξάμεν, ὅταν κατὰ τὴν ἐνθεῖαν μὴ τετιμωρῆσθαι δοῦναι. περὶ τῶν δὲ
μὴ ὑμῶν, μὴ τε τῶν ἀλλων ἐκλήνων, τὴν λῶβην ἀδύνατος φα-
νείσθαι, ὡς τις ἐτέροις ἐπὶ τὴν ἀπο, αὐτὸν ἐμφορῆσαι τὴν
μὴ χυνοῦσάμενον. τετιμωρόμενος, ἐκτε τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῶν,
ἔχῃ καὶ μέντοι, ἔδωκεν αὐτὸν, ὅτι μοι τῶν τῆς ἀλλων πρὸς
καὶ τῶν τιμωρῶν ἡ ἀπὸ γὰρ δὲ καὶ βίαι γὰρ περὶ ἐμῶν τὸ λείθρον ἀρεκα

τὰ ἑξῆς ἐπιβιβάζοντες ἀχρηστότατον. ἀλλὰ βούμουν ἀσφαλές
 εἶναι τὸ φύσει δικαίον χειρὶς ἀπεδείχθην, ἀφῆκα. ἀπλῶς δὲ
 ἐφ' ἐαυτῷ τὸ δίκαιον αὐτὸ ἐλογισάμην. ἔμην, καὶ τὸ πινοτέ
 ρος ἐὰν παλαῖς ὑπάρχειν, ἢ ἀφ' ἐμοὶ συναγρᾶσον. καὶ ἡμερῶ
 περὶ φανείας τῆς δόξης, μάλλον ἐπιβιβάζουσεσθαι. ἔ' ὅτι παύ
 σω πᾶν τινα προθυμῶμενον εἰς ἐμέ διὰ τῆς τούτου κολάσε
 ως, ἔ' ὡς βέλτιον ἴσως τῇ βία χρῆσθαι, διὰ τὴν ἀν' ἀγίαν ἑ
 χειρὶν ὄν. ἀλλ' ὁμως ταῦτα εἰδὼς ἀπάντα, καὶ τῆς ὑπερονδ
 φημίας οὐδὲρ δεόμενος, δεινὸν ἐγιστάμην ἀνθρώπων, ἀνθρώ
 πους τοῖς τὸν μόρον ἄρξαντες, εἶναι ἀτιμωρήτων. διὰ τὸ αἷς τῶ
 ἄλλας μὴ δὲν ἀδικήσαντες αὐτὸν, ἢ περὶ χητέχνης ἐγκαταστῆ
 ραι, ταῦτα ἐνδίκως ὑφ' ἡμῶν ὄν ἀξιωθέντων χάριτος τοιαύ
 τῆς ἐνεφραχθῆ. τὰ χατὶς ὑμῶν ὡς ἀθλῶνται οἱ ἀκῶν τὸ παρὰ
 λογῶν, ὡς εἰδέοι τούτοις αὐτὸν τοῖς ὀλέθροις, οἷς ἐπενόησε
 καθετέρων περιπεσῖν τὸν ἐξάρκοντα, παλαιὰς μετ' ἐρινύσιν ὁ
 φείλεισθαι νομίζει. μάλλον δὲ εἰς ἐξαρκίσειν ὅλως τῆς αὐ
 τῶς μίαν ψυχῆς. καθεαυτῷ δὲ τοὺς μόρους ὑπεράφειν. ἀλλ' ἐχω
 εἰς δυσμνήτας σκέψασθαι ἐθέλησεν, ἄροιτε αὐτοὺς τε δρῶν
 τας ἐκόντας ἡμᾶς, εἴτε ἐπὶ ἀρχομένη, δόξαν δὲ δαίμονι, δικαί
 ως ἀπολαύοντες. καὶ τῶν ἐξουσίαν ἔχοντες δρᾶν διὰ τὴν τυραν
 νίδα τὰ πρὸς ὁμότητα, ὁμως ἰς μὴν ἐκτοπάζοντα, καὶ μὴ δὲ
 ὄν περὶ ἀμνησίων ἐαυτοῖς ἀνταλαβεῖν δυνάμενοι, τὸ μὴ ὅτι
 δεινὰ ταῦτα εἶναι, ὁμολογῶμεν. εἴθε μὴν τοι μὴ δὲ δρᾶσαι αὐ
 τὰ πινοτᾶ ἀν' ἀγίαν ἐβιάσθην. καὶ οὐδεὶς ἑτέρος ἢν αὐ, ὡς χρῆ
 στος ἐπαμνέμενος, ἡμῶν παρόντων. τίς γὰρ ὑμῶν ὡς ἀθλῶνται, ἢ
 ὄν ἀλλων ἀνθρώπων, τὸν ἐπιβιβάζοντα ἐαυτῷ ἐχθρόν, εἰ δὲ
 παύσης ἀμύνης παρὰ χῶν ἐπιμωρήσατο. τοῖς τὸν ἀνὴρ πεί
 λαον ἐπιμωρησάμην. ἔ' (ὡς οἶδα μὴ ἐμαυτῷ, ἐκθεσμά δρᾶν.
 παρὰ μνηστῆρας δὲ ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης ἐθελοσίον, ὅστις ὑ

πῶς μοῦ τιμωρεμένης ἔπρεπε. ἐγὼ μὲν ὅσοι φώβοι γηγενεῖς
 ἀθλῶ αἰοί, καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμῖν περὰ ἡθῆς μιμησάμενοι. ἐκείνους
 δὲ, ἃ δέον ἔχειν ἡμᾶς τοὺς τυράνρους, μετὰ δὲ ὧς. καὶ διηκού-
 ως, οὐχ ὅτι φύσει ἡμῶν, ἀλλ' οἷους ἡμᾶς αὐτὸς ἐπλάττειν, εἰς αὐ-
 τὸν ἐγὼ μέγα. ἀλλ' ἡμῶν τοι καὶ νῦν ἴτε, ὅτι οὐτε ἐγὼ ἰδιωτὰς ὡς
 εἰς λαὸς αὐτῶν, οὐτε ἐκείνους μοναρχῶν, φάλαρις. ὑμῖν μὲν
 τοι ἔχ' ὅτι ὄντος ἐαυτοῦ καὶ πῶς ἡτέρεος τοῦτου μελέσσης.
 ἀλλ' ἐὰν καὶ μὴ οὐδ' ἔμελλε τοιούτους. κοινὴ μὲν γὰρ ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἡδὴ καὶ, καὶ ὁδὸς τὸν ἐπερόφ' ἄλλους. ἰδίᾳ δ' ὅμως
 διαβάλλων εἰς ὁμότητά, καὶ τὸ ἡ πόλεως ἐμφυτογῆθος λυ-
 μαίνοντος. ἅπαντας μὲν αὖν οἶμαι τὸν πόσιν ἡ τιμωρίας
 ἐπαινεῖν. ἄξιον γὰρ οἱ τοῖς βί' ἀπολίσσεται. εἰ δέ τις ἔστιν, ὁ ὁμός
 ἐκ ἡρεσεν, ἰδέτω, ὥς οὐδὲ περιλάω ἀρετὰς ἀρετὰς ἀρετὰς.

Λυσικλῆς.

cxiii.

ὁ ν θαυμάζω πῶς αἰτιαν, διὴν οὐδὲν ἔχεις ἐμφερέας, οὐ
 περὶ παρ' ἑσέου, οὐ περὶ ὑἱοῦ σου λυσικλῆς. ἔπερ' εἰ λυσικ-
 κλάτους ἡδὴ, ἔπερ' ἐπὶ τὸν πόλεμον παρ' ἑσέ. ταῦτα δὲ φάσι πῶς με-
 τέρα σου, καὶ πῶς ἡμῶν, πρὸς ἡμᾶς σκελιωτῶν διαβεβαί-
 ῃσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ἔστιν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαίνων. ἐν γὰρ τῷ
 καὶ τὸ τοῦ θαυμάζομεν ὅτι, τὸ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα
 δὲ πρὸς εἰδότες ἀφ' αἰνῶν,

Πολυδάμης.

cxiiii.

τ ἔς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην ἀναιρεμένων πολέμων
 παρὰ σκελετῶν πολυδάμης, ἀκούσαντας καὶ σα-
 φῶς εἰδότες, περὶ ὅτου τὸ τοιοῦτον, τιμωροῦς ὁμολογεῖ
 δέον. σὺ μὲν τοι καὶ τῶν ἐν σκελετοῖς ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμω-
 ρῶς ὡς δὴν ἔσλεις. ἔσλεις δ' αἰτίας, ἃς μάλιστα εἶδει, ἐφ' οἷς ταῦ
 ἔσλεις ὡς ἀνέκτιστοι, ἔσλεις ποτε ἡξίωσας πρὸς δέοναι. ἐχέτω

δημαρχοῦτε πολὺ δάμνητε, λέγειν μὲν τὸν θάνατον. ἐπεδείκνυσθε
δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ παρὰ τὴν αἰτίαν μάχων ἐπαίρης ἔ-
παθῃ, καὶ ὧν αὐτὸς λυτὸς ἦ. οἱ δὲ αἰσχυρὸς ἐγυμνωσάμενος αἰτί-
ας, ἐφ' αἷς καὶ τηρεῖτε, τίνι δυνάμει κλεμῆσθε ἐπ' αὐταῖς μά-
τους θεῶς; οὐ οἶδα.

Λαμείτω.

CXV.

ὦς μὲν οὖν ἐχέτω εἰς κινδύνους καθίστασθαι περὶ βιαιότη-
τι λαοῦ, τοὺς οὖν δεδιότας, οὗτοι ἐβόλοντο ἀνθερμο-
τέρων ἀπ' ἐλεσμάτων λαβεῖν ὑπὸ τοῖς παύροις. ἐπεὶ δὲ τὸν ἡμέ-
τερον φόβον, ἡ σὴν ἐνὶ κηρῶν καὶ χαθῶ μὲν οὖν οἰωνῶν βιάσθαι καὶ
χρῆσθαι, ὅτι καὶ τὰ μάχαι κατὰ νύκτα ἡσίοιο. τελευτήσαντες δὲ,
οὐδὲν τι μάχων ἀπὸ μάχης μὲν σπονδῶν, ἀλλὰ ἐπὶ ταῖς θημῶνταις
φρονέει. ἔτι μὲν αὖτε ἡσίοιο καὶ τῶν σπονδῶν, πρὸς ἑκαστὸν οὐ πάλαι
ἀνακρεμάμεθα. ἀπὸ τῶν δὲ ἀποκλειόντες παρὶνέσμεθα, ταῦ-
τα αὖτε ἀξιώσαντες ἀπὸ κηρῶν, πρὸς τῶν χωρίων, ἡσίοιο καὶ τῶν περι-
εσθῶν λαμείτω. ὅταν τὸ πᾶν ὅσον καὶ τῶν πολεων, καὶ τυραννί-
δων, καὶ αὐτῶν ἐν τοῖς θεῶς τῶν ψυχῶν, ἐκαστὸς εἶναι νενομί-
νασθαι.

Τῶ αὖτε.

CXVI.

καὶ τῶν σπονδῶν ποθέσεων μέμνησθαι λέγειτε, καὶ τῶν φα-
λάειδος ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῳ καὶ ἀπορία λείπο-
μαι φίλων, οὐκ ἀγνοεῖς. ὑπὸ πᾶσι δὲ περιφόβως οὗτος ἔχωρ, οὐ-
τε τὴν δὲ πᾶσιν ἰσχυρῶς πεφεικώς ἔχωρ, πολὺ γὰρ ἡμῶν εἶσι
καὶ δεῖστροι, οὗτε τὴν δὲ συμμάχων ἀσθένειαν, οὗτε πᾶν τὸ γὰρ
μάχων οὖν ἀντιπάλων ἐρρωμαι. ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τῶν μά-
χων προθυμίαν, μὴ μάχων ἡδὴ σπονδῶν μετὰ ποίησιν, ἀλλὰ φε-
νύσθαι, ἔτι πολέμια, ἀλλὰ ὁ μὲν, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐνὶ χρό-
νῳ παρὰ σομῆσιν παρῆσιν. μέμνησθαι δὲ, ὅτι παρὰ θημῶνταις
τὸν ἐδῶκα μὲν ἐξίοντι, ἡμῶν δὲ σπονδῶν ἡμῶν ἀπὸ δῶσιν. ἔτι μὲν
τῶν θεῶν τὰ δόξα μὲν οὐκ ἔστιν αὐτῶν φύσεως ἀνὰ ξίοντι φρονήσας.

ΔΔ iii

τοῦτο μὲν γὰρ ἀδύνατον· ἀλλ' ἴνα εἰς πρᾶξιν ἀγῶνας ἐτέρους,
ἔχῃς ἐπιδείξαισαντον μαχητὴν Φιλόμοχρον· ταῦν δὲ, καὶ
αὐτὸς σάντου γῆν μαλακώτερος, ἐν ἄλλοις ἐμὶν σεσσητὸν ἐκ
πεπληρωμένων ἀποδώσεις.

Ἐπιστρέψω.

cxvii

μ Ἡ βιάζουμένη καὶ, δύνας παρὰ σοῦ λαβεῖν, τοῖς ἡ-
δὴ παρρηκότα· μὴ δὲ ἐμπαράβαλλον τῇ σάντου ψυχῇ
ὥς οὐκ ἀλλοτρίον φάλαριδος ἔλεον· ἐκ γὰρ πάντων το σέβε-
σθαι παρρητοῦ μνηοί, τῇ τῷ τυραννιστοῦ μεθὰ ὀργῇ.

Ἀειφοίτη.

cxviii

μ Ἡ λογίζων ἀειθρόν τ' εἰς τὸν ταῦρον ἀνελωμένων.
παλῆς γὰρ εἰσιν, ἐκ τῶν παρὰ ξίφος αὐτ' ἐξέλεσθαι, ἢ τὰ ὀ-
νόματι· ἀλλ' ὅμως ἐβίβοντες ὑφ' ἡμῖν ἐγγόνον· σὲ δὲ ἐκ
ἡξισμῶν, οὐ βροντώτερον ὄντα, περισυτέρους ἐπὶ ναιεῖσθαι
φροντίδας· δυσήνους γὰρ δὲ ἐκ νυμῶν, βύς ἡμῖν ἀντιπαρὰ ξίφος.
ἐπεὶ δὲ ὀρέγῃ μετὰ βολῇ τῶν βίβοντες, πάντοτε σάντου ἐπὶ πα-
ραιμῶν μάβους θεῶς, ἔχῃς δὲ δῶς ὑπὸ σοῦ κακόν τι παθεῖν.
ἐπὶ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννοῦ τοι νῆσται φάλαρις· ἀλλ'
λίνα μὴ ἐπὶ ζωάειδος τ' εἰς τὸν ταῦρον γυνηθέντων γῆν,
ἐκ διαβολῆς ἀδύνατος μέρος εἰς ὡμότητι, τιμωρθεῖς ὑπὲρ μῶ.
ἐκ δὲ μὴ πείθῃ, ἔχῃς σὺ σφόδρα πρὸς δέχου, ἐπὶ τῷ ταῦτος ἡ-
μῖν τῷ παρρηνέσεως, ἐκ τῇ ζαδύνας. Τιμολάω. cxviii.

τ Ὁ μὴ δὲν ἀμαρτάνειν, ἐκ ὅσων ἴσως, ἐκ δὲ καίως θεῶν νο-
μίζεται· τὸ δὲ μαρτόρτα, τὸν ὅσον αὐτὸ πρὸς τὸ μέλλον
σεσφρονίσθαι, ἀνθρώπων τὸ μὴ τοι μὴ δὲ παρὰ σάντου ἐκ τῷ
χῆσαντα πεφυλάχθαι, ἐκ οἷον ἀλλὰ πνὸς ὑπὸ φθῆναι δυνά-
μην, ἢ καὶ ἔχῃς αἰχρὸν ἐν· ἐπὶ γὰρ ἐπὶ πνὸς πεσελάνοι μεθὰ, ἐτέ-
ροις παρὰ δειγμάτων ἀβελίας γῆν μνηον, αὐτὸν ἐκ τῶν μὴ
ἐκ τῶν οἰκείας συμφορῶν χῆσιμον γῆν εἶσθαι.

π Επεὶ σμεθὰ τὸ ῥίτον ἦδη, μὴδὲρ ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ· καὶ
 τοι χαλεπώτερον ταῖς αἰτίαις, ἐφ' ἐκείνη κατ' ἡγερέα πε-
 ριεχμὴν ἔα καὶ οἶον ἐβουλόμεθά σε, καὶ δύναιον ἡμεῖς περὶ ἡ-
 μάς εἶναι, τοῖς τὸν ὠνήμην περνεῖναι. τοὺς δὲ κατ' ἡγερέαν
 λόγους φάδεις ἐνομίσαμεν, πᾶρ ὅσον ἐδείσαμεν ἐλέγχει πε-
 ρὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν. ἀμὴν βίβισθι, ὅτι ἐπὶ τὸ μὴδὲν ἀδικεῖν, ἐν
 αἰτία κακῶν ἐνεχθῆναι, ἀσφαλὲς αὐτοῦ τὸ δαίμονος ἐδοξάν,
 οἱ περὶ αὐτὸν δεδιότες κενολόγησαν. φρόντιζε δ' ὅπως μὴ τε
 ῥόπην ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ ἐχθρὸν παρέξῃ, μὴ τε τὴν τύχην. χαλε-
 πὴν δέ σοι δοξάτω μὴ βῆτο μόνον, εἰ κακῶν ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἐ-
 φ' ἐκείνη ἀδικία ἀπαλῶν, ὅτις ὁμοίοις ἡμῶν ἀμύνει. ἐγὼ
 μὴν ῥῶ, ὅτι ἐὰν τὴν κείας χερσὶ τῆς ἐνέγκασθαι δευτερεῖα. ἀλ-
 λά μὴδὲ σὺ σεαυτοῦ πρὸς με ἀερετεῖν βίβισθαι μὴν, ἀνέπει-
 κέστος ὁ φθίσκ.

ε Νμεγάλημοι δουεῖς ἀνθεῖα καθεστῆσαι φιλόδημε· εἰ
 τὸ σαυτοῦ ἀχέαι, καὶ σπονδαῖς ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ, ὡς οἱ-
 καδε ἀπονοστήσῃς γνέσθαι, περὶ κατ' ἐν τεταλαύθον, ὅπως ταῦ
 θῆμῖν σωθῆναι, ἀμὴν τὸ μὴδὲν ἐλπίζειν περὶ σοῦ χερσὸν ἀπε-
 δώκαμεν, ἀλλ' ὅσον αὐτοῦ σου τῆς ταπεινότητος. τοῦ δὲ μὰ τῆς θεᾶς,
 ὅδε νόστος πλὴν ὅστις ἀνέξῃ. εἰ δὲ πάντες θεᾶς παρὰ σεαυτοῦ δουεῖν
 ἐκπεποικίσθαι τῆς παύδα, ὅστις μὴ, ὅδε νῆπτον ἐπὶ ταῦτα ἐκείνῳ.
 εἰ δὲ ὁ δουεῖς, πρὸς θεοῖς ἐκείνοις τοῖς ἐν τεταλαύτοις, τὰ πα-
 ρὰ σεαυτοῦ ποσῶντα, τὴν περὶ κατ' ἐκείνη ταλαύθον ἀνάγκη φον.
 ἐν εἰσέλθῃ τῆς ποιοῦς, ὅ μὴν τι τῆς φάλαριδος εἶναι χείματος. ὅ
 δὲ τῆς φιλοδήμου περὶ σοῦ μαρτυρεῖσθαι ἡμῖν πρὸς σέ, πολ-
 λά καὶ μετὰ λαθεῖν, χαρᾶς ἡμᾶς ἀναπύμαλται. ἀλλ' ὅτι
 ὅτι παρὰ σεαυτοῦ παύδα, μὴ τῆς γνέσθαι μαρτυρεῖ.

η Τελεσίπω η, χαλεπῶς εἰσινέου φέρειν τὴν ἐν συρακοῦ
σαις μορῶν. Εἰς τοσούτων δὲ πάλχχσα, φιλαύδρου καὶ
σώφρονος ἔργον γυναικὸς ἐμαρτύρατο ἡμᾶς, καὶ κατὰ τοῦ
τὴν ἀρχὴν πικρὰν ἔχοντας, ἔκταν ἐξέοθαι φάσκει. Εἰς πλεί
ωπε ἀποντα, ἀλλ' ἐπιβοῶσα μὲν ἡ γὼν ἐαυτὴν πατέρα. γυνώσκεις
ἴσως ὁ βέλεδ' ὡς ἴδεν. ἀλλ' ἄλ' ἴσθι, ἐ' ποιήσεις αὐτὴν. ἔχ' οἱ αὐτὴ
ἔστι δύνασθαι περιόραυ ὡς ἀγόριον ἐαυτῇ ἀνδρα νενομισμῶν.
καὶ κείνη μὲν, ἐμὲ κ' ἐξίς δύνασθαι ἐπὶ νύκτιν ἀναγκάζει. ἐχ' οἱ
δὲ ἐκείνην. ἔχ' οἱ οἰομαίσε φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς τελε
σίπω ην φοβεῖσθαι. ἐπὶ νύκτιν ἔχ' οἱ τοῖς ποδῶν αὐτῆς ποδῶν
σαυτὸν, εἰθ' ἡμᾶς αἰσχύνει μᾶλλον, εἰτε κείνην, ἀξίαν ἔσαν νῆ
βύς θεῶς, ἀχ' πάλχχσαι πλείον. Πολυνμήσορι. cxhiii.

π Οὐαί σοι ἐ' μετὰ λα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρησά κεινός
καὶ περὶ τὰ καὶ μὲν ἀπὸντα. μάλιστα δὲ περὶ τῆς συμ
μαχίας τῆς πελτοφόρων. Τῇ ἔχ' οἱ σπασθῇ, ἐ' τῇ ἔχ' οἱ ἀρνησια
μὲν ὡν ἀνδρῶν, τὸ χεῖρον ἀλῶναι ἀπφάνει. ἐ' βύς ἰδίως ἴσ
τους, ὡς εἰσινέου παρὰ χωρῶν ἀναιεῖσθαι. ἐχ' οἱ δὲ, εἰ μὲν ἐ
λάμβανες τὰς παρὰ μετὰ δωρεὰς πάλχχσαι, ἐ' δεδούκην αὐτῇ οὐ βού
μα βύς θεῶς, μὴ ἡ πῶμα τῇ φιλοφροσύνης τῇ παρὰ τοῦ. νύ
δέου καὶ τὰς χεῖρας, οὐ καὶ ὁ πέμπονται ἀποδέχονται, νικᾷ
σθαι ὁ τύραννος ὁ μολοχῶν, ἰδίῳ του ἐνός. Εἰ μὲν τοι τὸ παρὸν
μὴ δέξῃ τὰ τῆς λείας, διανεῖμαι τοῖς στρατιώταις, ἀλλ'
λακεί του διδόντος παρὰντίκα, ἔχ' οἱ οἱ τε ἐγγύς λαβεῖν, ἀ
ἴσθι ὁ κνηροτέρους ἡμᾶς γνέσθαι καὶ ἀπορεῖν. τοῦ το μὲν ἔχ'
οὐκ ἔχ' οἱ ἡμῶν ἐπὶ τοῦ. ἀλλ' ἄλλ' πάλχχσαι ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τὸν ἀ
δαγκάσεις. Τῷ αὐτῷ. cxhiiii.

εἰ Δεῖσαις ἡμῶν τὰς ἀπειλὰς, τοῦ μὴ δὲ αὐτὸς δέξασθαι,
παρότι καὶ τὴν λείαν διένειμας ὡς ἡξιούμην, αὐ

ποδὺς βίς κνήσαι τ' κινδύων τ' ἐπαθλα, ἔκκαλῶς· ἠνφρα
νάς τε γ' ἔπερρωσας, μηδ' ἐν ὀνείναι τείσθαι παρὰ σὺν, καὶ
βύς αὐδ' ὅρ τε δέοι ἀγρονίλεισθαι, πλοθυμοτέρους ἐποίκας.
τίς γ' ἀνέλοιτο σήκωμα τ' ἥνων χωεῖς, ὅδεῖς, ὅς τις ἀνύπρ-
ταίη τοὺς καμάτους· ἄλλοις μὲν οὖν, ἔταυτ' ἐνομίσω, ὅμην,
ἀλλὰ ἔλαμβάνων εἰς τὸ ἐπιτῆδεῖς ἡμῖν κατὰ σκευά (αἱ τ')
στρατιώτες· εἰς εἰς τ' ἐμέλλοντα δευθῶ μὲν ἔταυτ' ἐλαμβάν-
οντο οἰκας.

Τάκρω.

CXXV.

τ Οὐς μὲν γὰρ μους ἤρχαι τ' φιλοδῆμου θυγατρὸς, θάτ-
τον, ἡ σὺν ἡμῖν ἐπείλας ἔτυχες, ἡ οὐ σάμην. φθάνει
γ' ἡ φήμη, ἔτους πάνυ ποτ' ἡ σπουδὴ πείταρ σκευάσεις κε-
χρημένης, ἐπεὶ τ' ἐχέει τ' γιγνομένων, καὶ διὰ μακροῦ τὸ παρὰ
χρὲρ νομίζη, ἀπὸ τοῦ ἡθεός. ἔμεις τὰ χεῖρ ἀνείκωτος ἐμεμ-
ψάμεθα αὐτῷ, τοιοῖδε παρὰ δέδουσαι, ἔδιδάτ' ἄλλα μὲν
ἀδίκως εἰς το αὐτῷ ὡμότῃτα διαβραχόμηνοι, ὅχνησι δέ,
ἔδιδάτ' αὐτῷ κατεγνῶς μὲν οἱ. φέρει γ' ἡ μάς, κακοὺς παρ-
ταχθέν περιβοῶσα τ' ἀκρομηνίς, ἔδιδάτ' αὐτῷ, ὅδε δὲ οὐκ
ἐμὲ τ' νῦν ὄντων τινές, ὅτε περιδοθέντ', ὡς ἐπὶ νθρώπων γε-
νῶτα ὁ λείθρων προέβλην. ταῦτα μ' ὅτε ἐματ' ἐλαμπρύνματα,
ἔδιδενος ἐτέρω. τῷ δέ οἱ κίαν, εἰς τὸ ἐτελέσθην αἱ πρῶται
σύνοδοι, λείοντι τε, ἔθελον, ἡρατὴρ αὐτῷ ὡς ἐχρυσὶν ἐπὶ πρῶ-
τῃ δὲ ἀνίστα τὸν ὑμῖν αἰὼν ἀπ' ἡσίας, ἐνθα ἦσθ. ἀξίον τὸ
δώρεμα βίς νομισμένους, ἀπὸ τοῦ χεῖρ νομίζημεν. φίλτατε
γ' ἐχέει τ' νυμφαγωγῆσιν, ἐνθα ἀντ' ἐπὶ πρῶτα θεοματ' ἀπὸ
θῶν παρθενίας. φθόνος δὲ συρρακσίσις μάλλον ἀξίος φιλόδημο,
ἢ ἐλέσθην ἐπὶ. ἔμεις δὲ ἀτυχὲς ὅτε ἐν ἀδαιμονίας μοί-
ρα, ὡς ἐκείν' ἐν κακοπαγία τύχης, βίς φθόνος σι νομισθῆναι.
φάλαριν δὲ μισέσθην ἀπὸ πάντες, οὐ γὰρ παρὰ τοῦ ματ' ἡ-

σοι ἀζήμιον. ἀχέσθωσαν δὲ καλῶς κατὰ σφᾶς, καὶ μή τι σι
πρὸς ποιούμεται, τοιᾶνθ' οὖν καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι φίλων.

Τιμαῖδρα.

cxhvi

τ ἀπολυτῶματα σου τὰ ἐν καμαρίῃ τίμανδρα. ἔορ
λὺς οἰκτισμὸς, ὑπὸ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀπολαμνύοις, ἐπερ
ρωσε μά τὸν δῖα, ὃ δὲ βροτοῦντος, βύς περὶ κλέομβροτον ἐν ἑρ
ξαι δὲ ταύρω. ἐδεδοίμην γὰρ, ἀδειαν αὐτοῖς ὑποχρηγῆσαι, παύ
σαι κατὰ μὲ τὴν πόλιν ἀνίσταται. ἡ δὲ ὡς ἡγερέμεν τὸν πολί
τῶμα παρὲς ἡ δὲ δῆμω, ἕως ὅτε ἀγχιῶνται καμαρίῃ οἱ τ
σῶν ἀνέχοντο λόγον. ὃ δὲ πολίτῶμα, ὃ ὅπως ὑπὸ φάλα
ριν ἀμύχανα, ἀλλὰ δὲ ὑπὸ οἰκίῃ τὴν φαλάειδος ἀνθείτω. καὶ χα
λεπὸν μὲν, εἰ καὶ πᾶν συνέφενεν αὐτοῖς, πολεμῆιν ἀνέρεσιν
τίνοις, τὸ ποιεῖν ἐν τῇ ἀφασταίῃ ἐργον. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐ
τοῖς, ὅσον τὶ βαρύτερος τῷ συμβῆλα, μάλλον δὲ δημηγῆρος.
ὃ δὲ μικρὰ ρόπῃ τῷ τούτου βλαπωρίας, ἐγείρειν μὲν τοιὰ
πλήθη, λέγειν τε αἰτίας ἡρμολεν. ἵν' ἡ ποιεῖσθαι πόλιν ὑπὸ
σὺν στρατῶμα, πολεμικῶσφ' ὁδρὰ ἀναγράφεται, ὑπὲρ οἷα
πεπραχόσθω τιμωρὸς ἀνίσταται. ἀλλὰ ὅτε ἐθέλετε. καθ' ἐν ἡ
ὑμῶν ὀνομαζόντων ποικίλεις αἰτίας, ἀπὸ τῆς μὲν ἑξωδεί
κνυτε. ἀλλὰ μὲν εἴ τις ἀφείκε τὸν ἐντέλῃ, διὰ τὸ μὴ δευτεῖν ὁ
σιον, αὐτόν σε σιὲ πῶιτο, τὸ πᾶν χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέ
θρου, μοίσειεν ἄξιον εἶναι. ὅς ἀποδομῆνος τὴν οἰκίαν, καὶ τῇ
χωρίᾳ, ἔπειτα παρῶον ἡ ἀνδράποδον, στρατιάν ἐπεμέμι
θοφορεῖς, καὶ καμαρινάις νεώτερά ἀναγκάζεις φρονεῖν.
ταῦτα δὲ ποῶν, ὃ δὲ ν' ἀλλ' ἡ ζωτὸν μ' ἀπὲρ γωκας, ἄξιον ἵσως
ὄντα. ποικίλεις καὶ καὶ δεινὰ πᾶσαται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν.
τῷ σὺν ἀφροζῶν οὐκ ἐπείουσαν ἀπολαύσαι.

Εὐναίοις.

cxhvi.

εἰ καὶ πᾶν χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ' ἐμῶν, ὅτι τῷ
λαντα

λαυτα μόνον ἀποδύναμι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν οἷς μάλιστα
καίροις χρημάτων ἐδέομην ἐπιχθυσθέντες, οὐδὲ περὶ ταῦ-
τα ἄλλα τῆ κατε. ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχόμην, καὶ σένον-
τες διελύσαθε. τέσσαρα δὲ ἀνελὼ κατέχετε. ἑμὰ βύς θεός,
ἔχθρο περὶ πύθον ἀχόμαι, ὡς περὶ τοῖς ἀφειδοῖς χείρας.
ἡμῶν δὲ χρεωνοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιβέπω μὲν ἐβύβ, τεσσάρων
μόρων ταλαύθον ἐχειζήμι. ἀνδρῶν χερσὶ αὖ, ὑπερδεκὰ λα-
πον τὴν ἐλάβην. ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ἀποδώσειν ὑποχρεῖ-
σθε. καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδέναι χεῖρας ὡμολογεῖτε. ὡς
τε οὐδεμία περὶ τῶ ἐν ὑμῶν οὐσας ἀχεύσας χρησὶ ἐλπίς,
εἰ τὴν ἐφ' ἡμῶν ἔσαν νομιδήν, ἔχθοιτε ἐγὼ ἐοθεῖ ἐκτίρειν.
οὐ μὲν, ἀλλὰ εἰ καὶ ταῦτα τῆς ἐσέ τῶ νόμου, ἐγὼ πτωθαρμόμηνος
ὑμᾶς παρὰ τῶν πρὸς σφραγῶν ἐνδεῶς ἐχειν, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἰ-
κῶν εἰς φέρειν, ἀφίημι καὶ τὸ πύθον τὴν πόλιν. μάλλον δὲ, εἰ
καὶ τὰ ἀποδοθέντα ἐσέλασθε λαμβάνειν, ἀπὸ πρὸς μωρεῖν ἐτοιμός
εἰμι, εἰ μέλας τε ἐπωφελείσθαι, ἑμὴ οἱ τὰ τῶ δὴ μὲν ἐλάν-
τες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῇ πέρεσθε, καὶ ταῦτα οἶσινται. ἔς δὲ ἀν-
τάσεις ὧν εἰκότων, ἄς ἀερεσίας ἀμοιβῶν εἰς ἐμὲ πρεσβα-
οντες ἐπαγγέλασθε, μὴ φιλοτιμείσθε. μετὰ δὲ τῶ ἐμαυτοῦ,
καὶ τὴν, εἰς ταῦτα ὑμῶν χεῖριζομαι δαπάνην.

Λυσάνδρῳ.

cxxviii.

εἰ φθάνα μὲν τὴν παρὰ σοῦ πεμπημένην συμμαχίαν. πρὶν
δὲ ἐλθεῖν τοὺς παρὰ ἀνελίδου στρατιώτας, εἰδομένης
πλεμίου. ὡς θ' ἡμᾶς, εἰς μὲν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν μισθοφό-
ρων ὑπερησάντων, μηδὲ πρὸς νῆσται. εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοὺς
ἐπαίνους, παύειν. εἰς ὀλίγους δὲ ἡμῶν τοὺς ἀχρονισμῶνους,
ἔκείνους ἀπαρτίζοντες ἡνίκαν ἀνέκταται. κινδύνων δὲ μετίζοντες μετα-
χόντες, ἐπαθλῶν λαμπροτέρων ἐτύχησαν.

ὁ γὰρ ἄχόμεθα ἡ διαβολῆς, οὐδὲ ἡ δόξης, ἢ ἐχρυσὸν
 ἔπει μοι οἰνῷ ἀνθρώποι· ἰδὼν γὰρ ἐν ἱσσοῖς ἀδινεῖν, μάλα
 λον δὲ πρᾶξω δυνάϊοτερον ἢ δὴ τῷ δυνάϊ νερομισμένον τὸ ἀδι-
 κορ, βούτον αὖτ' ἔχω τῷ ἐπικρύνῃ εἶσθαι, ὥς τε ἐπ' αὐτοῖς παρρη-
 σιάζεσθαι· ὅτι βίς μὲν ἄλλοις φύσει βίς τοις, ἐμοὶ δὲ ἀν' ἀγῆν
 συμβέβηκεν. Φημί γὰρ, καὶ ἡμῖν τὰ παρ' ἀνομα πρὸς τε γῆν ἡσθαι
 πάθῃ, ἔβίς ἄλλοις ἀπασὶ τὸ αὐτὸ ἐμφύβον εἶναι· διαφέρει δὲ
 ἐνὶ βύβον, ὅτι ἡμεῖς μὲν Τύραννοι δοξαζόμεντες, ἐχόντες ἐξ-
 σίαν, ὁμολογοῦμεν· ἐκείνοι δὲ ἰδῶται ὄρτες, παρ' ὅσον δεδίασ-
 τ' ἡ κηρυδοῦναι ἀρετῆς.

Πολυτράφ.

cxhxx.

ἔγω γ' ὅν μιν ἀπεπονήθον ὑπὲρ μὲν, οὐδένα ἀν' εἰσιμι.
 ἔπει πρὸς σέ, ἔπει πρὸς ἄλλ' ἀνθρώπων οὐδένα· ἔπει δὲ ἡν-
 ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ' ἡμῶν δωρεάς· ἃς πεμπομένη παρορᾷς, τὸ
 καὶ ἐτέρους πολλὰς ἐπιδείκνυσθαι λαβόμενος, παρ' ἡν ὅτι· πε-
 σέπῃ, καὶ ἀν' ὑπὸ τῶν τοῖς λαβῶσιν ὀνειδιούμην· οὐ γὰρ οἱ ὁμῶς
 ὀνειδούς ἀπὸ καλὰ χεῖρας, οὐτε ἀν' αὐτὸς τις ἐκαστος, ἰδίᾳς ἀερ-
 γείας διέξιοι, οὐτε ἀν' ἐτέρων λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι· ὅσοι
 μὲν τοὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, βία, καὶ ἀδινία πολλὰ
 τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἐξείσοι λογισαοθαι· καὶ τοὶ πολλοὺς ἀν-
 σφόδρα ἄροις περὶ πλείστον ποιησάμενους τὰ δύναια κατε-
 χεῖν· ἐπειτα ἀπῆλθον τὰς ἑχέουσι, ἀν' ἀγῆν, καὶ φόβῳ
 πολέμῳ, καὶ ὅσων· τινὲς ὁσώτατα, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄνθρωπον ἀ-
 βέστα κατέχεον, ἐφ' ὅσων ῥώμης μετεποιούντο· οὐ γὰρ δὴ πού
 πρὸς τόσῃ αἰματὶ καὶ ἐν ἀγῇ, μετὰ κινδύνων τοσούτον κα-
 τέχεον ὑπὲρ μέναι· ἃ καὶ ἀν' ἀγαλλομένης λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώ-
 σασθαι· τίνα δ' οὐ πρὸς διός ὑπὸ τυπύμηνος, ἔκ' ἡθελες τὴν
 δωρεάν λαμβάνειν· ἐπεὶ καὶ αἱ πεφάσεις, ἃς σὺ πρὸς ποῖ-
 μῆνος ἔλεγες περβεβῆσθαι, ἔβύβον τὸ πόσω, ἔμυρίοις ἐτέ-

ροῖς λύνονται. μαρτυρεῖται ὅτι ὑπὸ αὐτοῦ ἐν ἡμέρῳ ταῖς χή-
ματα καθαρά εἶναι, εἰ μὴ τοῦτο δοίσει, ὅτι ἐκείνοι μὲν, διὰ
τὸ οὐκ ὀνόματος ἡ ἀπαλλαγῆς, εἶναι ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο πρὸς τὴν
θέμεντες ὡς ἀπερεῖν. οὐ δὲ μετὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ λίαν. φίλου
τοῦτο δοῦντος ἐκείνους.

Ἀγεμόρω.

cxhxi.

ἡ Στόμιω ποτὲ ὡς ἀγεμόρτε, ὅπως περὶ τὸν κατὰ μαυτὸν
ἐβλάσασα μὲν. ποταμὸν καὶ ἄλλα ἐνίαντες ἡμᾶς ἡ
περίβλεπτος αὐτῇ μοναρχίᾳ, περὶ ἧς ὁ ἀβελος ἐγὼ, τοῦ στρα-
λούς πόρους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἐκώμ. μεγάλου δὲ ἐν αὐτῇ
τοῦτον καὶ ἐπεράθην, εἰ μὴ δὲ ἂν παθεῖν τίς ὑφ' ἡμῶν ἐπι-
εικὴς ἀνὴρ βλάσται. ἀλλὰ ἀνάγκη παθεῖν, ἀνδρεία χαίρεισθε
πρὶ τὸν δεομένων, τοῖς ἐξωλεσμένοις χαίρεισθε. οἱ δὲ ἀγνώ-
μονες ὑμεῖς, οἱ δὲ ὅπως ἀπεφραμμένοι. τίς ἂν ἀλλο, ἡ δὲ δία
τε ἂν παθεῖν ὑπεμῶν. ἐπεὶ τίνος ἐνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ ἐσὺ
φοιτῶν γυμνῶν, ἐσὺ συνεισέβων, ἐσὺ φίλων, ἐσὺ εἰς ἀφ' ἡ
ὑμῶν, ἀλλοῦ δὲ ὑπεσχεταί τις ἀφ' ἑοῦ πρὸς ἐμὲ, πάλιν
κατασθέντες. καὶ ἂν οἱ δὲ καὶ, ἐσὺ ἐκείνος ἀφ' ἑοῦ. ἐσὺ
μὲν ἀλλοῖς ἴσως, εἰσὶ τινες ἀποφυγαί, τὰ μὲν δοκεῖν ἀναφαν-
δὺν βδελύττεισθε αἰσάτας δωρεάς, ὅσους ἐλθεῖν τε καὶ παρῆς
ὡς ἐμὲ, τοὺς μὲν, νόσι, τοὺς δὲ, πατέρες, καὶ δὲ ἐκωλύθη
λιπνὰ. ἐσὺ δὲ ἐγὼ εἰδώς, οὐδὲ ἐπεχέρι σάπηκα λέγει, μέλ-
λων γε μὴ τυγχάνειν. ἐσὺ δὲ καλέσας μὲν ἐπὶ τὰ μάλιστ' αὐτῶν, τὴν
εἰς ἀρρώσταν ἀκύνου, ἐσὺ παῖδας, ἐσὺ μετὰ τὸν ἐκ πολλῶν τὸν
ἡμέτερον οἶκον ἐκπύθωμι, ἐκπαύλης σιγῇ γυμνασθῆναι. συνή-
οσθ' ἡμεῖς δὲ, τὰ πρὸς πατρίδα ἀνακείσθαι, καὶ δὲ ἐνεκεν,
καὶ τὴν πολυκαιρίας. τίς οὖν ἀπολείπεται πρὸ φάσις, τὰ
μὲν ἐσὺ δὲ ἐναι σκευή. ὅς τις ὅθεν, πρὸς φαντος ἐναγχοῦ ἐ-
μοῦσι, οὐ μὰ τὸν δία φόροτον ἐπὶ φθονον, οἷον ἐμελέων

ὁφείσθαι, παρὰ πεμπόμενον μετ' αὐλῶν καὶ παλαιῶν πόλεων
 ἡ πόλις, ἀλλὰ χυνοῖδιον, καὶ τοῦτο νύκτωρ, ἀπὸ πάντων πό-
 σιν, ὡς περὶ ἄλλης, ἢ μίαν σμαῖδων ἀποφορὸν, αὐτόθεν ἀ-
 περὰ φης ὡς εἰκός· καὶ ἔχῃ ἀνδρὸς ὡς δῶρα· καὶ πεφνε
 μῆνους φόνου ἀνθρώπων· καὶ μετὰ λως σχετλῖος εἴτις, ἔλγνῳ
 μων τὸν ῥόγην ὡς ἀέμορτε· ἔμην τοι πρὸς ἡμᾶς ἔλγνῳ κληῖς,
 ὅς οὐκ οἰκτεῖς με κακοδαίμονα ὄντα, καὶ διακείμενον ἔ-
 λγῳ, ὡς περὶ δακνέμαι νῦν ἀθλίως· ὅς οὐ περὶ ἐνεκα ὡς ἐχθρῶ
 μάστιγα μοναρχίᾳ, ἢ ἐχθρὸν μιλαμπρὸς εἶναι πρὸς τὸ φίλους,
 ἐπειδὴ τάχιστα τοῦτου, κατ' ἀχὴν παρὰ ἔθνη θεῶν ἔτυχον, ἔχῃ
 ἔχω πρὸς ἑξέλιμα πρὸς νόμοι ταῖς χερσίν· ἀλλ' ὁ μόνον ἦν
 μοι πᾶν ἔθνος παρὰ μῆτιον ἔθνη κακῶν, ἔπύον με ἀπερὶ ἡκα-
 τε οἱ φίλοι, μὴ δὲ ἀποεῖν μηδέν· ἀνέμων ἐπὶ ῥέποντες ἐκ
 ἔθνη περὶ ἔθνη· ἀλλ' εἰς ἀνὰ γῆν καθεστὴ καμνῶ θεοί, μὴ προ-
 σιμῶν ὑμῶν ἔξω δωρεᾶς, οἷς βέλομαι διδόναι ἔθνη πολά-
 κων, καὶ ἔθνη βωμολόχων ἢ τυραννίδος διδόναι, οἷς ἔβρομαι

Τάκρω.

cxxxii.

τ Ἦν φιλοδήμου γυναικα κλειανέτιν, οἷσα δὴ πονεῖ
 λέγῃ τεύχε, βουλόμηνος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμον ἰ-
 δεῖν, τοῖς ἐν ποσὶν ἐκωλύθη· ἐφ' ἃ καὶ σὲ παρὰ ἑλάνη ἡ κλειανή,
 εἰ περὶ μὴ περὶ τοιαύτης κακομοιρίας ἐγνώκειν ἐκ συρακῆς (αἷς
 κατὰ λιπὲρ· ἐνθεν καὶ περισσότερον αἰσθοιο αὐτὴς οὐκ εἰκῆσαι
 περὶ αὐτῶν ἐπὶ ἑκατόμην· μετέλθε ταύτην αὐτὴς· ἔπειτα ἔλ-
 λαντα ἀνὰ δεξιά προικὸς ἔκδοσε, γαμῶν καὶ τῆς πατρὸς· μὴ
 μάκαρ ὡς δωρεᾶς διδομένης, ἢ χρεὸς ὁφειλόμενον ὑπὲρ μου
 διορθέμενος· ἐὰν μὲν βίβω θανάτῳ, ποθεν ἔχομεν φιλοδήμα
 βραῦτα χήματα, μὴ φάσκει εἰδέναι, ἀλλ' εἰς ἐμὲ τὸν λαβόντα,
 ἔφιλοδήμου τὸν δόντα, τὸ γινώσκειν ἀνὰ φερε· ἔτι δὲ αὐτῆς
 μὲν ἔχε, λέοντα καὶ κτεσὶν ποιήσασθαι· ἀφ' ἡνέβη ἥ μᾶς, με-

πῶρ

τιών τον γάμον· καὶ γὰρ διὰ τὰς χεῖρας πάντῃ ποχόμενος, ἀπέπαλ-
ηλ' αὐτὸν ὡς σέ· καὶ δὲ ἄλλον πινά αἰμένω ἔρηται νυμφίον
ἢ μήτηρ τῆς παιδός, ἐκείνῳ τὴν παῖδα ἀνδρόχου· ἔμνηε τι
πρὸς φιλοτιμίαν· ὅτι ἐφ' ἐμὴν καὶ τὴν φιλοδότημα μεμνησθαι ὡ-
μολογήσαμ'· ὅδε δωρᾶμενοι χιῆματα χεῖρας μεθὰ τ' ἑαίμ'· ὡς
πρὸς θεῶν μήτ' ἀμείψω ἢ ἐνύω ὡς ἀντιδιδούς, ἀλλ' ὡς λαμ-
βάνων πέντε λαυτα, εἴπερ ἀνδρείῳ τῇ ταύτῃ ζῆξι ἐφί-
εται· αἰσχρὸν γὰρ ἂν ἴνῃσαι δίδόντας, ἐνθα πρόηται δοῦν, ἴν' ἴν
μὴ δοῦναι χάριν, ἀπὸ τοῦ ποίηκεν χιῆματα, ἐκοντὶ ἀποτίσαι.
ὅμῳ καὶ τῇ νοίῳ γὰρ ἐμοῦ βιόονδε τι· ὡς ἔχρησεν τὸν ἡλίον δὲ
ξωζήμιον, μέναι τὰ παρ' ἐμοῖς χιῆματα, καὶ μέγα ὄφελος λα-
βῆς εἰς τὸν γάμον τῆς παιδός· ὅτι γὰρ ὁμοία φρονεῖν δυνάμει
αὐτῷ, μὴ δὲν εἰδότες περὶ ἐμῶν· εἴθε δὲ μὴ δεινότερον ἀπὸ τῶν χεῖ-
ρά λαβεῖν τὸν βόσπον περιεβόων· πᾶσι δὲ βίς γάμοις τῇ παι-
δί, θυγατὲρ τέτταρ' ὁμήλιον, ἔγνωαι κείας ἀμπεχομέν', ἀσὺ
φῆμ' ὡς στείλας ἐχέας· ἔχουσας ἐξήκοντα· ἔταχ' ὡς μὲν ἀ-
χῆναι παρ' αὐτῶν τοὺς γάμους, ὡς ἔνυ βραδέως ἀχῆσαι μὲν ἄ-
πρὸν μὲν δὲ πᾶσι δωρεάς, ὡς ὡπτοῖς φαλάειδος, ἰ-
δίας καρπούμενος χεῖρας· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐχοῖ τὰ κρε-
τὰ ἀλλὰ, ὡς καὶ παρ' ὅς δεομένη τῇ παίδι, ἔανδρος χερσὶν
σηγναί, τίμιος γὰρ· ἔπερ σὺ αὐτῇ τῇ χεῖρας, μετὰ τῇ ἰδί-
ῳ θυέ τοὺς γάμους, ὡς μάλιστα πλυντέλεστα, μή τις συραίου
σίωρ ἴδων προσκινῶν τῇ παίδι, ἐν τῇ καλίστῃ ἡμέρᾳ, ἀθλίον
ἀντιμακαρίου εἶπῃ φιλόδοτον· ἀλλὰ νῦν ἡ σωμηνά τὸ τὴν
τύχην.

Κλεαίμενης.

cxxxiii.

ὁ φιλοδότημα πλῆσιν ὡπτοῖς ἐξένην, τὸ σὺ μὲν ἀνδρὸς, ἡμετέ-
ρου δὲ ἀτιμότητος φίλῃ, σὺ μὲν ἀνελῶς εἰσὶν παρὰ γε-
νέσθαι· τῇ θυγατρί δὲ νῦν, εἰς ὅσον ἡδὲ ἔστι οἰκουρῆσθαι, οὐκ ἂν

εε

χῶς· ἢ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτὴν χρεῖα, χρόνους πρὸς λαμβάνουσα,
πλείω ἀρετῶν· ἢ δὲ ὑπὸ παιδὶ παρ' ὧραν μηχανομῆν ἢ παρθενί-
α, διαβολὴν ἡτῶται· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις αἰσχισον δέδουται, ἔ-
νῃ δὲ αἰσχιστοῦ παρὰ τὸν ἡμῶν φύσεως χρόνος θυγατρὶ τοῖς κερῶσα· πᾶ-
σι γὰρ ἐχρῆν ἐπὶ τὸν ἐκείνης βίον, ὡς περ τὸν σὸν, πρὸς αὐτὴν ἐπα-
νεῖσθαι· ἴσως μὲν ἂν αὐτὴ φιλοδότημα παρὰ θυμὸν ἡγήσῃ, πᾶσι
δὲ ἔχειν, ὡς ἐκείνος ἡγήσῃ ἐπὶ νάσθαι· ἔτι γὰρ δὲ, διὰ πόθους
γὰρ μέτου, θυγατέρα ἂν ποτὲν γὰρ μωρῶν· ἡ γὰρ οὐ γὰρ μοιον τῷ μετ' ὀλί-
γον ἢ ξόντος ἀφαιρείσθαι αὐτὸς, ἢ ἄμην πᾶσι πᾶσι τίς ἐχρη-
σάμενος τῶν ἐκείνης φύσεως ἀμαζομένην νόμοις· ὅταν δὲ, μὴ
δὲ ἐκ ἐκείνης γένεων, μὴ δὲ δι' ἐνδείαν χρηματίζον, ὡς περ νῦν,
ἡ γὰρ μετὰ τῆς ἀτυχίας τελευτήσῃ τῷ τοῦ, ὅμηδ' αὖτως καὶ τοῖς
νῦν γὰρ κλεαννέτη· πέντε τὰ λαντον γὰρ πρὸς ἡμᾶς κατέλιπεν αὐτὴν φι-
λόδημος ἐκ πλείων παρ' ἡμῖν· ἡ γὰρ ἔτι ταῦτα μόρον, ὅτι γὰρ αὐ-
τοῖς κοινὰ, ἡ γὰρ τὰ φιλὰ εἶδος χημᾶτα· ὡς τε ἀνοῖδα κλεαννέ-
τη, τί αὐτὴ μέλλοις· ὅτι γὰρ οἱ μαί δέιν, μηδενὸς ὑπερβύσαντες εἰς τὸν γὰρ
μορ, τὴν φιλοδότημα μὲν ἐν ἀφίξιν· ὅσα μὲν γὰρ εἰς τὸν εἶς τὴν
ἐκείνην παρὰ σὶ αὐτὴν ἀναβάλλεται, μὴ φθάνωμεν· ὅσα δὲ αὐτὴ
κατεπέχει φύσις ἀκόντων ἡμῶν, ἀνοῖοντε, μὴ περιμνήσμεν.
ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρους ἀναδέχεται καὶ κερῶς, ἢ ἡμῶν πατρὸς ὧρα.
τάχα δὲ φιλόδημος μὲν εἴρεται τοσούτοις, ὅσοις πατέρων εἰ-
κὸς εἴρεσθαι, ἐξ ὧν θυγατρὸς ἔσθαι εἰς γὰρ μόν· σὶ δὲ τὰ κατέ-
χειρ οἱ καὶ παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, ἔδεμ' ἰα πρὸς φάσις· οὐ
γὰρ ἔσθαι αὐτὴν πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς αὐτὸς· σὶ δὲ κατὰ
πολλὰς ἀνὰ γῆρας, ἡ γὰρ μετὰ τὴν ἀτυχίαν ἀπὸντι ὧ παρ' ἰ, πρὸς
νέμειν οἱ δὲ δεῖν, ἡ γὰρ παρὸν τὴν μητέρα, ἔτι, ἐάν τι μοι περὶ εἴ-
σα, ἡ γὰρ περὶ αὐτὸς ἀτυχῶς, ἡ γὰρ περὶ θυγατρὸς ἀπὸ πῶς βου-
λάσῃ· πολλὰ γὰρ ἡ γὰρ ἔτερα καλῶς, δέχεται φιλοδότημα πρὸς ἔξα-
σα, ἐν τούτῳ τὴν παῖδα ἀκόντων κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθόν, ἡ γὰρ γυναικί σῶ

Φρονέσθι, κόσμον οἶσον, καὶ δάσκαλον κατὰ τὸν νόμον τῶν πα-
τρῶν. καὶ μὴ ἐν χεῖμασι τῶν κερῶν οὐ μὲν, ὁ πῶς ἐθέλεις παρὰ τοῖς
μήσεσι. εἰ δὲ τοῦ καὶ ἐτέρω δίδῃσι πρὸς τὸν γέγονον, ἐκείνος ὁ-
πουρήσει. σὺ μόνον ἀβούλῃ, πρὸς ταῦτα. καὶ φιλόδοξον ὁ-
χρὺ μὴ ἐλθεῖν εἰς τὸν γέγονον. ὁ περὶ αὐτοῦ δὲ μεθ' αὐτῶν, εἰς
ἐκείνον ἤξοντες τοὺς τῶν παιδῶν χρόνους, καὶ τὰ σῶν ἐκείνων εἰ-
ναι, καὶ παρ' ἐσθ' αὐτοῦ. καὶ τὰ καὶ μὴ ἐσθ' αὐτοῦ μαρτυρεῖα. καὶ δὲ
δύσασον ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνῃ.

Νικοκλεῖ.

cxxxiii.

ἔπειτα λαμβάνει σιχρότερον, ὡς ἡξίους περὶ τὰ ἐλεγεῖσθαι τὸν
πόσον ὁ παρ' ἐμὲ αὐτῶν χεῖρα φέρει. ὁ δὲ, ἄσμιχ' ἡμῖν τῶν ἐκ
τῶν φύσεως ὡιδῶσιν ὁ πῶς ἐχέτω, παρὰ μὴ θίαν ἴσως ἡ γυνήκεος
ἐσθ' αὐτοῦ τὰ πένθους τῶν σφίαν. ἡ μὲν ἐν συμφορᾷ, δὲ πα-
ρὰ γένετος, ἐβαρύτερα, ἢ ὡς τε λόγῳ ὡιδῶσιν αὐτῶν ἐπείδει
τοῖς ὡιδῶσιν ὀνόμασιν, ἐν χρόνῳ, περὶ ἐκαστὴν ἀνὴρ. ἄ-
δελφιδῆς τε καὶ ὁμομητρίδας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενοσφί-
σθης. καὶ καὶ μὲν ἐξοχωτάτης, σωφροσύνης δὲ, ὅς ἐστι δὲ τε
περὶ οὐ γυναικὶ μεθ' αὐτῶν ὥσπερ τὸ πῶν, ὡς ἐκαστὴν παρὰ
πᾶν ταχέως ἀπενοσθῆς αὐτῶν. ὅς ἐστι ὁλοφύρεσις ἀμεταπο-
στέμενος, καὶ τὰ σῶζεσθαι πρὸς τοῦ καὶ χεῖρα δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν.
ἡ δὲ δυνατὸν ἐνεγκεῖν τῶν ψυχῶν. ὅς ἐστι ἀρετῆς, τὰ τὸ πῶν ἀξίον, εἰ πρὸς
τὸ πένθος ἀπαλλάξῃς αὐτὸν. ὅς ἐστι ἀνὴρ ἐκαστὴν συμφορᾷ. ἀλ-
λ' ἄγε ὡνιόκητας, μικρόν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν μεταστραφεῖς, σιέ-
ψαι τὸν ταλαίπωρον ἀνθρώπων βίον, οἷα καθήκοντα ἐξέγῃ
ναὶ ταῖς ἐκαστῶν ἡμῶν, ὡνιόκητας καὶ. ὅς ἐστι τῶν ὡνιόκων ἀνύσιν, τῶν τῶν
λαμπρῶν ἀνὴρ ἀπὸ τῶν ὡνιόκων. περὶ τὸν ἡγούμενον τὸν βίον
βίον ὅντα παρ' ὅσον ὅς ἐστιν ἀνδρῶν πείσεσθαι καὶ ἡνιόκων ἡλπίνα
μ. ὅς ἐστι τῶν τῶν οἰκτιζόμενοι, ὅς ἐστι παρ' ὅσον ὅς ἐστιν ἀνδρῶν

ἐπὶ μέντοι τούτου, λελέθαμεν ἐαυτοῖς ὑπερίστωντες ἑξῆς δὲ κρυά.
 αὐτὴ δὲ καὶ ἀνθρώπων νικώμενης. ἔτι τοῖς τοῖς τελεῖς ἀπαρτες
 ἀνὰ βῆφόμεθα. ὅδε ὅτιν ὁρμῖνα ἔγνωμεν, ἔτερον ὑποδέ-
 ξεται χεῖμα Τυραννικώτερον, μοῖρα βούτο παρὰ τὸς ἀνθρώπων, ἔ
 πὸ ὑδενὸς γρηθόμηνον. ὁρᾷς ἐμὲ τὸν μόναρχον, ὁρᾷντες αὖ
 θρωποὶ βίαιότατον ἀποφαίνονται, ταύτης οὐδὲ ἀνμε ἀφύοτε
 ρον κηρύξωσιν οἱ μὲν ὄντες, οὐκ ἀν περιγροίμην. ὅδε νῦν γὰρ
 παρῆμιν χαλεπὸν ὑπὸ σῆσεται, ἀλλὰ ἀπὸ μὲν, ὅταν ἐνι τὸ χρεῶν
 τελέῃ τῇσαι. εἴθε δὲ τοῖς τοῖς ἐν τῇ χρομῇ μοναρχίας, οὐχ ὅπως
 ἐαυτὸν ἀπώσμεθα τοὺς μόρους, ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως κηρὸ
 μοῖρας ἀξίως φαίη τις ἀνείναι ἀπολέσθαι, κηρὸς ταύτῃ
 τῇ ἀξίωσιν, ὅδε αὖ βίαιαν τίσμεθα, ἀλλὰ ἵνα ἔτι ὑποφασάθων,
 κηρὸς ὑπὸ μὴ κηρὸν ἀξίωσιν ζῶν, ἐπεχόμεν τὰ τέλη. ἐπεὶ δὲ ἐ-
 κείνη καὶ ἡμῶν, ἔτι οὐχ ἡμῶν κατὰ κείνης Τυραννοὶ ἀπεδεί-
 χθημεν, ἡμῶν χεῖ. φέρειν οὐδὲ αὐτὸ τὸ μόνον, ὅτι εἰς ὅδε νῦν πε-
 ραίνονται οἱ γὰρ, ἀλλὰ ὅτι κηρὸν κείνης δαίμονα, εἴ περ αἰσθοῖ
 τόσε, ὅδε καὶ βίαιον χρομῇνον, ἀνὰ τῇ μὲν εἰκὸς αὐτῇ, τῇ παλῇ
 σα μὲν ἀφῆρασαν τὸν ἀνδρα, ἡσθεῖσαν δὲ ἐφ' οἷς ἔχουρεν ἐκεί-
 νος, ἀχρεοῦται ἔτι ἐν τῷ θανάτῳ. ὅμα τὸν δὲ μόνον σὺ βίαιῃ
 ἀπεσφάλης γυναικὸς, ἀλλὰ ὅτι κηρὸν κείνη βιούτου ἐπερὶ θῆα
 δρός. ἐπεὶ τὸ γινῆ, οὐτε πρῶτος, ὅτε μόνος, τοιαύτῃ ἐχρήσω συμ-
 φορὰ λογίζου ἑαυτὸν πρῶτος φέρειν. εἴτε μὲν δὲ ἐμὲ, ἐβί-
 μως πρὸς θάνατον ὑπὸ ποινῇ λῶν ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ
 τῇν ἰσότητά τῃ φύσεως, ὅτι πᾶσι νομορ τοῦτο, καὶ σφόδρα
 περιφόβως ἔχουσιν τινες. κηρὸς μὲν λίαν ἀχρομῇ οἱς παλῇτα
 συμβέβηκεν ἀπολαύειν τὰ βίαια.

ΣΤΗΘΙΣΧΩ.

СХХХУ.

τ ὁ ἑλασιον ἐπέμψαμεν, ὡς ὑπονοούμενοι μὰ δὲ ὅσι τὸ πα

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 8

CXXXVI

[illegible]

νος ἰμεράων, οὐτε ἐχθρὸς παρσιν, ὥς περ ἡμεῖς. ἀλλ' ἐν πολί-
τείαις καὶ φίλοις, ὥς ἐνόμιζες αὐτὸς, δι' ὅς ἐχθρὸς ἐχθρὸς ἡ
μας. καὶ γὰρ μὲν, ὅταν Τυραννήσας, παρόν μοι νῦν αὖτε, διὰ σέ,
καὶ σὺν σοχαζόμην. ἀλλ' ὁ μὲν λόγος κατανοήσας, πόσα ἄτ-
τα πέπονθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀ-
γαθὰ μὲν παλαιοῖα πέπονθότα, κακὸν δὲ μηδὲν, μήτε μὲν ἀ-
χαριστήσαντα κατὰ περ σὺ, σιέει. καὶ μάθοις αὖ, ὥς αὐτὸς ἡ-
εῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφ' ἐμῆς, τῶν ἰδίων προέσκηεν, καὶ ὅς
οὐκ ἀλλότι οἶεται τὸ ἐαυτοῦ πρὸς ἄσσειν, ἀλλ' ἡσικοπέη, ὅπως
μάλιστα ἡσθίησεται.

Τὸ αὐτὸ

cxxxxii

μ Η' φρόντιζε ὡς σπείχρε, τῷ ἀβύσσου ἐ' ἀειφάντου πρὸς
μενεατηγείας. καὶ δ' ὅσον ἀχέοθ' ἦς, εἴ τῷ καθ' ἡμῶν ἐπι-
βουλῆς τίτ' αἰτίαν, εἰς σέ αὐτὰ φέρειν, καὶ τὰ σὰ καὶ χαίσα' ἐπὶ
ἡξίαν. παρ' ὅσον μὲν γὰρ ἡλθομεν ἐν ἰμέρα κιν δύνει, ἐ' σὺ οἶσθα.
μηδὲν δὲ ἡμῶν ἀν' ἡμεσον παθόντων, ἡδεοθαί προσηκείσιν κα-
τά τε τίτ' ἐκείνων αἰτίαν μάλλον, ἢ ἀν' ἡμῶν. τῷ περ ὥμης ἐ-
νεκα τῶν κλημάτων, ἃ σὺ πνέουσιν αἰθερά, καὶ ἡμῶν περιών-
των, εἴ σοι ἄρα τί μέγα μὲν, ἃ παρ' ἐξήτακας γὰρ κατὰ μέλη,
πλέον, ἢ ἡλ' λυρὰν δυνάμεως ἐχέιν. ἐ' φαλαριν μείζον. ἢ ἡλ'
Τυραννοκτονίας. ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτὸν δυνάσαντες ἐχάλας, ἐ' εἰς
Τύραννον ὡρμήσαμ', καὶ εἰς ἐταιρείαν ἐμείναμεν, ἐ' ὅς με μὲν
μεθάσε, μετὰ ἡσαντες ἀναιρεθῆναι. μάλα δὲ ἀναιρεθέντ'. ὅς γὰρ
εἰ καὶ ἐτελέσθῃ τὸ ἄδικο βούλημα, σπείχρος ἡμῖν παθεῖν
ταῦτα ἐπ' ἡμῶν. σὺ μὲν γὰρ ἰσως εἰπὼν, νόστω θεοειδετάτω,
Τυραννοκτονεῖν ἐπαμείνεις, καὶ ὅταν παρ' ἐμῶν, εἴ τις θαυμα-
σει τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ φαλαριν. ἀν' ἡμῶν φονεῖν γὰρ ὅτι τὸ τοιοῦ-
τον, ἀλλ' οὐ τυραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶσθα, ἄρχομαι πείρα πα-
θεῖν. οὐδὲ δρωπιδας, οὐδ' ἄλλος ἐπιεικὴς ἀνὴρ οὐδὲ εἰς.

ἀλλ' ὅδε ὅσω τῆρ ἐνὶ μῆρζ' ἄς, ἐνέμηνεν ἐν ᾧ ἱερῷ καρπερὸς
Ἀβράλου, καὶ αἰφάντου, δυοῖν ἀδύκοιν, εἷς δίκαιος ἐγγύμνη-
τον Τύραννον μεπεισώσατο. νόμων δ' ὁ κατὰ περὶ λυθείς, καὶ
θεαγέρας ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανήσας, καὶ ἀντιμῆ-
δης, καὶ περιμῆς, καὶ ὅσοι δὴ τούτοις παρὰ πλῆστοι, ἀνκρέθη-
σαν ὑπὲρ μέγ, ᾧ δικαιοτάτῳ τῷ ἀμύνης βόπῳ, οὐς εἰ μὴ καὶ το-
σαύτης ἐξέσας εἰχόμεν, ἀποθανεῖν αὐτὸν εἰλόμην ἀντιτιμω-
ρησάμενος. λέγει οὖν μεμιασφόρον, ἄθεον, ἐν ἀγῇ, Τύραννον,
καὶ πεφυρμένον, ἔανηκίς μιάσμασι, ἔβύβῃ, ἀνδρότε-
ρόν τι εἰπὲν κατὰ μῶν ἐχῶσι, μὴ φειδέσθωσαν. ἐπαινεῖν τε καὶ
με, διαβάλλειν ἐοικασίαν πρὸς τοὺς χηρὰς οἱ πονηρότατοι. ὧν
οἱ μὲν, ἐπυρώθησαν ὑπὸ μῶν, ἐμφρουροῖσι τῷ ταύρῳ. οἱ δ' ἀνέ-
σκολοποιώθησαν, ἔρβα ἐμελλόν μεπύσωποι ἐσεσθαι τοῖς
λοιποῖς, μὴ δὲν κατὰ μῶν τευταίνεν κακόν, ἀλλοι δ' ὅττις ἐξή-
ρανθησαν. τινὲς δ' ἄλλα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ βόχων ἐλυ-
γίσθησαν. καὶ κεφαλὰς ἀλλοι περιεσκυβίσθησαν. οἱ δ' ὡς ἐτυ-
χεν ἀδινίας προἶξαντες, ὀλέθρῳ πικρῷ κατὰ δύνῃ ἐνεφο-
ρέσαντο. δι' οὓς ὁ μολογῶμεν ἀναπαύσασθαι τύραννοι, ἔχοντες
νῆος μεθὰ κατὰ πονηρῶν μοναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδὲ πάλαι-
μεθὰ ποτε τῷ ὁμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας. πρὸς δὲ τοὺς χη-
ρὰς ὁμοιοῖτε ἐς μὲν ἄρχοντες, οἱ οἱ περὶ ἐγγύμεθα πρὶν ἄρξαι.
μήδ' ὅττις ὡς ἡσυχρε κατὰ μῶν τί τῶν ἐπῶν, ὅταρ κατὰ δυ-
νάσου γράφης ἐπιπνέσθαι. ὑποδέχου δ' ἄσμενος τὰς θεὰς,
δὴ καὶ μὲν μὴ δὲν ὦν ἐπὶ νῶν ἢ κόνεον ἀποδοσμπούμενος.
ἴσθι καὶ ὡς μὴδεῖς Τυραννοκτονήσαι φάλαριν ἐξ ἡμῶν ἰδίας
μοίρας, καὶ ἀπὸ νεότητος ἐχόμεν κατὰ αὐτῶν, ἐὰν καὶ τὰ ὑμνο-
πόλων σὺ καὶ μέλη. ὅθεν ἡμῶν ἀντὶ τὴν ἀναγκάως ὁ πόταρ
θέλη, ὡς ὁ φιλομένῳ ἐαυτοῖς ὁμοίως ὑπεδέξομεθα. ὅς δ' ἐπε-
ρὶ ἄβελ' τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ παρὰ ταύτῃ ἐπεχέρεται, ἀλλὰ

α πεδὼ καμὴν, ἔχῃ ἀπαρὰ νόμῳ πρὸς κῆρ ἀνδράσι κενὴν δόξαν
 θηρώμεν οἷς ἐπὶ κἀθαίρει σιμονάρεχον, ἀλλ' ἀπαρὰ Τυραίνου,
 πλεονέχοντος νόμων. καὶ παρέρμετες ἥ εἰς τὴν ἰμεράων
 θηρόβοτον ἄχρ' ἔσθων, μετὰ κηλούς ἀλλὰς αἰκίας βότρυς.
 Τὴν λώβην δὲ νυκτὶ ἐράσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μήνισον ἂν Τυχόης ἐρ-
 ρωσῃ. τὸ μὲν μὴ δὲν παθεῖν βίβον, ἔτι ἀν' συνδξαίμεθά σοι. πα-
 ρὰ δὲ ἥ τῃ ἰδὲ δὴνιοσύνῃς, τὸ τ' ἔχειν φαίης αὖ. ἀλλὰ μὴ δρᾶ-
 σάητε ἀνὰ γίγν' ἡγεῖσθαι, φάλαριν παρὰ πλῆσιον. μέλλοιεν
 δέ σοι μασσὼν ἂν κλεῖς ἥνοι. πέμπε δὲ κηλὶς ἡμᾶς ἔπει-
 μάτ', ἀτὰρ παρὰ σ' ἐπὶ νήσει φεροντίδας. Εὐναιόις. cxxxviii
 εἰ Γὼ οἱ μαμὴν τῇ ἐλαθείας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν
 περὶ μέναι. ἀλλὰ περὶ μὴν τῇ ἐλαθείας, ἔμεμφομαι
 ὑμῖν ἀχρείοις ἔσι. τὸ μὲν βίβον ἀργύριον ὃ ἐδανείσαο, ἀπο-
 δοτε. τῇ αὐτὸς ἐν χεῖρα εἰμί. ἔμετρία κηλὶ περὶ πέμπε χήμα
 τα δαμνέζοις εἰς ἀπασαν σικελίαν. τῇ οἱ μὲν, ἐχρεῖσάντων ὑμῖν
 ὡς περὶ λεοντῖνοι, τῇ πελῶσι. οἱ δὲ, ὑπερχύν' δαμνέσειν, ὡς ὑα-
 λαῖοι, τῇ φιντῖς. τί αὖ ἐν πρὸς διὸς αὐτοῖ ὑπολάβοιτε περὶ
 αὐτῇ, τὴν κηλὶ ἀδεδάνεο, μὴ ἀποδιδόντ', ὅπως αἱ οἱ χεῖ-
 ρον τῇ αὐτῇ, μὴ δὲ ἀχρεῖον ὑπὸ μῶν πεπονθότ'. εἰ δὲ πύθοιντο
 οἱ ὑπερχύν' οἱ χεῖρ' εἶσθαι, ὅτι αὐτὶ τὸ νομίζεσθαι τῇ ὀφειλό-
 μενα, τῇ μὴ δὲ ὀφείλουσι βαρεῖς εἰς μ'. ἀρ' ἐπὶ δώσειν οἱ εἶσθαι
 αὐτῇ, ἐγὼ μ' ἥ οἱ μαμὴν, μὴ δὲ τῇ δανείσειν ὑπερχύν', δανείσειν
 ἐπὶ ἀλλ' ἐνθυμηθῆσθαι, ὅτι ὁ μὴ ἀν' ἀπασό μὲν τὰ αὐτῇ πα-
 ρὰ τῇ ὀφείλοισιν, ἔτος ἀποτίμητ' δαμνέσαις ἔβλησεται.
 Ταῦτα τοῖνυν ἐνθυμηθέντες, εἰ μὴ ἀποτίνητε, αἰδέσθε. εἰ δὲ
 μὴ ταῦτα ἀνύσειν, ἀρ' ἴτε, ὅτι ἀρήσομεν, ὃ ἐπὶ ἀναγνῶσει ὑ-
 μᾶς, εἰ περὶ οἴοντε ἀπὸ ἀναγνῶμενους τὰ δύναια ποιῆσθαι.

Τέλος τῇ Φαλαρίδος ἐπιστολῶν.

Επιστολὴ ἀπολλωνίου φιλοσόφου πύλαργου.

Ἀπολλώνιος ἀφράτης.

εἰ Μοὶ πρὸς φιλοσόφου ἔστι φιλία. πρὸς μὲν τοῖς
φίλοις, ἢ γαμματισαῖς, ἢ τὶ τοῖς τοῦ γένους ἑτέροις, ἀν-
θρώπων κακοδαμόνων, ἔτε νῦν ἔστι φιλία. μήτε ὕπε-
ρόν ποτε γήιοιτο. τὰ δὲ μέν ἔν ἑπ' ὅς σέ, πάλιν εἰ μὴ καὶ σὺ βύ-
θρον εἴς. ἐκ εἶνα δὲ καὶ πάντων πρὸς σέ. θεράπευέ σου τὰ πάθη. ὥστε
ρῶ φιλοσοφῶς εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντι φιλosoph-
οῖν. ἐπεὶ σοὶ καὶ γῆρας ἤδη πάλιστον, καὶ θάνατος,

Τῷ αὐτῷ.

ἢ ἀρετῇ, φύσει, μαθήσει, καὶ τῇ σέ, καὶ σέ, δι' ἣν ἐκαστον αὐτῷ
ἔπειρημένων ἀποδοχῆς ἀξίον. σκεψάμενον εἴ τι σοὶ βύ-
θρον ἔστιν, ἢ σοφισίας παυσέον λοιπὴν, ἢ πρὸς ἡμᾶς χηπέομαι τῇ πρὸς
τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐπεὶ περ ἤδη σοὶ καὶ τὸ μετὰ βύζα.

Τῷ αὐτῷ.

εἰ πᾶν λῆες ἐθνη καὶ μετὰ τὴν ἰταλίαν, ἀποσείας ἀρξά-
μενος, ὡς δὲ καὶ σέ, σὺ αὐτὸν, ἐν ταῖς τὰ βασιλείας λεγόμε-
ναις διατάξεσι. βίβων δ' ἦν σοι τότε καὶ πώγων, λάμπος, καὶ μέγας.
πλέον δὲ ἔδεν. εἴτα πῶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποτρέφεις. ἄρ' οὖν
φορτίδα μετὰ ἄρ' οὖν, χενσίχ, σιδῶν πάντοδε πῶν, ἐοσ' ἔθρον
ποικίλων, νόσμησ' ἄλοιποι, τύφω, καὶ ἀλαζονείας, καὶ κακο-
δαιμονίας. τίς ὁ φόβος καὶ ὁ φόβος τῷ καὶ τῇ ἐμπερίας; ζῶντων
παγκράτων ἡμῶν ἐμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

οἱ λίγων δέ σου τοῖς παισίν, εἰ φιλοσοφῶνται παῖδες εἴησαν.
ἔδει μὲν μὴ δὲ φροντίσαι πλείωσι γήϊοις ἢ ἡμῶν

νῶν, ἄλλως δὲ μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπεὶ δὲ ἄπαξ ἐγγέβη, δά-
περον αὖ εἴη, μέγ' ἢ παρδὴν εἴμαι στίον ἐν ἰατρῶν ὄντων. εἴχεις
δὲ δὲ παρδὴν, καὶ φίλους.

Τῷ αὐτῷ.

τῶν ὡν κέρχ' ὁ λόγος, ὁ περὶ ἡδονῆς, ἔδενός ἐστι ζωνήρου
δεῖται τῷ ἐκ τῆς κήρυ, δὲ τῷ ἐκ τῆς διαβίβης. πεφύκει γὰρ
ὡν, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἀληθείας. εἰ δὲ ἀντιλέγῃ περὶ νομι-
εἰς τὰς χυνοὺς παρὰ χολὰς δὲ δόγματα, γὰρ ἀπὸ αἵματος ἐν βίβης βα-
σιλικοῖς γράμμασιν. ἀφ' ἧς ἐλαβε, καὶ πάλιν ἐλαβεν. ἐπὶ
κέρχ' δὲ, ἔκαστος ἐλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ ρόμιν, παρὰ σίχ' τινὰς ἐπεραινόνται. τί δ' ἔμέλλο-
μην ἐφάσιν. ἡ ρόμιν ἔν καὶ τὴν αἰτίαν τῷ ἀνὰ γῆς. ἡ
τιῶν τοῦ πλῆθους. σὺ δὲ τῷ λαὸν νεόπλῆθος.

Τῷ αὐτῷ.

ἐὰν ὅτι τέχνης εἰς αἰχρὰς ἀφίκηται, ἐκ νεώσης ἐκ τῆς τῆς αὐτῆς,
ἰτέον ὅτι σίχ' πάλιν, ὅτι τῆς εἰς τὴν ἰατρικὴν, ἐκ νοσηλίας τε οὐ
μοίως νοσοῦντες. γέροντας. γράμματα. ὁρφανούς. παρὰ σίχ' θρυπτομέ-
νους. μίδ' αἰ. γέροντας. πάλιν τῷ φασὶ δεῖν τὸν ἐμπερον καὶ λαὸν σείειν.
ἐμοὶ δ' εἴη τὴν ἀλίαν ἔνθεν ἐνθ' ἐμίδους οἰκῶ.

Τῷ αὐτῷ.

ἀρὰ τι δὲ σὺ γράφεις αὖ, εἰ γὰρ ἔσθ' ὁ γῆρας οἰκῶν, δὲ ἔχεις
δ' αὖ εἰπεῖν τὰς ζωνήθης. ταῦτα δὲ πρὸ χειρὰ, λαβὼν ἄπαν
Ἀπολλώνιος παρὰ τῆς. δὲ τῷ οἰκίᾳς ἔδενός τε πρὸ εἰσι. δὲ σὺ
ζομῆνους ἔχει τοὺς πόδας. οὐδὲ μὲν ὁρᾷται τῷ σῶματι κινῶν.
δὲ ὁ λῆγ' τὴν ψυχὴν κινεῖ. νομᾷ τὴν κεφαλὴν. δὲ τῷ ὅτι κακῇ,
ὅτι ἐκ τῆς ἐβλαβέρος. ἐστὶν τῷ φορεῖ λινῷ. δὲ τῷ ἐρεῶν τοῦ
καθαρώτατα. μαντινὴν χεῖται. πλείω γὰρ τὰ ἀδελφὰ καὶ ἀλ-
λως ἀμύχανον, ὡς οἰκῶν ἐστὶν τῷ ἐσθλῶν. ἀλλ' ὅπως

πον φιλοσόφω τὸ τοιοῦτον, ὁ πρὸς περὶ καὶ θεῶν καὶ σωμάτων δὲ
ἐδύνας ἀφαρῆς, ἐπὶ δὲ παύσει τὰ βίου, καὶ πρὸς τὸν ἀσκη-
τικὸν νοινὸν τὸ ἐκλεπτασινεῖται μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐοφίους·
βραχέα λέγει, ἐπὶ βραχύν· σὺ γὰρ ἔχῃς ἀδύνατος· σαρκῶν
αὐτῶν παύσων· καὶ θείων πάντων, διατὸ τοῦ ἀνθρώπου ὅτιν· εἰ
ταῦτα ἐρεῖς ἀφρατα ἐγχαλφῶν, ἵσως ἐκείνο πρὸς θήσεις, εἴ τι
ἴω, ἐλαβεν ἀνὰ ἑαυτοῦ, ὡς ἐγὼ δωρεὰς κλητεύας· εἴ τι ἴω, ἔκ
αὐτοῦ ἐλαβεν, ἀλλὰ τὴν παρὶς διμῶν, ἐλαβεν ἀνὰ παρὶς δὲ, ἡμῶν
δεν ὁ ἔχει.

Ἀπολλώνιος δίνωνι.

αὐτοῖς καὶ λύρα κρεῖττον ἔστι τέρευν, ἢ λόγος· τὰ μὲν γὰρ
ἡδονῆς ὀρεγνα· καὶ μουσικὴ νόμα τὴν τέχνη· λόγος δὲ τὰ
λκῆς ἀείσκει τὸ τοιοῦτον πρὸς αὐτὸν· τὸ τοιοῦτον γὰρ ἔορσι, ἢ τέον·
ἴω ἐπεὶ βύτου φιλοσοφῆς.

Τῷ αὐτῷ.

ζητῶσιν ἐς τὴν αἰτίαν, διὴν πέπαυμαι διαλεγόμενος
ἐν κληῖς· εἰδέωσαν οὖν οἱς ἀνὰ εἰδέναι μέλη τοιοῦ-
τον· ἀδύνατος ὁ φιλεῖν λόγος ἀπὸς, ὅς ἀνὰ εἶς ὦν, μὴ ἐπὶ
ἐναλέγεται· ὁ βίον αὐτὸς διαλεγόμενος, δόξης ἢ τῶν ὠνδία
λέγει τὰν.

Ἀπολλώνιος καμαρέων προβούλοις.

πρῶτον εἰς πᾶν, θεῶν ἀνθρώποι δέονται, καὶ περὶ πάντων·
ἐπεὶ τὰ πόλεων· τιμητέον γὰρ δάπερον πόλεις μεταθεοῦς· ἐπεὶ
πόλεις προεῖτεον πάντι νοῦν ἔχοντι· εἰδέ μὴ πόλεις μόρον
εἶκ, ἀλλὰ καὶ μεγίστην παλαίσινες, αἰετὶς τεῶν αὐτόν, μετὰ
θῆ, ἐμόμοις, καὶ ἴω τὴν δάμασι, καὶ προγόνων κατὰ πόλεμον
ἀρεταῖς, ἐπὶ τὴν θεοὺς κατὰ εἰρήνῃ, καὶ ἀπερὶ ἡμετέρας κληῖς,
μάλιτα πᾶσι τῶν αἰώνων ἐμοι θαυμαστά, τιμητέα τε, ἐπὶ αὐτῶν δὲ

ζζ ii

ὁμοίως πάντῃν ἔχοντι. τὰ βλάμῃν ἔνι λόγῳ κοινὸν τὸ περὶ
κὸν αὐτῆς. τὸ κατὰ σύγκρισιν ἔστω. ὅθεν δὲ καὶ ἄρχη πόλις
ποτὲ τῇ πρὸς ἑαυτὴς ἀνδρα πόλις ἔσται, καὶ τὸν ἐαυτῇ
ξένον ἐὰν ποθὲν, τὴν τούτου τῶ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβῇ, ἢ μὴ
ἀλλήλοισι τισὶν ἄξιον εἶη. τοῦτο μόνον ἴσως εἰθεοφιλῆς τις ὦν
τύχῃ, ἀλλὰ τινα φύσεως ἰσχυρὴν εἶδηται, τὸ ἀχέσθαι τῇ πόλει
τὰ ἀγαθὰ τυχεράννυτε τῇ ἀχῆς. ὅπερ αὐτὰ διατελέσαιμι καὶ
πρὸς τῶν ὑμῶν. ἐπεὶ περὶ ἡθῶν ἡθεσιν ἐκλιπὼς, φά
ναι τὸ ἰδὸν ἀγαθόν, ἐὰν γὰρ μαμάθον κοινῶν. ἀποκωνίδη
δὲ τὸν ἀφροδισίον, μεανίαν ἐρωμένης τῆς φύσεως, ἀξίως τε τῶ
ὑμετέρου ονόματος, περὶ αὐτοῦ καὶ χησιμονὶ μὴν παρὰ σκεῶν
ζῆν εἰς ἑαυτὰ μετὰ καὶ τύχης τινὸς ἀγαθῆς.

Σελάνειων τοῖς περὶ πόλιν.

π ὅλις, ἢ τις αὐτῶν πρὸς τε θεῶν ἔχῃ, ἐὰν θρόνον πρὸς τῇ
ἀξίους ἀποδοχῆς, αὐτῇ τε ἀδύμῳ, καὶ εἰς ἀρετὴν ὡ
φίλησε τοὺς μαρτυρεῖντας. ἀρξασθαι μὲν ἔνχα εἰς ἀδυσχε
ρῆς, ἀλλὰ καὶ ἡθῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ καὶ χαίρον. ἀμοιβῇ ἔδ' ἔμο
νον ῥάδον, ἀλλὰ ἐὰν περὶ τῶ ὁμοίαν ἀρετῇ, ἀδύνατον. τὸ γὰρ
ποῦ τῇ ἐξ ἑδ' ἀπερον, ἔδ' ἔχῃ τῇ φύσει περὶ τὸν. ὥς τε θεὸν ἀ
νάγκη παρὰ λαλῆν ὑμῶν, ἀμείψασθαι τοὺς ἔχ' ἡδονὰ
μειμόνον, ἀλλὰ ἐβίς ἐργῶν κρείττης γνημῆς. ἀνθρώπων
γὰρ δαίς, τὰ τε τῇ καὶ αὐτὰ δύνατος. ἐὰν θελήσῃ δ' αὐτὴν παρ
ὑμῖν γενέσθαι, τῇ ὑμῶν αὐτῇ εἰς χαίρει καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ὥς
γὰρ αὐτὴ ἀξίμῳ παρ' ὑμῖν ἐκ γνημῆς οἱ περὶ βρεῖς ὑμῶν τιμι
ώτεροι. διότι καὶ φίλοι ἐρώνυμος καὶ ζήνων.

Τοῖς αὐτοῖς.

σ ῥα τὸν μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἶχεται. πᾶν ὅσον ἰσχυρὸν.

ἐπὶ γῆς καὶ ἐλὶ πῶν. χεὶρ δὲ βύς ἐτι νοταζομένης ἡμᾶς ἐνθαδε
ζῶν ἄλλ' ἀλεγομένης, ἔχειν πνύλ' ὄν ἐκείν' ἀπ' ἀμύλων ἐπὶ μέ
λ' ἄλλοις μὴ οὐν ἄλλοις ἐργον δηλοῦντος γῆν οἶβ' νῦν, ἢ ἐ' ὕ
περον. οἷς μὴ, ὡς οἱ κείνοις, οἷς δ' ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδρασι φίλοις.
οὐκ ἐν ἐτέρῳ γνωσθῆσθαι μὴ χέρον. τοῦτον εἰ περ ἦν ὄν ὀνο
μαζον ἀληθές τι ἐ' ἀπὸς θέν. ἐργὸν μὴ βί, καὶ ταύτην βελόμηνος
ἐξαιρέτως ὡς μέτερος εἶναι, τὸν ἐκ σελακίδος ἡδὸν ἀνθρώπου
μηνον ἀλέξανδρον. ἐ' μεταδώσω παθεῖας ἡ ἐ' μῆς. πάντως
δ' αὖ μετέδωκα καὶ χεῖμαζον, ὅτ' αὖ μέζονα δὸν, εἰ περ ἔχειν
ζῶν ἄξιον. Εὐφρατῆ.

κωθελοντοίμας ποταμοὶ ποταμῶν, τίνος ἐρεκεν ἔμετε
πέμφθω εἰς ἰθαλίαν, ἢ ἔμετε πέμφθεις ἀφ' ἰθόμῳ. ὡς
περ σὺ καὶ εἴ τις ἐτερος. ἐργὸν δὲ περὶ τὸ προτέρου μὴ οὐκ ἀπο
κρινῶμαι, μὴ καὶ δόξω τίσιν εἶδέναι τὴν αἰτίαν. οὐδ' εἰ δέμα
μοι μέλ'. περὶ δὲ τὸ δαυτέρου, τί αὖ ἐ' δεοίμην ἐτερον λέγειν.
ἢ ὅτι αὖ μάλλον μετεπέμφθω, ἢ ἀφ' ἰθόμῳ.

Τῷ αὐτῷ.

τὸν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι παλαζον ἐφ' ἡσυχίᾳ, εἰ δὲ μή τι
μᾶ τὸ τοῦ τίς, καὶ ἐ' γένον ἐπ' αὐτῷ. ἀλλὰ ἐ' ὅνιος γίνεται
χεῖμαζον, ποταμὸς δεσπότης ἐαυτῷ ποιεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

μᾶλλον οἷς δ' εἰρ' ὀνομαζέειν, βύς ἀπὸ πνύλ' ὄντος φιλοσό
φους, ὡς δὲ πυνυαί τὸν ἀπὸ ὀρφέως. ἐργὸν δὲ, καὶ τὸν ἀπὸ
δῖος, οἷς μαδεῖν ὀνομαζέσθαι μάλλον, ἐ' μέλλουσιν εἶναι θεοὶ
τε καὶ δῖοι.

Τῷ αὐτῷ.

μᾶλλον ὀνομαζέσθαι τὸν θεὸς οἷς πέρας, μάλλον ἔν ὅθερα
πεντῆς ὄν θεῶν, ἢ ὅτι τὴν φύσιν θεῶν. σὺ δ' οὐ μάλλον ἀλ
λ' ἄθεος.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ ραλλεὺς ὁ φησὶν ὅς, ἀλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἐφθε γὰρ
ἀνθρώπων. εἰ δὲ τὸ ἀληθές, ὥς πέρ ἐστιν ἀληθές, εἴη
λυσιτελοῦντος ὁ ματαίως ἐν δόξῃ γυρόμενος.

Σηοπελιανῷ σοφιστῇ.

π ἐν τε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τὸ λόγον χαρὰν τῆς οὐφίλοσ-
φος. ὁ ἰσορικός. ὁ δὴναικός. ὁ ὑπολιτικός. ὁ ὑπὸ μνηματινός. ἐξ
ἡμῶν δὲ τῶν γυμνῶν χαρὰν τῆς οὐφίλοσ, πάλιν γίνεταί
πρὸς τὸ μὴ ὁ κατὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν, ἡ φύσιν, ἰδὸς ὦν. ἀδύ-
περος δὲ ὁ ἐν μὴ σὶ τὸ ἀείρον, τὸν ἐν φύσεως, εἴ τις ἐν δὲ ἐκείνῃ
τὸ δὲ ἀείρον, δυσάρεστον, ἐκ δὲ οὐκ ἐκείνου, ὥς τε οἱ καὶ ὁ πέρος ἐ-
καίτω, χαρὰν τῆς οὐφίλοσ, ἐπεὶ περ ἐβεβαίωτος.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ ἰσοδύναμις, ὥς πέρ ἐστι, ἐκ φρόνησιν αὐτῇ ἐκείνῃ τῆς οὐφίλοσ. ἐ-
γὼ εἰ φρόνησις ἔν, δύναμις δὲ ἀπὸ τῶν, ὁμοίως ἐδεισὶ
δυσάμεως. δεῖται γὰρ ἀπὸ τὸ ἐπερον τὸ ἐτέρου, ὥς περ ὁ φῶς φῶ-
τος, καὶ φῶς ὁ φῶς.

Τῷ αὐτῷ.

β αεραίων ἀφειπτόν, καὶ ἀφειπτόν αὐτῶν. ἐγὼ θέμις
βαρβαρὺς αὐτοὺς ὄντας ἀπὸ χεῖν.

Λεβώναιτι.

δ εἰ πέρ ἐστιν μὴ ὡς ἀνδρα. πλάττειν δὲ ὡς ἀνθρώπων.

Κείνον.

τ ὁ θόλας πνυθάρας ἰαβίλῃ ἐφασκεν. εἰ δὲ ἰαβίλῃ
τὸ θόλατον, καὶ ψυχῆς ὑπομελητέον μετὰ σώματος. ἡ
τὸ ζῶν οὐκ ἀνύγαντοι ἐκείνῃ τῇ οὐφίλοσ.

Εἰ καὶ οὐδὲν, καὶ ἡ λείοις.

α ξιούτῃ μετὰ ἀπὸ τῶν ὅλνμῶν παρὰ γένεσθαι ἐδιδά-

τὸ β' ἐπέμψατε πρὸς βίβλιν· ἐγὼ δὲ παρ' ἐγγύο μιν αὖ, ὑπὸ σωμα-
τικῶν θέναν, καὶ ἁμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μέζονα ἢ ἄρε ἢ ἄρῳνα, κα-
ταλείψην ἑμελλόν.

Πελοποννησίοις.

ὁ λύμπια τὸ δάτερον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγγύοτε κλέ-
μιοι· τὸ δάτερον δὲ, σφίλοι.

Τοῖς ἐν ὀλυμπία θεοκόροις,

θ εὐοθυσιῶν οὐδέονται· τί ἔν' αὖ τις παρ' αἰῶν, χεῖροισι αὖ
βίς; φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἡρώματος· ἀνθρώπων τεθὺς
ἀξίους εἰς δύνάμιν ἀποίων. ταῦτα φίλα θεοῖς· ἐν εἴρα δὲ ἀ-
θέων.

Τοῖς ἐν δελφοῖς ἱεράσι.

αἱ ματιβωμοὺς μιάνουσιν ἱερεῖς, εἴτα θαυμάζουσί τιν',
πόθεν αἰπὴ λῆς ἀτυχούσιν, ὅταν μέγα λαδυσυχίωσιν.
ὅτ' ἡ ἀμαθίας· ἡρσικλειτος δὲ ἰωσφός· ἀλλ' ἔδ' ἐκείνος ἐφε-
σίς ἐπεισε, μή κηλῶ, πηλὸν καὶ ἀίρεσθαι.

Βασιλεῖ σκυθῶν.

ζ αἰμολξίς, ἀν' ἡρ' ἀρχὸς ἦν, ἔ φιλόσοφος, εἴτε μαθητὴς
πυθαγόρου ἐγγύο· καὶ εἰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοιοῦ-
τος ἰωσφάμας, ἐκὼν αὖ ἐγγύο φίλος. εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλάθε-
ρίας οἶδ' εἶναι, ἄρῳνα καὶ πόνον ἔχειν, ἀν' ἡ φιλόσοφος, τουτέ-
στιν ἐλάθερος.

Νομοθέτη.

αἱ ἱερεῖται, νόσων αἰτια· τὸν μὲν γὰρ πόνους ἀν' ἱσ· τὸ ἐμ-
πύλασθαι δὲ αὐξήσει ταμίαις ρώμαίων.

αἱ ῥήν' ἀρχετέ πρῶτῳ· εἰ μὲν οὖν ἀρχεῖν ὑπὸ παθε, διατί
τὸ παρ' ὑμᾶς χεῖρον ἐαυτ' αἰπὴ λῆς ἔχουσιν. εἰ δὲ οὐκ ἐ-
πύλασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἴτα ἀρχεῖν.

Διοικηταῖς ἀσίας.

τ ἰόφελος ἀγρίων δένδρων φνομῶν ὑπὸ βλάβῃ, τῇ κλα-

ζζ iiiii

δους νόστον, εἰς δὲ τὰς ρίζας.

Εὖ φείσων γραμματεῦσι.

λ ἴθων ἐν γῇ, καὶ γράφων ποικίλων, καὶ περιπατρων, καὶ
θεάτωρ, οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νῦν ἐν εἰρήνῃ νόμος. νῦν δὲ
καὶ νόμος, παρὰ τοῦτον ὅστις, οὐ ταῦτα.

Μιλησίοις.

ο ἱππῖδες ὑμῶν, πατέρων δέονται. οἱ γὰρ οἱ περὶ ῥῶν αἰγυ-
ναῖς ἀνδρῶν. οἱ ἀνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἀρχοντες νόμοι.
οἱ νόμοι φιλοσόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοί, πάντες. περὶ γυναι-
καῶν ἐπεὶ, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μουσείῳ σοφοῖς.

ε γνῶμιον ἐν ἄρχῃ, ἐφωκίδι, ἐν λοκρίδι, ἐν σιυνῶνι,
καὶ ἐν μεγάρῳ. καὶ διαλεγόμενος τοῖς ἐμπροσθεν χρό-
νοις, ἐπὶ παντὶ μῶν ἐκείνῃ. τίς γὰρ εἴ τις ἐροῖτο τὸ αἴτιον; ἔγωγε φράσαι
μὲν ὑμῖν τε ἐμὰς αἰτίας, ἐβαρβαρώθην, οὐ χρόνιος ὢν ἀφέλ-
λαδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν ἐλλάδι.

Ἰστιάω,

α ῥετὴ καὶ χήματα, παρ' ἡμῖν ἀλλήλοισ ἐναντιώμεθα. μέγας
μὲν γὰρ τὸ ἔτερον, αὐτὰρ τὸ ἔτερον. αὐξάνομενον δὲ μέγας.
πῶς ἔρδυνατον ἀμφοτέρω περὶ τὸν αὐτὸν γνέσθαι. πάλιν οἱ
μήτε ἄν οὐκ ἔστι λόγος, παρ' οἷς καὶ ὁ πλεῖστος ἄρετῃ. μὴ δὲ β-
σῦτον ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπεὶ περὶ οἷς αὐτῷ. μὴ δὲ ἔα πλε-
σίς ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μάταιον, ἢ φιλοσόφους. καὶ γὰρ αἱ-
σχισον ἀποδημεῖν ἡμᾶς διὰ χήματα δοκεῖν ἐνίοι. ἵνα μὴ
μῶν ἐαυτῶν καταλίπωσι, μὴ δὲ ἀρετῇ ἀσπασμῶν.

Κορινθίω βιάσσω,

κ πρᾶξι τέλης χαλιδεύς, μαινόμενος ἀνθρώπου. ἔτος
ἡλθὲ ποτε ξιφῆρης ἐπὶ θύρας τῆς ἐμαῆς, ὑπὸ σὺνταλῆς
τῶ φιλοσόφου, καὶ ἀγρονοῦ τοῦ ἱερῆς μίω. τὸ φόνου δὲ ἡν μι-

αὐτὸς δεδεμένος, ἢ τῷ συναικίῳ σου κοινῶνία. καὶ μιὰ ἐβάλε,
καὶ αἱ δὲ ἐρεῖς τῆς ἐγγύμουσιν. Τῷ αὐτῷ.

ἔπειτα συνθάνοιτο κορινθίων τις, πῶς ὁ βάσας πατὴρ ἀπέ-
θανεν, ἐρεῖς ἅπαντες ἀσκητοὶ, καὶ οἱ μέτροι, φαρμάκων.
τίνος δύντος, ἐρεῖς καὶ οἱ ὁμοιοί, τῷ φιλοσόφῳ. καὶ ὁ μιὰς τῷ
πρώματι τῷ πατρὸς ἐπὶ μένος ἐκλασεν.

Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

ἀρετῇ μὲν ὑμῶν πρωτεύον οὐκ ἔστι. ποίαν δὲ ἀρετῆς. εἰ δὲ
κακίας φέρεσθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἐν φέρεσθε. τίνες
τῷ φήσουσι περὶ τῶν ἐν σάρδεσιν, οἱ ἐν σάρδεσιν. ἀδείξω ὑμῖν ἀδελ-
φῶν μου θιφίλος, ὥς τ' ἀρνεῖσθαι τι τῷ ἀτόπων διδύνοισιν.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἀγαθὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῷ ταγματῶν ὑμῶν. ὁ δὲ δαροί.
ἐνταῦθα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, καὶ
ἀτυχεῖτε γίνεσθε τὸν τῶν ἀξίους. Τοῖς αὐτοῖς.

καὶ ὁ δὲ δαροί. καὶ ἐνταῦθα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, καὶ τὰς
γυναικας, πῶς αὐτὰς προσαγρεύοιτε. τῷ ὑμῶν τῷ ταγμα-
τῶν εἰσὶ καὶ αὐταί, καὶ θρασύτεραι.

Τοῖς αὐτοῖς.

ὁ δὲ τοὺς οἰκέτας ἀνθεῖν εἰκός. πρῶτον μὲν, ὅτι οἰκέται.
εἰ δὲ ὅτι τῷ ἐναντίων ταγματῶν οἱ πλείστοι κακῆνοι ἦν,
ὁμοίως ὑμῖν ἀπ' ἡγῆσας.

Πλατωνικοῖς.

ἔπειτα ἀποκαλῶν ἡ χήματ' ἐδιδῶ, καὶ ὁ δὲ δούς ἀξίος νο-
μίζεται, λήφεται δὲ ὁ μένος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν, καὶ
λήφεται, καὶ ἀνδέεται.

Εὐφροῖς.

ἀρετῶν μὲν, τὸ μὴ ἀμαρτάνειν. γυναικῶν δὲ, τὸ ἀμαρτάνειν.
μορτῶς ἀποθνήσκει. λακεδαίμονιων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦσθαι.

Ἀπολλώνιος μουσωνίω.

β οὐλομαι παρὰ σέ ἀφ' ἰομόμῳ, κοινὴν ἤσασσι λόγῳ, καὶ σέ
γῆς, ὥς τι ὄνησαι μίση, εἴτε μὴ ἀπίστῃς, ὥς κ' ῥα κληῖς π
τέθῃς ἀεὶ ἄδου ἔλυσε. γράφε τί βέλῃ. ἔρρωσο.

Μουσώνιος ἀπολλωνίω.

ω ν μὲν δ' ἐνοήθης, ἀπείσεταί σοι ἔπαινος. ἀνὴρ δ' ἐπ' ἡμέ
νας ἀπ' λογίαν, ἔ' ὥς ὅδ' ἐν ἀδικεῖ δειξας, ἐαυτὸν λυφ.

Ἀπολλώνιος μουσωνίω.

σ ω κ' ῥα τῆς ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τ' ἐαυτῷ φίλων λυθῆναι μὴ
βουληθεῖς, παρ' ἡλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀπέθανε δ'.

Μουσώνιος ἀπολλωνίω.

σ ω κ' ῥα τῆς ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρ' ἐσιδ' ἄσεν ἐαυτὸν εἰς
ἀπολογίαν. ἐγὼ δ' ἐπ' ἀπ' λογῆσμαι.

Ἀπολλώνιος ὁ ἀπολλωνίω.

ε δουλώσω τίνι ἐκείνῳ, ὥς φασι. ἔ' πλεον μὲν οἶδ' τί ἐχειν
ξέρῃς. λέληθας δ' ἐλαττον ἔχω νέρωτος. νέρων γὰρ
χων αὐτὸ παρ' ἡγήσατο.

Τῷ αὐτῷ.

δ ι α β ε β λ η μ ῦ ο ς ἔ' ῥα πρὸς ἐκείνῳ, ὥς δουλῶσθ' αὐτῷ
ἐλάττωρ ὄντας, τί μού ξυνόρτος δέη.

Τῷ αὐτῷ.

ν ἔρων τοὺς ἐκείνῳ πάλιν ἡλθέρωσε. σὺ δ' αὐτῷ παρ
δάζων ἐδούλωσας.

Τοῖς οἰκείοις.

ε ι λέγει τίς εἶναι γνώριμος ἐμός, λέγει, ἔ' μὲν ἐν εὐδον
ἀπεχέσθαι λουτροῦ πάντος. ζῶ δ' ἀμνηστεύειν. μὴ δ' ἐδεῖν
σάρκας. ἀπαθῆς εἶναι, φθόνου, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς,
ἐχθρας, τὰ τ' ἐλάττωρων ὁρομάζεσθαι γήρους. ἡ φυλακτέος
πλάσματα φέρον, πόπου τε ἔ' ἦθας, καὶ λόγῳ φάδωρ, ἀλ
λοῖσι βίβ' ἀπ' ἴν.

Ἰσταίω ὡς ἀδελφῶ.

τ ἰθαυμαστὸν εἶμε ἡμεῖς ἄλλων ἀνθρώπων ἰσὶ θεῶν ἡ γυνυμένων,
 πινῶν δὲ θεῶν, μόνῃ μέχρι νῦν παρὶς ἀγνοοῖ. διὸ καὶ ἐξα
 ρέως ἐσπῶδα σαλαμπεὺς εἶναι. τουτὶ γὰρ ὅτι μῖν τοῖς ἀδελ
 φοῖς ὡς ὁρῶ γενε φανερὸν, ὡς εἶην παλαιῶν ἀμείνων λό
 γους τε καὶ ἡθους. ἐπεὶ πῶς αὖμα καταγενώσκει τε χαλεπὴν κα
 τὰ γνώσιν, ὑπομνήσεως· τὴν ἀρχὴν δεομένων, περιῶν μόνων,
 οὐδὲ γὰρ ἀμαθεσάτωρ αὐτὶς περιμένει διδασκῆναι, λέγῃ δὲ
 παρὶς δὸς τε καὶ ἀδελφῶν. καὶ τοῖς ἐλελθερῇ μᾶς, ὡς καλῶς
 ἔχον ὅτι, πᾶσαν τε γῆν παρὶς δα νομίζῃν, καὶ πάντας ἀνθρώπους
 ἀδελφούς, καὶ φίλους, ὡς αὐτῶν μὲν ὄντας θεοῦ. μίᾳς δὲ φύ
 σεως. κοινὴν ἰδὲ δ' ὅσης, λόγῳ τε πάντι καὶ πᾶσι παλαιῶν καὶ αὐ
 τῶν. ὅπως τε, καὶ ὅπως αὐτὶς τύχῃ γνόμενος, εἴτε δὴ βάρβαρος,
 εἴτε δὲ ἑλλήν. ἄλλως τε δὲ ἀνθρώπος. ἀλλ' ὅτι γὰρ πῶς τὸ σπένες
 ἀνατρεφίσον, δὲ πᾶν ἀνὰ κλητὸν αὐτῶν τοῖς θεοῖς. ὅς τις ὁ
 μηρικὸς ὀδυσσεὺς ὡς φασιν, ὅδε ἀθανάσιαν ὑπὲρ διδομένην,
 ἰθάκης προτύμῃσεν. ὁρῶ δ' ἔγῃ τὸν νόμον τόνδε, καὶ διὰ τῶ
 ἀλόγῳ ζώων πεφοιτηνότε. ὅτι ὅσον πῆνόν καλαιῶν ἀ
 ποκοιτορ ἰδόντων. πάντε βύθιον, πᾶρα σῦρε) μὲν ὑπὸ τῶ φέροντος,
 ἐπὶ νῆσι δὲ μὴνι κηδέν. θηρία μὲν γὰρ, ὅτε λιμὸς, ὅτε κὸρ ὅτε
 σεν, ἐξωφωλεῶν μείναι τινα τούτων. ἡ φύσις ἡμετέρῃ ἀνθρώπων,
 καὶ ταῦτα σφὸν λεγόμενον. ὅτι αὐτῶν καὶ τοῖς παλαιῶν πᾶσα πα
 ρέχῃ. μνήματα μὲν ὅτι ἐχει δεῖξαι τὰ πατέρων.

Ἀποκρίσιος ἀδελφῶ.

ε ἡμεῖς οὖν τὸ τιμωμένον φιλοσοφία, πεπαισμένον δὲ καὶ
 φιλοσοφῶν, ὅτι αὐτὸς ὁρθῶς ὑπὸ λαμβανοῖς μεθ' αἰσάδελφοι,
 εἰ ταῦτα διὰ τίαν, ἀγνοῖ τε ἅμα δὲ ἀνελάθεον. χρημάτων γὰρ
 δὴ κρυφίαν ἢ ὑπερφία, βούτ' δὲ δὲ πρὶν ἢ φιλοσοφῶν, ἐπερὶ μέ

θα καὶ φρονεῖν. ὥς τε τὰ μὴ γράφειν, ἀλογώτερον ἀν εἶη πρὸ
φασιν ἐτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλατὴ ὁ μὲν γὰρ ἀληθὴ μὴ γράφων,
ἀλλὰ ζῶν δοκεῖν. ἡ δὲ δὲ, τὰ πεινός. ὧν ἐκάτερον ὑπὸ σης ἀνία
ρὸν, ἀδελφοῖς τε, ἐφίλω παρτί. νικῶ μὴ τοι ἐτὶ το δὴ λῶ. συ
γχωροῖν γὰρ ἀνίσως τὸ δὴ μόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν ῥόδω
φίλοις, μετὰ λίγην ἐκείθεν ἐπὶ νειμι πρὸς ὑμᾶς ἀγγίζοντος
ἑαρος.

Γοργύσι.

ἢ δὴ ἡθῶς φασὶν ὁρίσασθαι ὑποσῶν. ἐταῦτα φίλου περὶ
τος. εἴτε σὺ τιμὸς φίλος. ὅρα δὴ γέρονε, μὴ πείραν λαβὴς
ἀνδρὸς, οὐ δοκῶντος, ἀλλὰ ὄντος. ἀπασαι τὸν ὑὸν ἀριστολῆ-
δην. ὃν ἀχρημα μὴ παρὰ πλῆσιόν σοι γνέσθαι. καὶ σὺ δὲ νῦν ἑὸς ἀ
μεμῶτος.

Τυανέων Τῆ βελή, ἐτὶ δὴ μῶ.

πρὸς ἐπὶ τῆσιν ὑμῖν ἐπὶ νεινίαι πείθομαι. τὰ βὺ γὰρ δὴ πρὸς
ἐν ἀπολῆσιν ἐπὶ πωδέρων εἶη. ἐν ἐκὰ τιμῆς μετὰ πεί-
ποι το πολί. τὴν ἐκὰ τῶν. καὶ ὃν ἀπεδήμησα δὲ χρόνον, ἀποδεδή-
μνηκα, πειποιῶν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐπὶ πείν, ἀνελθὰν τε ἐτὶ
νομα, καὶ φιλίαν πόλεων ὑπὸ φανῶν. ὁμοίως δὲ ἐτὶ ἀνδρῶν. εἰ
δὲ ἐτὶ μείζονος ἐστὶ, καὶ κρείττονος ὑμεῖς ὑπολήψεως ἀξιόι, τὸ
τε ἐμὸν, ἐτὶ τὸ παρὰ τῶν ἐμῆς φύσεως, ὑπὸ σῶν ἐξήρησιμόνον,
δυναμείως τε ἐτὶ πᾶσι.

διότι μῶ.

ἢ πλανήθης, οἰηθεὶς δεῖσθαι μέτιμος, ἢ παρὰ αὐτῶν. πρὸς
ὃν ἐδὲν ἡν μοι ποτὲ νοινὸν τί περὶ νός, ἢ παρὰ ἄλλου τινός,
ὁμοίου τε, καὶ ὁμοίως. ἡ δὲ, ἐτὶ τὸ ἀνὰ λωθὲν εἴς τι τῶν οἰσῶ
Τηρίων, πλὴν τι χᾶριν δὴ μοι παθῶν. ἐτὶ χᾶν ἀλώματος. Τηρή-
σει γὰρ μου τὸ ἔθος μόνως οὐδὲς. ὅτι δὲ τὸν τὸν ἐχῶ τὸν ῥό-
πον, καὶ ταῦτ' ἡν τὴν διαλθεσιν πρὸς ἀπὸ πᾶσι μου τὸν πολί-
τας. ἐτὶ γὰρ λέγειν ὥς καὶ πρὸς πᾶντας ἀνθρώπους, ἐξ ἐσσι μα
θεῖν

θεῖν

θεῖν παρὰ τῶν ἄλλων κλιθεῖν, ἀπαθόντων μὲν ὁ σάκκισ ἐδέκθη-
σαν τὴν, ἀμοιβὴν δὲ αἱ θεὸν μὴδεμίαν, μὴ δὴ δυσχεράνης.
εἰδέοντες ἐπιτιμηθεὶς ὁ ἐμὸς, ὑπὲρ τῶν προσεσθαι τὴν ἀρ-
χήν, ἀπέδωκεν ἀθῆς, ὃ ἐλαβελευσία τοῦ φίλωσιν. φίλω δὲ
καὶ ἐμῷ. ἐπεὶ μὴδὲν ἡ πᾶσι τοῖς καταλελειμμένων σου πα-
δων. εἰδὲ δύο λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ
ἐς ἕτερον, τί θαυμαστόν. ἀνάγκη γὰρ περὶ πάντος ἀκρου δοκῶν-
τος καθότις, ἐναντίως λέγεσθαι λόγους, οὐκ περὶ πυνθὰ γ-
ρα, περὶ ὀρφέως, περὶ πλάτωνος, περὶ σωκράτους, οὐκ ἐλέ-
χην μόνον, ἀλλὰ καὶ γὰρ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐναντία ὅπου τεταῖ ὁμοία, ἔ-
πειρ αὐτοῦ τῶ θεοῦ. ἀλλὰ οἱ μὲν ἀρετοὶ, δέχονται τὸν ἀληθὴ λό-
γον, ὥς αὐτὸν τέστι σπένετο. οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον. καὶ ὅτι
τῶ ποιούτου γῆρας καταπελαῖ. λέγου δὲ τῶ χείρονος, τοσούτο μό-
νον δὲ καὶ οὐκ ὑπομῆσαι περὶ ἐμαυτὸν τὸ νῦν, ὅτι περὶ ἐμοῦ, ἔ-
θεοῖς εἴρηται, ὥς περὶ θεῶν ἀνδρὸς, ὅ μόνον ἰδίᾳ τι σὶ πολ-
λάκεις, ἀλλὰ ἔδημοσία. ἐπαχθεὶς λέγειν τί περὶ αὐτοῦ παλαιοῦ,
ἢ μείζον. ὑγαινεν δὲ ἄρχομαι.

Φερειανῶ.

πάλιν τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γραμμασιν ἡ ὀφθην. πολ-
λὴν γὰρ οἰκείωται, καὶ γῆρας ἀνάλμνησιν ἔχεν. καὶ πεί-
πεισμαι, δι' ἐπιθυμίας εἰναί σοι θεοσποσάμε, καὶ ὑπὲρ μεθεα-
θῆναι. αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα. ὅθεν εἰ-
χου ὅτι αὐτοῖσι. συμμίξεις δέ μοι παλαιῶν γῆρας μὲν, πρὸ τῶν ἄλ-
λων οἰκείων τε καὶ φίλων. ἐπεὶ ἔπερσιν ἡ σοὶ τὸ τοῖς β.

Εὐφρατῆ.

ἐν γῆρας μόνων ὁ σφώτατος πυνθὰ γῆρας ἴω. σὺ δ' ἔτι
μοιδοκεῖς πορρωτάτω φιλοσοφίας εἶναι, καὶ ἀληθι-
νῆς ἐπιστήμης. ἡ οὐκ αὐτὸς ἐκείνον κακῶς ἔλεγε, ὅτι τινὰς τῶ
ζηλοῦντων αὐτὸν μισῶν διγέτελεις. ἀλλὰ τί σοι νῦν φρακτέον

ἀνείη. φιλοσοφίας ὅς ἡ μὲν ῥοτε, οὐδ' ἔτι τυχεῖ μάλλον, ἢ μὲν
λάττ' ἀνδρὸς ἐν τῇ δὲ ὅρῳ συγχύσει.

ತೆಂ ಜುಡೆ.

ἔπειτα μὲν οἱ σιτινῆς, ὡς εἰληφότι χήματ' ἀρὰ τὰ βασι
λέως· ὁ περὶ δὲ πικρὴν εἰμὴ φάριον φιλοσοφίας ἐλη
φέναι μισθόν, ἔτι πικρὰς, ἔτι ἐπὶ βούτον, ἔτι ἀρὰ τὰ περὶ
πικρότος εἶναι φιλόσοφον.

ತೆಂಗೆಯೆ.

εἰς ἀντίς αὐτοῖς πωθαγυρέω συστήνεται, τίνα παρ' αὐτῶν λή-
 φεται. καὶ ὁ πόσις, νομοθετικῶν, πομπῶν, ἀγρονομίαν, ἀει-
 θμητικῶν, ἁρμονικῶν, μουσικῶν, ἰατρικῶν, πᾶσαν θείαν μα-
 τικῶν. τὰ δὲ κακὰ ἰω, μεγαλοφροσύνῳ, μεγαλοφυχίαν, με-
 γαλοπρέπειαν. ἀπάθειαν. ἀφημίαν. γῶσθιν θεῶν. οὐδ' ἔξαν. εἰ-
 δησιν δαιμόν' ἔχ' ἰππιν. φιλίαν ἐπατέρων. αὐτὰρ ἑρμῶν. ἐν τέρε-
 αν. λιτότητα. βραχύτητα. ὄν' ἀναγκάων. ἀμοθησίαν. ἀνιρη-
 σίαν. ἀπνοίαν. ἀχροίαν. ὑγείαν. ἀφυχίαν. ἀθανασίαν. παρὰ
 σὺν δὲ τί λαβόντες ἐχουσιν οἱ ἰδόμετες. ἡ δὴ λονότι τὴν ἀρετὴν.
 ἡ εἰς χεῖς.

Κλαύδος Τυανέων Τηβελῆ.

2. πρῶτον τὸν ὑμέτερον πολίτην, πύθαγρον φιλόσοφον, καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ ἐχάδῃ, καὶ τοὺς νέους ἐμῶν ὠφελήσαντα, τιμήσαντες ἀξίαις τιμαῖς, αἷς περὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας, καὶ ἀληθῶς προσημαμένους φιλοσοφίας, πλὴν ἀνοίαν ἡμῶν ἠθέλησα μὲν δι' ἐπισολῆς φανερὰν γενέσθαι. ἀποχρώνιος δὲ καὶ τοῖς ῥωμαίοις.

2 μύλων, ἡδὴ οἱ ποδομημάθων, ἡδὴ περιόλων, ἐκὼν πε-
 ειπάθων, ἐνίοις ὑμῶν προιαπαίδων δὲ ἐκὼν ἐν ταῖς ἡ-
 λεσιν ἡνέων, ἡ γωχηῶν, ἡ θῦμῶν, ἡ τε τοῖς νόμοις φροντίς· ἡ κα-
 λὸν αὐτὸν τὸ ἀρχοῦσθαι.

Τῷ ἀδελφῷ ἀπολλωνίῳ.

Φύσιν ἔχει τὴν πελειωθέντων ἐκαστον ἀπειναι. ἔβυτο πάν-
 τὶ γῆρας ἔστι. μεθ' ὁμνήτι μὲν δὲ μὴ δὴ σε λυπεῖται τῆς γυ-
 ναικός ἢ ἐν ἀμῇ τῇ ἡλικίας ἀποβολή. μὴ δὲ ἐπεὶ θανάτος τι
 λείπεται, κερῖ τῆον αὐτῷ τὸ ζῶν ὑπολάμβανε, χεῖρον ὃν ἔβυτο πάν-
 τὶ, τὸν ἔχουσι γῆρας δὴ ἀδελφός, τὸ μὴ κοινὸν ἔβυτο φιλοσόφου. τὸ
 δὲ ξείρετον πυθαγρείου, ἔκ τῶν ἀπολλωνίῳ καὶ σὺν τοῖσι καὶ τῶν τῶν
 κρίνον. εἰ μὲν γὰρ ἐνεκα λῶ μὲν τι τῇ προτέρᾳ, καὶ εἰς νότος ἐδο-
 κοῦ μὲν ἀποδιδόναι. εἰ δὲ μὴ σε μνήτε διετέλεσεν οὐσα ἔφει-
 λανδρος, ἔβυτο τὸ ἰωζή τῆς σεως ἀξία, τὴν καὶ διανοηθέντες, καὶ
 αὐτὸ μοι καὶ περὶ τῆς μελαγχολίας πρὸς δοιοὺς μὲν. ἢ εἰς ἀνέ-
 θελῆσαι καὶ ἀμείνονα γῆρας, μὴ δὲ μὲν τῆς προτέρᾳ ἀμε-
 λεία κακωθείης. δυσαπείθω δέ σε καὶ τὰς τῶν ἀδελφῶν, οὐκ ἔβυ-
 μέχρι νῦν ἔχοντα. ἔβυτο πρὸς βυτά μὲν γὰρ δὲ γάμος ἔβυτο πρὸς
 ἔβυτο τὰς δὲ, ἐλπίς μὲν ἐπὶ παλαιότητος. ἐν προκοπῇ δὲ τῶν
 χρόνου. καὶ ἡμῶς μὲν ἐπὶ βίῃς περὶ γῆρας. βίῃ δὲ ἡμῶν, ἔβυτο βί-
 ῃς δὲ ἔβυτο οὐκ ἰνδυνος τῇ παρίδῃ, καὶ ἔβυτο βίω τῶν μετ' ἡμῶς. εἰ γὰρ
 ἡμῶς ἀμείνων τῶν πατρὸς, ἀλλὰ δὲ καὶ τὸ πατὴρ χεῖρους, πῶς
 ἔβυτο ἀνβελτίας ἐξ ἡμῶν εἰς ἀνὴρ ἀρξαι. γῆρας ὅσον οὐκ ἔβυτο
 οἷς παρὰ τὸν μετὰ γῆρας ὀνόμαζα, ὡς ἡμῶν οἱ παρ' ὄγνοι σὺν φη-
 ναν. ἢ τὸν ἀνδρῶν ἔβυτο οἷς τε ἐγὼ μὲν, παλαιοὶ γὰρ εἶναι. ἔβυτο
 δὲ ἔβυτο ἀνδρῶν αἰότερα βύβω.

Σαρδιανῶς.

ἢ ροῖος ἀπέβαλε τὴν λυδῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ διαβάς. ἐλπί-
 φθιζῶν. ἐδέθη πέδαις. ἢ πῦρ ἀνέβη βάλον, τὸ πῦρ εἶδεν
 ἡμῶν. αἰρόμενον εἰς ὕψος. ἔβυτο. ἐβυτο γὰρ τῶν θεῶν τε
 μημῶν. τί οὖν ὕπερον οὗτος, ὁ παρ' ὄγνος ὕμῶν ἅμα ἔβυτο.

λάς. ὁποῦνται παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν. βαπτίζης ἐκποιῶν ἡσέ
ᾧ κλεμίνω σύμβολος τῷ ἄνδρι, πρὸς φίλους. ὑμῖν δὲ ἄσπον-
δα ἔσθ' ἀνέκρηκται καὶ ἀμείλιχται. ἐπεὶ τε ἀνίερα, καὶ ἄθεα. ἔτι πρὸς
ἡνθείς, πῶς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους συγγενείς, Φυλῆτας, ἐχθροὶ
γεγόνατε, μήτε τὸν ἄλλω διαβαίνετε, μήτε δεξάμενοι τινὰ ἀν-
θρώπων ἐξώθεν. ἔ' ἢ γὰρ ἐρεβικὰ κερπύμιν, ἀδίκος ἢ γὰρ.

Συγγραφέων λογιῶν.

Φ ὥς παρὰ σία πνεύρος. ἢ ἔκαστος ἄλλως γήνοιο. πῦρ μὲν ἔν
αὐτὸ τὸ πάθος, ἔ' ὡς γινώσκουσιν. Φῶς δὲ ταῖς ὁφείσι
μόνον, αὐτὴν ἐαυτοῦ παρέχεται, μή βιαζόμενον αὐτὰς, ἀλλὰ
πείθον. βίβνυ καὶ λόγος, ὁ μὲν ὥς περ πῦρ, καὶ πάθος. ὁ δὲ, ὡς
περ αὐτὴν, ἔ' Φῶς ὅτιν. ὁ κρείττον ὁρ, εἰ μὴ μείζον ἀχρὺς τὸ κρηθ
σόμενον εἴη.

Οὐαλείω.

Θ ἀνατολὴς ἔδειξεν ἔδερνός, ἢ μόνον ἐμφασι καὶ παρὰ ἔδ
γνέσις ἔδερνός, ἢ μόνον ἐμφασι. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας
βαπτίζεις Φύσιν, ἐδοξε γνέσις. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς ἑστίαν, καὶ τὰ
ταῦτα θάνατος. ἔτε γινόμενός κατὰ λήθειαν πνός, ἔτε φθι-
ρομένης ποτε. μόνον δὲ ἐμφανῶς ὄντος, ἀοράτου τε ὑπερον. τὸ
μὲν διὰ παχύτητος τῷ ὕλης, τὸ δὲ διὰ λεωτότητος τῷ οὐσίαις.
ἔσθ' ἡ μὲν αἰεὶ τῷ αὐτῷ, κινῆσει δὲ διαφερέσθης, καὶ τὰ σία. τοῦτο
γὰρ πῦρ τὸ ἰδιόμορφον ἀνάγκη, τῷ μεταβολῆς ἔκτεξεν γινόμενης
κρθεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλα μεταβαλλόντος εἰς ἑξήμερη. ἔσθ' ἡ με-
ρῶν δὲ, εἰς τὸ ὅλον βεπομένων, ἐνόηται τὸ παντὸς. εἰ δὲ ἐρήσε-
ταί τις τὸ τοῦ τόξου τὸ ποτε μὲν ὁρατὸν, ποτε δὲ ἀόρατον, ἢ βίαις
αὐτοῖς γινόμενον, ἢ ἄλλοις, φαίνεται ἄρ, ὡς ἔθος ἐκείνου ὅτι
ἔσθ' ἐνθάδε γινώσκω, ὁ παρὰ τὸ μὲν ἐφαίνε, διὰ τὴν τῷ παχύ-
τητος ἀντιτυπίαν. ἀόρατον δὲ ὅτιν εἰ κενωθὲν διὰ λεωτότητος.
τῷ

ἡ ὕλης βία πειχυθείσης, ἐκρυθείσης τε τῷ περιέχοντος αὐ-
 τῷ αἰωνίᾳ μέτρῳ, γῆν τῷ ἄδδαμῶς, ὅδε φθαρτὸν. τί δὲ καὶ τὸ
 ἡ πάλιν τῷ τοῦτον ἀνέλεγειν. οἷον τῷ γάρ τινες, ὁ πεπνυθα-
 σεν αὐτοῖ, τῷ πεποικισμένῳ. μὴ εἰδότες, ὡς ὁ γῆρῃς διὰ γυνέ-
 ων γῆρῃς, οὐχὺ γυνέων, καὶ ἀπὸ τοῦ διὰ γῆς φύσιν, οὐκ ἐκ
 φύσιν. πάλιν τε ὅδε τῷ φαινομένῳ περιέκασον, ἀλλὰ μάλ-
 λον περιέκασον. τοῦτο δὲ τίς ἀλλότις εἰπὼν, ἡ τῷ πρῶ-
 τῷ οὐσίαν, ὅρῳ ἀνὸρ μορμασιν. ἡ δὲ μόνῃ ποιεῖτε καὶ πάλιν
 πάλιν γινόμενῃ πάλιν. διὰ πάλιν θεὸς αἰδώς. ὁρμάσι καὶ πε-
 σῶσις ἀφαιρουμένη τὸ ἴδιον. ἀδικημένη τε, τῷ τῷ μὲν ἔλατ-
 τον. τό τε δὲ καὶ αἰεταίς, ὅθεν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γῆρῃς, τό που
 μεταβάλλει, καὶ οὐχὺ φύσεως. ὡς δὲ ἔχει τὸ ἀληθές, ὁ πεπνυ-
 σεν αὐτὸν, ἀλλὰ τιμητέον καὶ σεβασέον. τιμὴ δὲ, ἡ εἰρήνη
 καὶ πρὸς πούσα, εἰς ἀφῆς θεῷ τὸν ἐκ γῆρῃς μόνον, ἀνθρώπων ὅρ-
 πεισιν μὲν τὰ νῦν ἄρχοις, ἡ πρῶτον ἡρχες, ἀρχόν. εἰς ὅ-
 νω μὴ λογισμῷ γῆρῃς οἰοβελτίων. εἰς ὅρος καὶ τοὺς κακὰς λυ-
 πῆς ἐπασσε. μέγιστον. ἀρχὴ ἱκανή, καὶ περιμέγιστον. ἀρχὸν ἀ-
 ριστος, ὁ εἰς αὐτὸν πρῶτον ἀρχῇ. τοῦ δὲ καὶ ὅσον ἀπεύχεσθαι
 τὸ βαλῇ σε θεὸς γῆρῃς μόνον. εἰς τὰς εἰς τὸν ὅρῳ, ὅθεν δὲ, καὶ θε-
 ὸς ἐπιστάτης ταύτης, ὁ δὲ καὶ αἰσ, ὁ βουλήσεται τὰ ἀρχαί, πλεονε-
 κτικὸν γῆρῃς πάλιν τὰς εἰς τὸ τοιοῦτον. ἡ γῆρῃς δὲ τὰ γινόμε-
 να συμφέρειν. πρὸς εἰς καὶ θεράπευσαι. δύνανται, καὶ πάλιν γῆ-
 ρησιν τοὺς αἰτίους. ὅρῳ δὲ δακρύων οὐχὺς ἀποβέβησι. οὐτὰ
 ἴδια ὅρῳ κοινῶν, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ὅρῳ ἰδίῳ πρὸς τιμητέον. οἷον
 δέσιν καὶ τὸ ἡ πάλιν ἀμνηστίας εἰδος. ὡς ὁ λῶ τὸν ὅρῳ ἐθελῶ πε-
 πνυθῆναι. ἀμείψαι τοὺς μετὰ σὺν λελυπημένους. ἀμείψῃς,
 εἰς ἀνὸρ μόνος πάλιν τὰς εἰς. εἰς ἀνὸρ πρὸς λῶ, φίλῳ οὐκ
 ἔχεις. ὅρῳ δὲ ἔχεις καὶ νῦν τὸν πεπνυθῆναι. φήσιν τίς ὅρῳ
 ἔχον. τὸ ὅρῳ, οὐκ ἀποκλίνεται. διὰ τοῦτο ὅρῳ, ὅτι εἰς αὐτὸν

γὸς ἢ ἐπὶ τὸ μὴ οὖν γίνεται. πῶς δ' αὖ γινώσκουσιν τὸ μὴ ἀπολλυμένον τοῦ
ὄντος. εἴ πεν αὐτῶν τέρους τις, ὡς ἀσεβείς τε καὶ ἀδικοί. ἀσεβείς
μὲν τὸν θεόν. ἀδικοί δὲ τὸν ἑόν. μάλλον δὲ καὶ κείνον ἀσεβείς.
ἐξ ἧς δὲ μαθεῖν, οἷόν ἐστι θανάτου; ἀνέλεμε πέμψας. μέγα τοῦ
τῶν τῶν φωνῶν. ἢν εἰ μὴ μεταμφίστη, παρὰ χεῖμα κρείττω
να με σπαντῶς πεποίησας. ἔχεις χρόνον. ἔχεις γυναικαὶ ἐμφο-
να, φίλανδρον, ὁ λόγιλος εἰ. παρὰ σπαντῶς λαβεῖν τὸ λείπον.
ρώμαϊος τίς ὢν πάλαι γε γινώσκων, ἵνα σώσῃ τὸν ἡμῶν ἀρχὴς μό-
μόν τε καὶ ἡνίοσμον ἑόν ἴδιον ἀπέκτεινε. καὶ σεφανώσας ἀ-
πέκτεινε. πόλεων ἄρχεις πεντακισίων ρώμαϊων ὁ ἀγνέσας.
ταῦτα σπαντῶν διατίθης. ἐξ ὧν οὐδ' οἰκίας τίς ἀσπασίως ἀρξέ-
μῃ τι πεπολέων τε καὶ ἐθνῶν. ἀπὸ κλώριος εἰ παρῆν, φαρδύλλαν
αὐτῇ πενθεῖν ἐπεισε.

Βασιλῆς βαρυλωνίων γέρμος, νεογνὸν ἐνδῶν
βασιλεῖ.

ἔ
ἰ μὴ περὶ ἐργῶν ἡς οὐκ αὐτῆς ἐν τοῖς ἀλλοδαποῖς περὶ γμα-
σι δίκαιος. εἰ δ' αὖ ἄρχων ἐν ἰνδοῖς, ἐδύναζες βαρυλωνί-
οις. ἦθεν γέρμοι γνώριμος ὡς ὁ ἡμέτερος δῆμιος. νῦν ᾗ ἐπερ-
σας ἀρχὴν τῶν ἐμῶν, ὑπονοεῖς ὅτι μὲν ὑπονοεῖς, ἐπὶ ταύταις
ἀρχαῖς καθεῖς, καὶ πτόχημα ποισμῶν ἡμῶν πλεονεξίας τῶν
Φιλανθρώπων. περὶ εἰς δὲ εἰδέν. οὐτε γὰρ λαθεῖν δύναται.

Ἀπὸ κλώριος ἀφρατῆ.

ἦ
ν περὶ ἐξίτης χαλκιδέως μαγνόμενος ἀνθρώπος. οὗτος
ὦφθι παρὰ ταῖς θύραις ταῖς ἐμῆς, ξίφος ἔχων ἐν κο-
ρίνθῳ, μετὰ σοῦ γνώριμου. τίς οὐκ ἡμῶν ἐπὶ βουλῆς αἰτίαι. οὐ
γὰρ πώποτε σὰς βοῦς ἔλασα. ἐπεὶ μάλα πολλὰ μετὰ ξυ-
στρέατε σιγίοντα, θαλασσοπτεῖν χέρας, ἡμῶν τε ἐμῆς φιλοσοφί-
ας, καὶ ἡμῶν.

λεσβώνητι.

α νάχρησις ὁ σκύνθης, ὡς σφός. εἰ δὲ σκύνθης, ὅτι καὶ σκύν-
θης.

Λαινεδαμόνιοι ἄπολλωνίῳ.

τ ἀν' δεδομμέναν τιμαῖσι ἀπατάλαμεν τόδε ἀντίγρα-
φον, σιμψωσάμενοι τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι ναῖδης.

Ἀπολλώνιος ἐφόρος, καὶ λαϊνεδαμόνιος.

α ἡδρας ὑμῶν ἐθεασάμεν ὑπὸ πύλῳ μὴ ἔχοντας τοὺς μικ-
ροὺς καὶ τὰ σιέλη, λαίους τε καὶ λαίους. μαλακὰς
χλανίδας καὶ μφισμύχας λεπτὰς. δακτυλίδας πολλὰς καὶ κα-
λὰς περιμύχας. ὑποδεδεμύχας ὑπόδημα γόωνικόν. οὐκ ἐ-
πέγνω οὖν τοὺς λεγόμενους πρέσβεις. ἡ δὲ ἰωσόλη, λαϊνεδα-
μόνιος ἐφασκεν.

Τοῖς ἀνδράσι,

η ἀλγίτε μέγα κλεις βοηθὸν ὑμῖν ἔννομον, ἔννε-
ων ἐσόμενον. ἡ σόλωνος δὲ πόλις, οὐκ ἀλγίμε. ἀνιοῦρην
αἰδεῖσθε.

Ἐφείπων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι,

ε ἔθος ὑμῖν ἅπαν ἀγίαιας, ἔθος ὁ βασιλεὺς τῆς, ἀλλ' ὑμῖν,
ἐστατορες μὲν ἔδαιτυμόρες οὐ μεμψτοί, μεμψτοὶ ὁ σὺ
νοιοι τῇ θεῷ, νύκτας τε καὶ ἡμέρας, ἢ οὐ καὶ ὁ κλέψῃς τε καὶ λη-
στῆς, καὶ ἀνδραποδιστής, πᾶς εἴ τις ἄδικος. ἢ ἱερὸς ὡς ὁρμώμε-
νος αὐτόθεν, τὸ γὰρ ἀποπερύνθων, τῆς δὲ ἴης.

Τοῖς ἀνδράσι,

η ἄθεν ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀνὴρ ἑλλῶ τῷ φύσιν, οὐκ ἀθλῶαι-
ος, οὐδὲ μεγαλὸς πελοῖον ὄνομα, παροικῆσων ὑμῶν τῇ
θεῷ, ὅς τε μοι τόπον, εἴθ' αὖ μὴ καθαροῖων δέησι μοι, καὶ περ εἴ-
δον ἀεὶ μένοντι.

Τοῖς αὐτοῖς.

αἰ νείτῃ θυάσι τὸ ἱερόν, ἀρχαῖς οἰς, ὑμῶσιν. ἰκέταις. ἔλ-
λῃσι βαρβαροῖς, ἐλαθέροις, δούλοις. ὑπερφυῶς θεῖος ὁ-
νόμος. ὡς γινώσκω τὰ σύμβολα, τὰ δῖος τε καὶ λητούς, ἐὰν μό-
να ταῦτα.

Μιλησίοις.

σφες μὲς ὑμῶν γινέσσεισθε. ἔξ ἄλλων πρᾶκτων πρᾶκταις. ἀλλ'
ἔπαχον μὲν, ἀπὸ τῆς αἰτίας. ἐλεῶντες δέ, ἑμι-
σύντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοῖς ὅπλα,
καὶ πῦρ ἐπὶ πύργῳ, καὶ θεοῖς τοῖς τοῖς, ὧν καὶ οἱ τέρασιν δέ-
ονται, καὶ μετὰ κινδύνους, ἔξ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ ἔξ φιλοσοφου-
ῶνδρα. ἐκλήνων δύο, δημοσίαι
τὸ πάθημα φύναντα. καὶ πρᾶκταις καὶ πρᾶκταις ἄσαντα γνο-
μῶς τοὺς σεις μὲς αὐτὸν, ὅτε ἔσειεν ὁ θεός, ποιεῖν ἐλέγετε
καθ' ἡμέραν. ὡς δημοσίας ἀμαθίας. καὶ πατὴρ ὑ-
μῶν λέγεται θαλῆς.

Τρακτιανοῖς.

πᾶσι πρᾶκταις, ἀλλοὶ κατ' ἄλλας αἰτίας, νεώτεροί τε
καὶ πρεσβύτεροι φοιῶσι παρ' ἐμῆ. τὰς φύσεις οὖν ἐν ὅς
ἐκείνου σιγῇ, καὶ τοὺς ῥόπους, ὡς ἐν ἡμαλίσσῃ συνεβότα
τα. τό, τε πρὸς τὴν ἐκείνου πόλιν ἐκείνου δύναιον ἦθος, ἢ τὸ ὡσαν-
τίον, εἰς τὴν δὲ τὴν ἡμετέραν ἑκείνου ἐχοίμι προεῖναι, βαλ-
λιανῶν ὑμῶν, ἑκείνου, ἑκείνου, ἑκείνου, ἑκείνου, ἀλλὰ δὲ βύς ἡ
ἀρχαίας ἐκείνου θεῖας, κρόνονας, τεραντίους, ἢ τινὰς ἀλ-
λας βύς ἐκείνου λεγόμενων ἀδαιμόνων ἱερίων, ἢ ἐτέρων πι-
νῶν. τίς ἑκείνου αἰτία, δι' ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς, ἑκείνου ἢ βί-
βις ἀνδράσι σύνοικος, καὶ πρὸς ὧν ἑκείνου ὑμέτερον, ἀλλοτε πο-
τ' ἀνθ' ἡμῶν νῦν δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν καίρος, ἀνδράς

πεπυὺς ἡ γυνὴ μὲν ὡς πολὺ κρείττους ὄντων παρ' ἑτέροις.
ἄρετῇ, καὶ λόγῳ, καὶ μάλλον παρ' οἷς γέννηται.

Σαίτας.

αὖ θνητῶν ἀπὸ γυναικῶν, καθάπερ ἐν τιμαίῳ πλάτρου φη-
σὶν. οἱ δὲ, τῆς κοινῆς φύσεως θεὸν ἐξορίζουσι τῇ ἀτήκῃ, νῆιν
μὲν τῶν φύσιν, ἀθηνᾶν δὲ τῶν πᾶσι δὲ ὀνομαζομένην, ἃ
μὲν οὐκ ἐκ γυναικῶν, ὅπως δ' οὐ μὲν οὐκ ἐκ γυναικῶν, ὅπως δ' οὐ
ἐκ γυναικῶν, οὐ γὰρ ἐκ γυναικῶν, ὅπως δ' οὐ μὲν οὐκ ἐκ γυναικῶν,
δενόσ. ὁ νόμος παρὰ τοῖς φύσιν, ὅπως δ' οὐ μὲν οὐκ ἐκ γυναικῶν,
λῶν. ὁ νόμος παρὰ τοῖς φύσιν, ὅπως δ' οὐ μὲν οὐκ ἐκ γυναικῶν,
τῇ μουσικῇ, καὶ πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν. ὁ νόμος δὲ, ἃ δὲ συννιῶν ἔχει.

ἰωσιχ.

εἰ κληῖες οἱ εὐθεῖν ὀνομάζεσθαι διὰ τὰ γῆν, καὶ τῶν ἑμ
προσθεν ἀπομύαν. ἡ κληῖς δὲ, ὡς περὶ ἐκ καὶ νόμοι, καὶ
Γλῶττα, καὶ εἰς ἰδίους, οὐκ ἐκ καὶ ὅχιμα καὶ εἰς ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὡς οὐδὲ τὰ ὀνόματα μὲν εἰ τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὡς τῇ
νέας ταύτης ἀδαιμονίας ἀπλωλέκατε τῇ πρὸς γυναικῶν σύμ-
βολα. καλῶς ἃ δὲ τοῖς τάφοις ἐκείνοι δέχονται, ἃ τε ἀγῶ-
τας αὐτοῖς γυναικῶν. εἰτε πρὸς τὸν ἑρῶν ὡς ὀνόματα, καὶ
ναυμάχων, ἐνομοθετῶν. νωὶ δὲ λουκῶν τε, ἐφανερίων,
καὶ γλαυκάνων τῶν μακρίων. ἐμοὶ μὲν εἰς μάλλον ὀνομα-
μίνερος.

Εἰσαίω.

ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπαχώνιος ὡς ἴς τῇ μυροδότῳ. σὺ δὲ
ἀπαχώνιος ὀνομάζεσθαι λουκῶν. ἡ λῶν περὶ. τί-
νος σὺ τὸν ἑρῶν ἀπὸ γυναικῶν, εἰ ὀνομα μὲν ἔχεις τινός, τὸ δὲ
εἰδος αὐτῶν μὲν ἔχεις.

Τὸ αὐτὸ.

ⲡ αβίδος ἐς μὲν πρῶτον ζυδαίμονι. ἥδη δὲ τὰ ἴα ἡ
λεως πρᾶγματα ἐνὶ ὧ ἐβαλόμην. ἔδει εἰ μοῖρα πρὸς
τέλος ἀνδρῶν. οἱ τὰν πρῶτον λελόχασιν. ἀρξέει δὲ τὸ
λοιπὸν παιδεία, καὶ μικρὸν ἐπὶ τὸν βύθρον μέλαινας. ἐν ταῦ
θα πονδῆος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων κυβερνώμεθα. σοὶ δ' ἔδει
ος, ἐπεὶ βεβιάηκαμην.

Τοῖς σωῖνοῖς.

ⲟ ρα καὶ λιμός· ὡς βάσσω, καὶ περὶ ὅσον ᾧ παρὶ συχνῶν
χημάθων. πρῶτον μὲν οὖν ἐφυτε μέγαρα, σὺν ἐνὶ τῷ
λεγομένων ἐρατῶν. ἅμα δὲ καὶ ματροπῶν. βοφῆς γὰρ ἀμφο-
τέροις ἔδει, καὶ ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκείθεν εἰς σύριαν. ἡ περὶ χεῖ-
ρὸν ὠραῖον ἀφράτης, καὶ εἴ τις ὁμοίως ἔδει το τῷ τε κα-
λοῦ ὥς τε ἀνείρθησθαι τὴν ἀπό πονδῆνοιαν.

Τοῖς ἐν σάρδεσι.

ⲟ παῖς ἀλυσάτω σῶσαι τὴν ἐαυτῷ πόλιν ἀδύνατος ἐπέ-
νετο, καὶ ἀμήχανος. καὶ περὶ ὧν βασιλεύς τε καὶ ἡροῖος.
ὑμεῖς δὲ ποῖω πεπορθότες ἄρα λέοντι, πόλεμον ἄπονονδρῆ-
ρασθε. παῖδες, νέοι, πάντες, ἄνδρες, ἔροντες, ἀλλὰ ἔ' παρθένοι.
ἔ' γυναῖκες. εἰς ἐννύων ρομίσαι ἅπτες τὴν πόλιν εἶναι, καὶ ἔχ-
θῆ μηδός. ἡ δὲ θεὰ, φιλανθρώπος. ὑμῖν δὲ, τίς οὗτος ὁ χόλος.

Τοῖς αὐτοῖς.

ⲉ ινός εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μέγαλιν, ἐβλήσας Φε-
λόσφοι ἀρχαῖον παρὰ γένεσθαι. καὶ παρὰ γένεσθαι αὐ-
τὸς ἐκὼν, κληθῆναι μὴ περιμείνας, ὡς ὑφ' ἐτέρων πολλῶν,
εἰ ποίησιν μίαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἐμελλον, ἡβει, καὶ φύσει, καὶ
νόμῳ, ἔ' θεῶ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοί, πᾶν ἄν' ἐπὶ ποίησιν. τάς δὲ
ὥς ἐφη τίς, πολέμου χαλεπώτερον.

Φοιτηταῖς.

Δ ἀφιλοσοφίαν εἴρηται ὅν ἐξημελῶν ἐκαστον, οὐδὲν
φράττω, μή τὸ πρᾶξι τέλους ξίφος, ἢ τὸ λυσίου φάρμα-
κον πεφοβῆσθαι μέ τις δόξη. ἔ τούτο γὰρ ἔστιν ἀφράτον.

Σιβιαπῆλοις.

ἦ γῆ πάντων μήτηρ. διηαῖα γῆ. ὑμεῖς δὲ ἀδικοῖ οὖντες, πε-
ποιῆσθε αὐτῇ ἐαυτῶν μόνων μητέρα. καὶ εἰ μή πάντοτε,
οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἐσθναί.

Βασιλῆς φραώτης ἰάρχα διδασκιά

λω, ἔ βῆς περὶ αὐτὸν σφοῖς,

α πρῶτος ἀνὴρ σφώβας, σφωτέρως ὑμᾶς ἐαυτῶ ἡγε-
ται. ἔ μαθητὸς μῆκος ἡμεῖς ὑμέτερά, πᾶς περὶ οὖν αὐ-
τὸν ἐδύτα, ὅπως ἴσῃ. ὥς ἀπολείται οὐδὲν ἢ μαθημάτων ὑ-
μῖν. καὶ γῆ λέγει ἄριστὰ ἀνθρώπων, ἔ μέμνηται. ἰδέτω ἔ τὸν
θρόνον, ἐφ' οὗ καθίσαντί μοι, τὴν βασιλείαν ἐδωκας ἰάρχα πᾶ-
τερ. ἔ οἱ ἐπὶ μὲν οὖν αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦτο ἀνδρὸς
ἦ ἦνται.

Ἀπρῶτος τοῖς αὐτοῖς.

α φιλομνημοὶ περὶ πρὸς ὑμᾶς ἐδώκατε τῷ ἀλασταν,
ἀλλὰ καὶ σφίδης ἡ ἐν ὑμῖν νοινώνησαντες, δεδώκατε
καὶ διὰ τῶ ἄρα τοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσμαι τοῦ ἔν, ἔ πρὸς ἐλ-
λινος. νοινώνησω τέ ὥς παρὰ σλόγρον, ἐμὴ μάλιστα τὸν τῶ
ταυτάλου.

Τίτω βασιλεῖ

μ ἐβουλήεντι σοὶ ἐπ' αἰχμῇ κερύττεισθαι, μή δ' ἐπὶ δόκῳ
αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σφροσύνης σέφανον. ἐπειδὴ ἔ
φῶς δέϊ σφανῶσθαι, γινώσκεις.

Δημητρίω συνιῇ.

Δ ἰδομίστρασι τῇ τῷ διδασκαλῶν τοῦ ἡ βασιλείας
ἦθες. σὺ δὲ, ἀληθῶς σῶς τέ με πρὸς αὐτὸν δίδου. ἔ γίγνη-
ται, πλὴν ὁρῶς, πάντας.

Αὐτοκράτωρ ἔα πεισανὸς ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χάριν,
ὃ ἰ πάντες ἀπολλώνιε, καὶ ταῦτα φιλοσοφῆν ἤθελον,
σφόδρα ἀν' ἑδαιμόνως ἔπραττον, φιλοσοφία τὲ καὶ
πενία. φιλοσοφία μὲν ἀδεκάτως ἔχουσα. πένι δ' αὖθις αἰρέτως,
ἔρρωσθι.

ΤΕΛΟΣ.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ, ΒΑΣΙΛΕΪ ΜΙΘΡΙΔΑΤ-
ΤΗ ΤΩ ΑΝΕΥΙΩ ΧΑΪΡΕΙΝ.

Τ ΑΣ Βρῆθ' ἐθαύμασα πρῶτα τις ἠτολὰς ἑμὸν
διδνότῃτος καὶ συνθμίᾳς χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡ γε-
νιῶ φρονήματος ἐχούσας χαρὰν τῆρα. οἷμασι γὰρ
ἑδὲν νομίζην καλὸν, εἰ δὲ μὴ μετὰ λοφύχας ἐχρὶν ἑρῶ δ' ἄ-
περίθωρ ποιούθωρ φρονῶ λόγῳ, οὐδ' ἐν ἑρῶ δὲ ἀξιώδια μφισ-
ρητῆιν. ἀφάιροντος δὲ συνδυσατοκείθως αὐτὰς ἐχειν, ὡς ἡθῆς
δεῖν πείραν ποιήσασθαι τῷ ἀντιγράφῃ. καὶ πορίσασθαι λό-
γους, οἷος ἐκὼς ἡτολὰς ἀποκρίνασθαι τῷ ἐπεταλνόντῳ. καὶ
δὲ δυσάρετος ἡ ἠτολὰς, κατ' ἀγνοίαν τῷ τότε περὶ τὰς πόλεις
τύχης τε ἐγὼ μὲν. ἑμὲ δ' αὖτ' ἡγε ἀνῆκα τῷ ὀρμῶ. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξ ἱ-
στορίᾳ ἠτολὰς ἐξελμῶ. τὰ δὲ ταῖς δατέρας, ἐξ ἱστορίας ἡτοσῶ
μαίνεσθαι περὶ τῷ προτέρων συνείας, ἑχῆν ἡτοσῶ παρὲξ ἑξῆς, ἐπὶ τὸν
ἠτοσῶς κατὰ λόγον. φύσει δὲ πῶς δυσχερὲς ἀπράγμῳ, τῷ ἑξῆς ἀλ-
λορίαν ζωδραμῆιν ἀποχίαν, ὅπῃ τε καὶ ἰδίαν χαλεπὸν ἀνα-
λογίσαι. ὁ γὰρ βροῦθς, μνείας ὡς ἐκὼς ἀνδρα πολλοῖς ἐθνε-
σι διαπολεμούντῃ, διαπερσεβάσμενος ἠτοσῶς, εἴτε ἰδίας,
εἴτε τινος τῷ εἰς ταῦτα μισθοῦ δοκίμων, μόνος ἐξέδωκε τὰς
ἀφρόνως γραφείας, διὰ τὸ ἀρῆσαι ταῖς ὀλίγαις μόλις τῷ
ὀρεθῶσιν. ὅπῃ τε οὐρ ἐκείνος ἡτοσῶς ἡτοσῶς ἐκὼς ἐκὼς ἐκὼς ἐκὼς
σαοθαι, πῶς οἷοντε ἡ μᾶς, ἐτέρω ἐξομιωθῆναι, ἐπὶ τῇ κατὰ σφᾶς
ὁμοπονήσαι περὶ σῆ. ἀλλὰ πῶς γλυνὺ πάθος ἐλπίς, οὐτῇ πε-
τυχία δὲ λεαλῶσα μόνον, κολακιάουσα δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
μαδῆν οὐδενὸς ἄλλου λείπεσθαι διηκῶ μαλιστα σὺ χαρι-

εἶσθαι· ἐπεὶ καὶ κείνοτε ἔλκελιν, ὅτι ὁ μὲν πολλοῖς ἀνδραγαθῶς
δήμοις γράφω, ἐκόντες ἐν ὅς ἐξείχετο χαρὰν Τῆρος· ὁ δὲ ὑπὲρ
πολλῶν διαλεγόμενος, ἐάν μὲν ἀλλὰ σὴ τὸν Τύχην, ἀποπεπλῆ
νῆσθαι δόξῃ τὸ σινοπῶν. Τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέα, καὶ ἀπὸ θά-
νος φανήσεται, καὶ αἰολός· ἐτι πρὸς τοῦτο ἐνθυμητέον, ὡς ἡ
γεμόνος μὲν ἰδία οἰονταί τιμες τὰ γέμοντα ὑπεροφίας, ὡς ἡ
λαφὴ τοῖς ὑπὸ κούοις· ἡ μὲν δὲ αὐθάρδης ἀντιγραφὴ, καὶ ἔγνωσιν ὡς
ἡ λιθίοις φέρει· τὸ δὲ ταπεινὸν, οὐκ ἐτ' ἀμαλογεῖ πρὸς τὴν ὁμοί-
αν ἀποκρίσιν· ὁ μὲν δ' οὖν τὰ δυσχερῆ, καὶ περ τοσαῦτα ὄντα
προσεμλοισάμενος, οὐδὲν ἡττον ὑπέστην τὸ ἐργον· βραχὺ μὲν ἐ-
μαυρὸν γυμνασμά συρτάξας· σὶ δὲ, ἔμεγαλ' ἡ Τῆμα· ἀλλὰ τοῖς
πολλοῖς τάχα καὶ ἀκαταφρόνητον· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὴν πεῖρας
θαυμάσαι, μετὰ τὴν ἐκ τῶν συντελέσματος γῶσιν, ῥά διὰ εἶναι
παράθεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτου συναρρογὴν βρῆτον ὑπολοῶν.

Βρῆτος περὶ γαμλῶν.

Ἄ κ' ὡς ὑμᾶς δολοβέλλα δεδοκέναι χήματα· ἂ εἰ μὲν
ἐκόντες ἴδοτε, ὁμολογεῖτε ἀδικεῖν με· εἰ δὲ ἄκοντες, ἀ-
ποδείξατε, ὅτι ἐμοὶ ἐκόντες δοῦναι.

Περὶ γαμλῶν, βρῆτος.

Χ ρήματα δολοβέλλα μὲν ἐτι ἀποροῦντες, ἐβίβασθαι μὲν
παράχρῃν· σὶ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ἡ Τηιδας, ὅτε δυε
πλήρωτον ἐν ἀπορία τὸ πρὸ θυμον.

Βροῦτος περὶ γαμλῶν.

Τ ἀχίμαθ' ἡμῖν, εἰς ὃν ἐπετάξαμεν καὶ ὁρὸν μὴ πέμ-
ψαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὸ δοῦναι μετὰ τῶν βεβιωσάντων
ταῦτα παρὰ χεῖν ὡφελήσθε· ὥστε διχόθεν ὑμᾶς βεβλω-
φθαί, ὅτι τὸ ἀνάλωμά τε καὶ τὸν ὑπὸ κούοις· δώσετε γὰρ το-

σύνθετον καὶ κλον, ὅσω περ ἄκλοντες· καὶ ἔτι, ὡς ἐκείνους ἀντίθετον ἢ περ-
γυθύνθω φέρεσθαι χάριν ἡμᾶς ἀφ' ἡμεῶν· οὐ γὰρ ἔτι τινὲς
προθύμων ὑποκρίνων παρρησίαν νέμεσθαι τοὺς ἑκατέρωθεν, εἰ μὴ με-
τὰ ἀναλγῆς, ταῦθ' ἡμῖν παρὰσχόντας.

Περὶ γὰρ μὴ οὐ βρούθω.

ἔτι ἰσχυρὸς ὁ πρὸς μὴ οὐ, ἑκατέρωθεν πειρᾶται ἀμὲν βραδύτητι
διαβαλὲν τινὲς χάριν· τί γὰρ ἡ φιλοφροσύνη, τοῖς καὶ ἀρνήσονται
βιασθῆναι μὴ οὐ, εἰ μὴ μετὰ μελλήσεως ἀμφοτέρωθεν ἡμιωθῶσι.
καὶ ἡδύοντες τὸ ἀνάλωμα, ἔτι τινὲς ἀμοιβὴν ἀπολέσαντες· ἀλλ'
οὐ, ὅτι τὸ μὴ τὰς, πειρᾶται εἰς ἑρμηνεύειν· ὁ δὲ χρόνος, ἀποδῆς
ἐκινῆσαι βιασθῆναι καὶ πρὸς ἀν· οὐδὲ δὲ καὶ τινὲς παρὰ δύ-
ναμιν ἐπεκτείνων κακοπραγίαν, ἐλάττω φέρεσθαι ἔτι οὐκ
αὐτὸ, εἰ μὴ ὑπὸ ἀπείρας τεχνῶν.

Βεῖτος· περὶ γὰρ μὴ οὐ.

τὸ ἀχρημάτω μὴ οὐ ἐνόμισαν οἱ περὶ σφῆς· ὡς μὴ πρὸς ἡν
ἡ τιὰς ἐκείνους, πλείω· ὡς δὲ πρὸς ἡν ἡν μεθὰ χρε-
αν, ὁλίγη φυλάττει οὐκ, μὴ δὲ δυνάμει πλείον, οὐ πρὸς ποιῆ-
σθαι· καὶ βεῖτος ἐλάττω, ὅτι δυνάμει.

Περὶ γὰρ μὴ οὐ, βρούθω.

ἔτι πέμψα μὴ οὐ χρημάτω, εἰ δὲ τῶ σῆς ἐλάττω ἀχρημάτας,
ἀλλ' οὐκ ἡν ἐκείνους ὑποχέσεως πλείονα· παρρησίαν μεθὰ
μὴ οὐ, ὡς, μικρότερα ἢ βεῖτος μεθὰ ἐχρηστές· ἐπεὶ οὐκ, ὡς
πλείον, ἡ δύναμις μεθὰ ἀποδῆσαντες.

Βεῖτος· περὶ γὰρ μὴ οὐ.

δὲ οὐ βεῖτος, ὅτι ἡ μὴ οὐ πλείονος, ὑμῖν δὲ φίλος· ὡς
εἰς ἄταν καὶ ἡ μὴ οὐ πρὸς γένεσθαι· τί δὲ ἡν ἀνέπειτο,
τοῖς ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους, εἰ μὴ ἀλόντες ἰσαπλεμίους πρὸς
οὐκ· ὁ δὲ γὰρ μετὰ νοῦν δοτέον τοῖς ἑκατέρωθεν, ἡν τὸ πλείονος κα-
μῖν, μετὰ νοῦν.

Περὶ χαμῶν, βρούρα.

τ ἡς μὲν πάλαι πρὸς δολοβέλλαν φιλίας, σὺ αἴτιος, ὅτε
ἡμῖν ἐπισέλλων ἀνὰ γῆν ἦλθες ἐκείνου κολακιδῆν ἐ-
πιταγὰς, πρὶν ἡγεῖν, πρὸς ὃν ἀκυλίνομεν. τὴν δὲ εἰς τὸ μέ-
λον μετέβαιον, μὴ ἀφαιροῦ, ὅτι ἐκὼν βραδέως, ἀλλ' οὐ μὲν ὅταν
δύνωνται τὸ ἀγνοῦν δι' οὐδὲν βρούρα.

Βρῦτος, περὶ χαμῶν.

† ἡφισμα ὑμέτερον, οἱ πρὸς σφῆς ὑμῶν ἀπενόμι σάνμοι
ἐν ἀβδήροις, τὰ κ' ἰταλίας στρατιὰν ἐπισκοπυμένην. δε-
ξάμεν δὲ, ἡ μὲν βραδυτῆτος ὑμᾶς ἐμεμφάμεν. περὶ χαμ-
νοῖς γὰρ ταῦτα φρονεῖν ἐκ πολλοῦ ἀν' ἐβουλόμεν, καὶ εἰ δέ. ἐπὶ
ρεσα δὲ ἡ εἰς τὰ ἄλλα προθυμίας, καὶ ἡ δωρεᾶς ὅν διακο-
σίων ταλαύρον. δι' ἧς πάλαι αἰκοντες, δοῦναι δολοβέλλαν ἔπει-
τήκορτα ἐπεδείξαοτε.

Περὶ χαμῶν, βρούρα.

η αἰ τὰ χιόν ἐφρονέμεν, ἀπὸ σῆκορ ἡ. καὶ μὴ οὐ βρα-
δέως, ἀλλ' ἡνίκα δυνατὸν ἐξεργάτο ἡμῖν, τὰ ἐκὼν συν-
τελέμεν. οἱ γὰρ ἐν περὶ σῆκα μὴ πλεῖον δολοβέλλαν περὶ τῆκο-
τα δύντες ταλαύρον, τε βραπλάσιον ἀσσι, καὶ περ ἐν δεόμενοι
συνεισφέρειμεν, ὅπως μάθης, ὅσον ἐκείνους ὑπερβία πενομένην
τ' ἀβουλήτος ἐν ἀπείρῳ βραδύνειν περὶ χει.

Βρῦτος, ῥόδοις.

ξ ἀνδίους ἀπὸ τῶν χερσὶν ἀμφοῖς, ἡ βηδὸν ἀπεσφάξα-
μεν. τὴν τε πόλιν κατεπείσομεν. πάλαι δὲ πρὸς
θεμέλῳις ἡμῖν. ὅτι τεφόνων ἀφῆσιν ἐδῶκαμεν. ἐλάθερους δὲ
αὐτονομῶς αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς ἐπισκευὴν τε ὅτι
ὑπὲρ τὸ χρόνον κατέλελυμένων πάλαι αὐτοῖς, περὶ τῆκορτα ἔλαυτε
ἐχρησάμεθα. ὑμῖν οὖν βραδύμοις περὶ αὐτῶν, πάλαι οὐ
ραῦν ὅτι, εἴτε χερσὶν πολεμίους ἡμᾶς, ὥς περ ξάνθιοι, εἴτε φί-

λας ἔλκετε, ὃν ῥόπον πατέρεις αἰρεῖσθαι.

ῥόδοι βρούθω.

ὁ υἱὲς βαρέως βίης ἐλευθερίασιν ξανθίων προσμήχῃ
ἤδη, ἔκ μιν τοὺς ὑπὸ δουλείᾳ σκιδνασθέντες μημῆσιν
μεθαπατέρεις· ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπενέμηνον τὴν τύχην, περὶ
ὅθεν αὐτῶν γυνεὺς ἔχουσιν· οὗτοι δὲ μεμψόμενοι τῇ γνώμῃ,
οὐκ ἠλώσμεν τὰ πρὸς ὑμῶν ἀμύμων ἐνδοξότεραν ἡγούμενοι, τὴν
μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, ἢ τὴν ἐν τῷ κερδαίνῃν αὐτομολίαν.

Βρούτος κώοις.

ῥόδος μὲν ἤδη δεδούλωται κασίω· πόλις ἀνθαδέπερον
αἰσθημένη τῇ οἰκείᾳ ἰσχύος μάλλον, ἢ βεβαίωτον· λυ
κίᾳ δὲ ἡμῖν ὑπὸ κίρκου πᾶσα ἡ μὲν κλέμω καμῶσα, ἡ δὲ ἐκ τῆς
ἀναισθησίας φελημένη τὸ ἀβίαστον· ἐκόντες γὰρ εἰλόμενοι, ἀμε
τὸν ὑπὸ τῆς ἐμελλοῦς μὴ βλάβῃ· καὶ ὑμεῖς δὲ αἰρεῖσθε, ἢ τῇ
μωβιᾷ σκιδνασθέντες δοῦλοι, ἢ ἐκασίως ἡμᾶς δεξιόμενοι φίλοι πε
νέσθαι.

Κώοι βρούθω.

ὁ υἱὲς ῥόδων ἀλως ἐξέπληξεν αὐτὴν ἡμᾶς, μὴ τὰ σφρο
νῶντες, οὐτὲ ἡλικίων ἀπραξία μετὰ κολακείας ἐπεισιν· ἐλ
πίς γὰρ καὶ φόβος, ἐν φίλοις μὲν ἀξιοπία· ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις
μὲν οὐκ ἀναταφρόνητον· ἀλλ' ἡμεῖς ἀνωθέν σοι προχωροῦντες,
καὶ ἐν ἀχρόμεθα· εἴτε δόξα μιν, ἢ ἀπειλῇς, ἢ ὑποχρέσεως περ
νείαι καὶ τῇ μα· ἔχει δὲ ἡμᾶς ὑπὸ δειγμάτων φιλίας πρὸς ἄλλους
μάλλον, ἢ ἐτέρων ἐφ' ἡμᾶς πρὸς δέχου.

βρούτος, κώοις.

ὁ υἱὲς ἔτεθαλατῆς ἀνδυνέων· ἔτε ἀπεργήτον γῆς ὁφε
λος· πομήσατε οὖν περὶ τὰ σκαφῆ· ὡς εἰδὼν δεῖν ἔκτε
ποροι, μὴ δὲ ἐν τῇ περὶ τῶν πλεονεκταλῆς ὀνησόμενοι.

θθ iii

Κῶοι βρούτω.

η αἰ περὶ γὰρ ὅτι ἔναυπλίαν ἐμπρόδ' ἱκαίροσ· ἀλ-
λ' οὐτε γῆς ἀποπερὸνται, οὐτε θαλάσσης, οἱ φύσει ταύ-
ται ἔχοντες. οὐ γὰρ ἴσιν ὅ μὴ δόλως κενεῖν ἴδωσι, τὸ καὶ ἐκλείπει
ποτέ τις τὴν χεῖρα ἀδύορθωτοη.

βρεῖτος παταράσιν.

δ αμασπῶν ροδίων ναύαρχον, μετὰ τῶν ροδίων ἄλλο
σιν φυγόντα, μετὰ δυοῖν κατὰ φρασίαν, ἐκυθόμην πα-
ρερμώδου τῆ σαμίου ἐμποροῦ πεφωμέναι ἐν μεγίστῳ ὑμε-
τέρω λιμένι. καὶ ἔχοντα μὲν οὐκ αὐτὸν ἐκείσε, ἀδὲν ἀμαρτῆ
μαυμέτερον ἢ γυμνασίῳ. κατὰ χεῖρα δὲ, εἰ περὶ αὐτῶν πο-
τὶ ὑμῶν ἀποδράναι ἐλπίετε, ἔσθ' ἡμῶν ἀνδρείας ὑμῶν
καταγνώσμαι.

Παταρεῖς βρεῖτω.

εἰ ἰθαῖον ἢ μὴν ἐρμώδου ἢ σὺν, περὶ τῶν ναυάρχων περὶ
ἡλκον, ἀναὶ ὡς περὶ τῶν πάλαι ἐλαθε δὲ αμασπῶν, ἀ-
λλ' οὐκ ἔστιν ἀπαρῶν διὰ φυγῆν. ἀλλὰ μέρος αὐτῶν ροδίων ἀλώ-
σεως ἐγγέτο. νυνὶ δὲ σὺ πῶθι, ὅτε λήτῃ ἀγνοίας, ἢς ὑπὸ τίμῃ
σιν ἔτι πῶν ἀρχὴν δέδωκας. οὐτε γὰρ ἀδμήας ἔργον τὸ λαθόντα
καταδέξασθαι, οὐτε ἀσθενείας, τὸ ἐκιδράσκειν οὐκ ἀγνοῖσθαι.

βρούτος καυνίοις.

εἰ υροῖν μὲν ἢ μὴν περὶ βρόμοι περὶ ποιεῖσθαι. ἔσθ' ἔργον,
εἰς ἀδὲν ὧν ἐχλὺ ἐσπιδανότα ἐλέγχει. ὁρᾷτε δὲ, μὴ
καὶ ἡμῶν τῆ δ' ἀλλ' ἔργον περὶ σὺν τῶν δυσμηνεία μαχλόν, ἢ
τῶν ἐκ τῶν λόγων ἢ δὲ τῶν θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῶν περὶ νε-
χθῶμεν.

Καυνίοι βρούτω.

οὐδὲν θαυμάσιον εἰ περὶ βρόμοις ὑπὲρ ἀνρείας ἐν ταῖς
ὑποργίαις, καὶ ἀδὲς περὶ τῶν χεῖρας ἐλέγχει. μεθὰ ἐκεί-
νο μὲν γὰρ ἐσπιδανότα ἔργον. τὸ δὲ ἀσθενούντων διόχρ' ἢ τῶν
ἐκ τῶν περὶ μίας διαθεσιν μαχλόν, ἢ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις ὑποδεῖς

σκοπῶν τε, φίλως νομίζων, τὸν σὺν ἅμῃ δυνάμεθα παρδάζοντ'
βρούτος λυκίοις.

ὁ σαπρὺ μὴν ὄψι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ ναυ-
μαχίας ὡς καὶ ἄρ' ἀπὲρ μὴ ἀτεκασίῳ ὡς συναρχοντι,
πρεθοῦντι ῥόδον, θάπτον ἡμερῶν βιάκοντα, ἀφ' ἧς ἀν' ἡμέρας
τὴν ὡς οὐλὴν. Ταύτην δὲ ἐξήκοθε· ἵνα μὴ τοῖς κατ' ἐκείνων ἡμῖν
παρεσιδ' ἀσμενίοις, ἀν' αὐτὰ οὐδ' ὡς μὴν χεῖρα δακτύλῳ καὶ ἡμῶν.

Λύκιοι βρούτοι.

ὁ ξείας ὡς ταχὺς ἀποκρίσις μία, τὸ ρά δ' ὡς ὑπονεγῶν.
διὸ περ ἀσόμεθα φθασαί τοις ἐργοῖς, τὴν ἀπὸ σοῦ προ-
θεσμίαν· ἐπεὶ καὶ σὺ ταῖς ἀπειλαῖς τὴν παρ' ἡμῶν ὑποχέ-
σιρ' ἐφθάκας. Εἴη μὲν τοι τὰ ὄργανα μὴ ἀχρηστὰ φανῇν διὰ πα-
λαιότητά ὡς καὶ ἡμῶν ῥόδιων ἀρήσεις ἐπ' ἀλλοὺς ἀχρηστὰ.

Λύκιοι βρούτοι.

αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὥς ἡ παροιμία ἐνο-
μίθησαν· ἀλλ' ὑμᾶς τε ἐπαινοῦμεν, οὐ γὰρ ὑπερήσατε, εἰς
ἣν ἐκελεύσαμεν προθεσμίαν· ἔκαστος δὲ ἐφθάσεν.

Λύκιοι βρούτοι.

καὶ αἱ σὶ τ' ἄχιον ἐλπίδες νικᾶν συνβαίνοι· καὶ ἡμῖν δὲ ῥά δι-
ον ὡς ταχὺς ὑπονεγῶν, εἰ μέλλεις ὄντας συμμάχους, ἐξῶν
ἀν' ἄχυν ἡ καλὸς ἰσὺς ἀποδέχεσθαι.

Λύκιοι βρούτοι.

ξάνθοι τὴν ἐμὴν ἀερεσίαν ὑπειδόντες, τὰ φορτὰ ἰδί-
ας ἀπονοίας ἐχέμεναι τὴν παρ' ἰδέα· παρ' ἑαυτοῖς δὲ πείν-
σαντες ἐαυτοὺς ἐμοί, οὐδὲρ ἐλλείπουσι διοικούντες τὰ κατ' ἐ-
καστὰ τῶν ἐλαθερείας· ἐξόν οὖν καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν παρ' ἑαυτῶν κείσιν,
ἢ τὴν ξανθέων τύχην ἐλέσθαι.

Λύκιοι βρούτοι.

ξάνθοις μὲν συναχθόμεθα τῶν συμφορᾶς, ἢν πρόστιμον
ἀνόϊας ἔχουσι, ὥς μὴ δὲ μετανοήσαι δύνασθαι· πα-

ταρᾶσι ἢ συνήθη μὲν σωφρόνως, ἀλλὰ ἐὶ Τυχῶς ἐλομύοις,
ἀλλ' ἐμελλε συνοίσειν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ὁχλῶς ἡλιθίως φρονῶμεν,
ὥς τε παρ' ἐν Φίλοις ἀειθεμύοις ἐὶ Τυχῆιν, τὸ δὲ δὴ χθρὰν
κειρολασμεύων ἐὶ Τυχῆαν ἐλέοθαί. Βρεῖος λυγίσις.

Ξ ἀνθίων βύς διαφύγντας οἱ ὑπεδέξαμενοι ὑμῶν, ὅθεν
μεβρώτερον πείσονται ξανθίων. παταρᾶσι ἢ, ἐμυρᾶσι,
ἡθ' ἡωρηνίοις, ἡθ' φασηλίταις, καὶ ἄλλοι ἂν ποιεῖν ὑπεδέξα-
μενοι αὐτοὺς ἐθέλωσιν, ἐπὶ δὲ πω. ἴνα τὸ β' ὁρθῶς αὐτοὺς βεβα-
λῶται, Φίλος ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολεμίς ἐλόμμενοι, ἐργῶ αἰ-
σθωνται ὁρῶντες ξανθίους.

Λύκιοι, βρούφω.

Ὁ ὑδ' αὐτὸς ξανθίους ὑπεδέξαται διενώκαμεν, ἐνιοιμῶν
τῇ συμφορᾷς μάλλον. ἢ ἐπιοιμῶν μέλομεν αὐ-
τοῖς τὸ ἀτύχημα. οἵασι δὲ καὶ καὶ οἱ παρὰ λήγντες τοὺς μὴ
δὲν ὀνήσαντας ἡμᾶς παταρᾶσι, ἐμυρᾶσι, ἐφασηλίταις, ἐ-
καρηνίοις, ὥς βεβαίωτέροις πρὸς φάξεσθαι βοηθοῖς. δὴλον γάρ
πεπείκηας ὥς βρεῖτε, ὅθεν ὁρῶντες ἐλαύνων τοὺς φονιάδας ἐκλυ-
κίας. ὑπὲρ ὅχρησός τινος διδάσκων. τί σιν ἡ δόξα αὐτοὺς χεῖσι.

βρούτος, κώοις.

Ὁ ἰπεμφθέντες ἐπὶ τῶν παρ' ὑμῶν συμμαχίαν, ἀπὸ τῆς
λαύμοι τὰς ναῦς ὑμῶν ἄρτι καὶ ἀσπιδάξεται. εἰ δὲ εἰς
τὸν τὸ πολέμου καιρὸν παρὰ σπιδάξεται, τί χησεσθε ταῖς πα-
ρασπιδῶν, ὅτι οἶδα. τί γὰρ πλέον ὄφελος ἰσχύος ἀναίρεσθαι πᾶν
τελὴς ἀσπιδῶν τὸ ἄχρηστον.

Κῶοι πρὸς ταῦτα.

Τ οὐς μὲν ἰδίους ἐπιστάμεθα κάρους, ὅτι μακρόθεν τῆς
χεῖρας περὶ ὑμῶν δεῖ. βύς δὲ τῶν συμμαχῶν, ὅθεν
δὸν συνιδεῖν, εἰ μὴ πρὸς πολλοῦ τις καταπέλλοι. τῶν μὲν τοῖς πα-

ρασιδωλὺν, μὴ νόμιζε ἄχρηστον εἶναι εἰς τὸ παρὸν ἐλλείπῃ σῶ-
ζεται γυνὴ τοῦτο ἀφραδύνει εἰς τὰ μέλλοντα.

Βρῦτος, καύνιοις.

ἀ ἰμὲρ κατ' ὄφιν ὑποργίαι θὺν κώων, κολακείας, ἐφ' ὅ-
βρ τὸ πλεόν μεμοίρανται. τὸ δὲ πρὸ θυμῶς εἰς ὁ αὐτὸν
ἐλλωμην ὑπακούειν, πολλὰ ἐν δέινεται βεβαίόηται. καὶ ἰμ-
οὐν ὑπερῶν ἐγραψαμην διασπείφαθε. πότερον ὑποργίας
δι' αὐτὴν ἢ πείσας δι' ἄνοιαν ἐχὼν δέξαι. τίς γὰρ ἄνθρωπος
ἦ βεβαίόητος ἀεὶ φανέται, τὸ δὲ κενὸς ὑμῶν εἰς τὰς χεῖ-
ρας ἐπιτομον.

Καύνιοι, βρούτοι.

π ἴσας ἀνείας, οὐτὸ συνεχῶς ὑποργεῖν. τοῦτο γὰρ μόνος ἰ-
σχὺς ἔργον, ἀλλὰ τὸ μὴ οὐκ εἶναι, ἐν οἷς ἂν τις δυνατὸς ἦ
καρῶς. ἡμεῖς δ' εἰς μέλλομεν ἐκδὲν ἐλθόμεθα τὴν πάλαι
ἀνσπῆν ἀπεισθαι, ματὴν αὐτὴν ἡγοσάμεθα καὶ τὰ πρὸ τερα-
μεμοχθικῆς αἰ. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τό τε ἡμᾶς πεπλανῆσθαι τὴν
πρὸς σὲ Φιλίαν. καὶ φόβος μὲν καὶ ἀπύσαν πᾶν ἄνθρωπος ἐνοχλᾷ
σεν. κολακεία δὲ, καὶ παροῦσαν διεφάσατο.

Δαμά βρούτος.

ὁ πλὴν καὶ χρημάτων χεῖρα. ἡ πέμπε, ἡ ἀποφαίνε.

Δαμάς βρούτω.

εἰ υπορούτων ἔργον, τὸ πέμψαι, πενομένων δὲ, τὸ ἀπο-
φαίνεσθαι.

βρούτος, κυζικινωοίς.

τ ἀπὸ βιθυνίας ὅπλα παρὰ πέμψατε μέχρι ἐλακ-
πόντου, ἡ κατὰ γῆν ὑπὸ θέμενοι, ἢ καὶ θαλάσσαν, αἰσθιοθε δ' αὐ-
αὐτοί, ἡ ῥάονος αὐτὸν νομιδῆς. εἰ μὲν τοι βραδύτερον ἢ δεῖ,
ἡ μὲν ἐλθοι, ὡς αὐτὸ εἶδε παρὰ πᾶν φθαρέν, ἢ ἐπὶ πολέμοις τε-
νεται, ὑφ' ὑμῶν ἢ διηκῆσθαι δέξομεν.

00 iiiii

Κυζικηνῶι, βρούτῳ.

παραπέμφθη τὰ ὅπλα, καὶ κατὰ γῆν, διὰ τοὺς πολέμους, καὶ ἡ θάλατταν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπὴν μάλα πᾶσι τοῖς ἐναντιώσεσθαι συνελθάντος, τὰς χεῖρας, ἔσθ' ἀσφαλῆσαι. ὁ μὲν δὲ ἀποδῆς ἔδεμιάς λελυφόμεθα, ἐὰν τὰ ἐκ τῆς τύχης συμβῇ σόμματα, μὴ τοῖς ἀόκνως ὑπηρετήσασιν περὶ τεβῆ.

Κυζικηνῶις, βρούτος.

ἐνομίσθη τὰ ὅπλα, καὶ εἰς ὃν ἐβδόλεμεθα κακρόν. ἡ οὖν λητοργίας ταύτης, ἐν δέοντι γηνομένης, ἀντιδίδωμεν ὑμῖν τὴν προνομίαν, ὥν ταῖς ἐν αὐτῇ λιθοργίαις.

Κυζικηνῶι βρούτῳ.

ὅτε κέρδους ἐλπίδι ἐπαύσαμεν ἀποτείλαι, οὐτε εἰς τὰ λοιπὰ ὀκνηρῶς ἐμέλλομεν ἔξεν, ἐπαυθέντες ἀμιοθί. ὁ μὲν ἀξιούμενοι δωρεᾶς, ἡ δὲ μεθὰ τῆς ἡμαρτίνας πλείον, ἢ ταῖς προνομίαις λατομίαις.

Κυζικηνῶις, βρούτος.

ὅτι ὡς ἐβέβαιον ὑμῶν συνέτυχόν μοι ἀπὸντι ὑπὸ τὸν πόλεμον, καὶ παρθεῖσθαι τῇ συμμαχίᾳ ἐνέτατον, ἀποτέθειναι αἱ τιμῶμενοι, ἔτ' ἀπορθεῖν τὰ νομιὰ. δύναιον μὲν ἔν ἡν, πλοῖον ἡδὲ τῇ χεῖρας ἔτ' ὡς ἐπειγούσης, ἔτ' ἐπετερον ἔκδοτε, καὶ ἡν ὑπὸ πέμφατε. πλείον γὰρ ἀνέτιμα τῇ λητοργίᾳ ὑμῶν ὅτι ῥος. ἐπεὶ δὲ ἐοίκατε τῇ κακίᾳ τῶ πολέμου παραλαβεῖν ἐλπίδι, τῇ μὲν ἀποτέθειναι ὑμῶν, ἡν αἱ τιμῶν, ἡ δὲ μὲν. ὅσον ἀντίον γὰρ ἡ χεῖρας ἀν, ἀκούων ἰχύνειν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας. τοὺς δὲ ἀνδρας ὑμῶν, συμμάχους μὲν οὐκ ἐστίν, ὑποεργῶν δὲ ἀκοντες ἔξω. λέληθε ὃ ὑμᾶς οὐδαμῶς, ὡς δεινὸν τῇ ἐκ τῶ πολέμου μετὰ χεῖρας νίκης εἰργάσθαι, τοὺς τὸ ἐφ' αὐτοῖς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀποτέθειναι πρὸ δόντας.

Κυζικηνῶι, βρούτῳ.

τὸ ἀποδῆν ὑμῶν, οὐκ ἐξ ὧν παλαιὰς ὑποεργάσθαι

μην μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ τοῦ δουρεαῖς μαρτυρητέον, ἐδὲ καὶ
πιστεύουσαι. ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ προαίρεσιν οὐχὶ πάντες ὁμοου-
σιν οἱ καὶ οἱ, τί δὲ μέρος ἔχουσιν ἀριθμῆσαι, τίνων ποτὲ ἀποθή-
αν. πάντων τὸ ὑπαντίον, μίαν ὑποληπτέον μεγαλοφυΐας, τὸ γ-
λυφθεῖν τοὺς ὁρθῶς διακονήσαντας. καὶ συγγνώμην ὑποπι-
μῆσει χαρίζεται. οὐδὲ καὶ προσφίδοσθαι τῷ ἀδυναμίας ἔφης
ἡμῖν. ὥς περ οὐχὶ οἱ ἐκείθεν μέλλοντες, ὅσον ἀνὴρ μὴ ἐν δέη-
τοὺς μὲν οὖν ἀνδράς, εἴτε συμμάχους, εἴτε ὑποεργῶν θέλεις,
οὐδὲ οὐ μὲθα γὰρ περὶ τὸ νομῶν, ἀπαγε. ἡμεῖς δὲ, εἴ αὖτε
γνώμη μὲν σου τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἐλπίδας, ὅσον ἐθεράπευ-
ομεν αὐτὰς ὑποπρεσβυόμηνον. νῦν δὲ τὰ βέλτερά ἀχόμηνον πε-
ρὶ σοῦ, ἐνὶ δὲ πρὸς δουρῶντες, εἰ καὶ τῶν ὑπὸ νικίαν ἀπελαθῆναι
μεθαὼς ἐχθροί, τῷ γὰρ χρεῖας μετέξομεν.

Σμυρναίοις, βροῦτος.

τ ὁ πρόθυμον ὦν ὑποηκῶν διηγεῖται μὲν ὅν, βεβαίως τῆται
δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. ἐκείθεν δὲ, καὶ τὸν ὅτε ἐβί-
μως ὑποεργῶν χρόνον, διὰ τοῦ ἐν δέηται τίνων αὐτῶ μᾶλ-
λον, ἡ γνώμην ὑποεργῶν. ἀποδύσατε οὖν ἐκ πληρώσαι, ὅσα ὑ-
μῖν ἐπέπαιλα πρὸς τὸν πόλεμον. ὥς ἐν νῦν καὶ οἱ φανείσθαι, μὴ
δὲ ὦν πρὸς τὸν ἐποίησατε, μαρτυρεῖται ἐπὶ τοῖς μὲνοι. οὐ γὰρ χρε-
δονεῖν ἐξήντα ἴσα, μὴ ὁμοίους ἀεὶ φανέντας.

Σμυρναίοις, βροῦτος.

εὐχῆς ἔργον, τὸ δύνασθαι διώκειν. καὶ οὐδὲ, τὸ ἐν ἴσῳ
μὴ ληφέν. τὰς δὲ πονηρίας, ὅσον αἰ ἀποθήσαι ὦν κα-
λασθέντων. ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχαι τὸ ὑποταγῶν ἐκείθεν ποιῆσαι. ἡ
μῆς ὅτι ἐπὶ τῷ ἀφ' ὅσον ἐλθόντων μὲν, οὐ καὶ νῦν ἐβλῶ
μὲν ἀρεθείσθαι, ἀλλὰ τὰν βούλαν τὴν ἡδονὴν συμβέβηκε. ἐπεὶ δὲ

σα μὲν γὰρ γνώμητό τε· ὅτι μάταιον δὲ νῦν ἐκασθέντα, ὥστε ἅ-
τοκρ' εἰ τοῖς ἐχέμασιν, αἱ ὑπεργίαι διαβληθῇσονται μάλα
λοιπὸν, ἢ ταῖς ὑπουρίαις παρὰ γρηθήσεται τὸ ἐλλείπον.

Βροῦβς, μυρῶσιν.

Ξ ἀνθιοι ἀλόντες, ἐλεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν ἰκέτενον. ἢν δέ οἱ-
μαι χαλεπὸν, τοὺς ἡμεῖς ἐλπίδας τῷ πολέμου κοινωνοῦν-
τας, φάγειν τὰ πάθη. καὶ τὴν ἐκ τῆς ῥίμης ἡδονὴν θηρώμενους.
ἴση χρῆσθαι τῇ διαμαρτία πρὸς τὸ ἄλυτον. καὶ τοὺς οὖν, ἐ-
πιτηδείους πάντεσσ' ἀπωλείας ἐθέμεθα. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ
κρύπτου, εἰ μὴ ἀθέως ἡμᾶς δέχοιτο, μηδενὶ τῶν ἐμετέ-
ραν γνώμῳ ἐπιθέσειεν, ἡμεῖς ἐκείνων τύχης ἐσεσθαι.

Μυρεῖς, βρούβω.

Θ ὑδὲ ξανθίως μὲν ἐδεισάμενος ἀποτυχεῖν, ἢς τάχα αὖ-
καὶ αὐτοῖς μετέδωκεν τοῖς ἐναντίοις εἰς ἐπράτησαν. ὥς
γὰρ ἡ τῶν νικητῶν ἴση τοῖς ηττημένοις ἐλπίς ἐξείρη, ὥστε καὶ τὸ ἡ-
μεῖς πάθος, εἰς κοινὸν ἐλεορέχηται διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ πρὸς
τοὺς λοιποὺς δὲ παρὰ ταυτὶν ἀνείας ἴσθι τὴν χρῆσιν τῆς ἀ-
πειλή. μὲν γὰρ, ἔχσαν ποιεῖν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία, διὰ τὴν ἐκ τῆς
φόβου ἀπ' ἡμῶν ἐλπίς δὲ τῶν διαφόρων εἰς ἀνοίαν πεπ-
τευμένῳ προσαίεται.

Βροῦβς, μυρῶσιν.

Η συμμαχία ὑμῶν ἦεν, ἡ δὲ νικητῶν ἡμῶν. τὸ μὲν οὖν
μηδὲως, τὸ βράδον ἀφικέσθαι ἄμενον. πρὸς μὲν τοῖς
τὴν τῶν πολέμων ὑπεργίαν, ὁμοίως ἐσέχρηστοι. ἢ γὰρ ἐν πολέμῳ
βραδύτης, ἴσθι ἐχέτω μηδὲως γρηγορήσας τὸ ἀπαρακτον.

Μυρεῖς, βρούβω.

Θ νῦν ὁ μὲν τοῖς τὸν πόλεμον νικήσαντι θᾶπτον, ἢ τὴν παρ'
ἡμῶν συμμαχίαν. καὶ περιμετᾶσθαι ἐν περιμετᾶσθαι
παράγειν. πρὸς μὲν τοῖς τὴν ἀνοίαν οὐδὲ ἡμεῖς ἔλθο-

μὲν ἄπρακτοι ἤλθομεν· ὃ δὲ γὰρ ἴσον ὁ μηδὲ λως κινυθέντι,
τὸ καὶ ὑπερήσῃ εἶναι πρὸς ἑλαιοπλῆτομον.

βρῆς, μιλησίοις.

οὐ τε χρημάτων μ' ἀνεῖται πῶς ἡσυχάζον, ἐκ πολλῶν γὰρ
φείλει φυλάττειν τὸ ἄπορον. τὸ δὲ ἐν βούλῃ πλῆθει,
μὴ δ' ἀνδρας ὑμᾶς ἔχειν γυνάως ἀγρονιουμύς, πάντελως
ἵππεδ' ὑχὺς ἐνδεῖς, ἀλλὰ τῷ σωτηρίου γνώμης ἐλεγχόμενοι. εἰ
δὲ μήτε εἰς ἀρετὴν ἀσκήτε, μήτε ὅσα πρὸς ἰσχὺν παρὰ σιδή-
ρεως, ἀδίκως ἵππεδ' ἄλλοις λεγόμενοι.

Μιλήσιοι, βρῆς.

καὶ χρημάτων, καὶ στρατιωτῶν ἐνδεῖν αἰσχρὸν, οὐβίς μὴ
ἐν ἰδία καθεστῶσι χρεῖα. πλὴν δὲ μάλλον βίς εἰ καὶ οἱ-
κοθερὶ πρὸς ἑαυτὸν τὸ μὴ παρῆν, ἀλλὰ πρὸς δεομένων,
ἡμῖς δὲ, ἐ' γνώμης ἐνείκα, καὶ τῷ εἰς τὸ δεῦρο ὑχὺς, δοκῶ-
μεν πόλις εἶναι. μέχρι τοῦ, εἰ καὶ μὴ ἐτέρους ἐπαρῆν, ἀλλ' ὅτι
μὴ τ' ἀέλας χηρῶν.

βρῆς, μιλησίοις.

εἰ μὲν ἔστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χῶμενοι βύβις, ἀ-
μαρτάνετε. μία γὰρ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χῆσθαι. εἰ δὲ ἐ' τῷ
κατασιδήσῃ αὐτῷ ἀμελεῖτε, μεμφθέντες αὐτῷ ἔχοντες μὴ
χῆσθε, ἥσω μεμπότεροι μὴ δὲ ἔχοντες.

Μιλήσιοι, βρῆς.

ὁ ὑπὸ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῷ ὅπλων οἱ ἀνδρες
ἐκείνα μὲν γὰρ δὴ χερσὶν δὲ ἀπρακτοί. οἱ δὲ, ἐ' πείσαι αὐ-
τὰ, καὶ χῆσθαι αὐτοῖς δύνανται. οὐτε οὖν εἰ ἀπεσιν ὅπλα ἐν
δεῖ τοῖς πείσαι αὐτὰ δυνάμεναι, ὅτε χηρῶσι ματῶναι, τοῖς
καὶ ἔχουσιν, χῆσθαι μὴ δυνάμεναι.

Βρούτος, βαλλιανούς.

εἰ μὴ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν δολοβέλλαν οἴεσθε
ἀνέχοντο, μηδὲν ἀδικεῖν με, ὅτι ὁρθῶς φρονεῖτε· εἰ δὲ
νομίζετε ὅτι αὐτοὺς πολεμίους ἀφελώμεθα, τούτων ὑμῖν
ὥς ὄντων οἰκείων παρὰ χωρῆσιν, αὐτίκα παλαμάσθαι μοι δο-
κεῖτε· ἢ εἴρετε οὖν αὐτὸν τῷ σφετέρᾳ, ἢ ὅπως μὴ δ' ὑφ' ἡμῶν
ἀδικεῖσθαι φάσκετε, ὅτι αὐτὸν εἶχεν αὐτοὶ δολοβέλλαν ἀφελώ-
μενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν παρὰ χωρῆν ἀξιῶμεν.

Τραλλιανοὶ, βρύθου.

καὶ δολοβέλλας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύει, καὶ πᾶς ὁ
μετ' ἐκείνου βιαζόμενος· ἴσω μὴ ἔξω αὐτὴν δορύνειν
τον, οὐ γὰρ εἰς τὰς τῆς ῥώμης μάχης σύμμαχοι ὄντες, μὴ ἔξω
μεν τῷ ἐαυτῶν, ἢ καὶ τοῖς πρὸς ἐκείνους διαφερομένοις, ἀλλ' ὅτι
αὐτὴν πολέμια τῆς εἰλαμένη. ἀλλ' ὅς αὐτὸν ἐκόντων ἡμῶν εἰς
βιάζεται, δεῖξομεν ἔργον· καὶ δολοβέλλαν μὴ αὐτῶν, εἰ μὴ
ἐκόντων στρατοπεδεύοιτο.

βρύθου, βαλλιανούς.

καὶ πρὸς τὴν ὑμῖν ἐπέσειλα, ὅτι ἀμαρτάνετε, δολοβέ-
λλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν περιεργάζοντες· καὶ τὸ
παρὸν ἵσταμαι ὡς οἰκείας αὐτῷ παρὰ χωρεῖτε, οὐδ' αὖ εἰ πρὸς
ἡμῶν ἀφαιρεθείητε, ὡς ἐκείνῳ ὡς ἀλλοτρίῳ ἐξέστητε, ἡμῖν
ὡς ἰδίῳ αὐτὸν ποιήσομεν. εἰ δὲ ὡς φίλῳ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρα-
τοπεδεύειν δίδετε, κοινωρεῖσθαι αὐτῷ τῷ τῆς γλῆς τύχης ἀρξά-
μενοι, ὅτι ἡμῖν ἀνέχοιτο πολέμοιοι φανείσθαι.

Τραλλιανοὶ, βρύθου.

εἰ δηλώσατέ μοι καὶ πρότερον περὶ δολοβέλλας· καὶ νῦν ἴ-
σθι, ὅτι οὐτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπεδεύει γὰρ· ὅτι γὰρ ὑμετέρᾳ
ἔτε εἴ τις αὐτὴν ἀφελόισθαι ἄλλος, συγχωρήσομεν ἐκόντων εἶναι.
ὅτι τὰ πᾶρ ἡμῶν ἐπὶ πᾶσι πάντα βιάσεται. εἰ δὲ δοκούμεν τῷ ὑμῖν

ὦ πολέμου τύχης αὐτῷ κοινῶν εἶναι, αἰρετότερον ἄρχουσι χειρῶν
ἀντιπρῶτον, ἢ σὺ μμαχὸν ἀνδρα ἐξείργοντας ἀκουσίως ὡ-
μάοις ἐχθροὺς φανῆναι.

βρῆτος, τοῖς αὐτοῖς.

ἦ ἦ ἤλθῃ μοι μὲν ὁ δῶρον ὑμέτερον πολίτῳ, ξέρον καὶ Φι-
λον δολοβέλλαν, ὦ ἡμετέρῳ πολεμίῳ. καὶ πρότερον ὑ-
μᾶς μὴ εἶργειν αὐτὸν ἐν τῇ ὑμέτερα στρατῷ πεδυνῶν περὶ (αἰ) καὶ
νῦν ὅπως καὶ αὐτὸν, ἐπὶ τῷ στρατιᾷ αὐτοῦ, τῇ πόλει δὲ ἐξοθεῖν συμ-
βουλεύειν. ἐγὼ δὲ ὥς μὲν ἔδεν ὁ νῆσι δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα,
καὶ εἴ τι παλαιοῦ προσαχθεῖν τε βούβου πρὶ ἡσασαὶ ὑπὸ μὲν ὁ δῶρον,
ἦ καὶ εἴ τι ἄλλος περὶ σκεῖν, ἔκαστος. οὐδὲ μὲν, οὐτε μνηστῶ-
ρον, ἡ δολοβέλλα φίλια καὶ ξενία. οὐ μὲν, ἀλλ' ἔχ' ὅπως κολά-
σαι μὲν τῆς σκωπῶν. ἐφ' ἑδράειν οἱ μοι τοῖς ἐν ὅς ἐκαστος ἀ-
μαρτῆμασιν. ἵνα μὴ τοι μὴ δὲν κολάσεως ἄξιον ἀμαρτεῖν
ἀνὰ σκεῖν καὶ νῦν κελῶ ὑμᾶς μνηστῶρον φυλάττειν
τῇ πόλει, τῷ δὲ ἰδού λυσιτελεῖς ἐν νῆα. εἰ δὲ λυσιτελεῖν ἐμελ-
λεν αὐτῷ τῷ πόλει, πᾶσι δὲ πᾶσι δὲ δολοβέλλαν δὲ, μήτε τῇ πόλει
δεδέχθαι, τῇ τε γῆς ἐξελάσαι. βιάζομαι δὲ, ὅπως ἀμύνε-
σθαι, ἡ ἀπειθῶντας, οὐχὶ τῷ μνηστῶρον, ταῦτα ὑμᾶς οἰήσονται
πρὸς ἐν τῇς περὶ σκεῖν, ἀλλ' αὐτοῖς μνηστῶρον ταῦτα τῷ ἀφορ-
μῇ δούνασι θελοντάς.

Τρακιανοί, βρῆτος.

ὦ ὑμῶν ὁ δῶρος ὑποδέχασθαι τῇ πόλει δολοβέλλαν, καὶ
τῷ στρατιᾷ αὐτῷ, πρὸς ἡγετοῖς ὑμᾶς, ὥς περ οὐδὲ πᾶ-
σαι στρατοῦ πεδυνῶντας περὶ σκεῖν. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ταῦτα ἐ-
πεπρακτο, ἡ γὰρ μεθ' αὐτοῖς αὐτοῖς μὲν ὁ δῶρον, τοιαύτης ἀ-
βασίλης ἀφορμῇ περὶ σκεῖν. ἔχον γὰρ τῷ πρὸς ῥωμαίους
ὁμολογήσαι μνηστῶρον, ἢ σὺ τοῖς περὶ σκεῖν τῷ δολο-
βέλλαν ξενίαν ἐπεπρακτοῖς. οἷς εἰς ἐμὴ δὲν ὥς λέγεις ὅφελος οἱ

σεῖν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια· μέγα γὰρ περιγλήβεαὶ τὸ ἐν τῷ
πίστεως ἀσυνείδητον. ὁ πλοῦς μὲν βίβει φησὶ δέρας, οὐδὲν τι βίβει
πρὸς δέει· μὴν ὁ δὲ πρὸς συνάπῃ κεκοιμήσεται· καὶ
δὲ, ὅπως πρὸς δέει· τὴν παρὶδὸν κεκοιμήσεται, ἀλλὰ τὴν ἀρ-
χὴν ὅθεν ῥομίζων ἀδύνημα, ὅφιν ἰσχυρὰ συνίσταται· ὅτι τῇδε
σὺ δὲ ἰκανὸν ὑπολαμβάνεις, ὡς περὶ ὅτι καλὸν, τὸ μὴ παρὰ
μὲν φησὶ καὶ ἀμαρτάνοντες ἀμύνειν τινὰς, πολλῶν μᾶλλον οἰήθησιν
δεῖν μὴ προεξάνιστάσαι τὸ διαβολῶν, ἀλλὰ πρὸς συμβουλίῳ
τὴν κρίσιν τηρεῖν· ἐπεὶ δὲ ξίφος, ὅτι φῶς ἀνὰ μέμφε βύς πέλας,
δύς μὲν ὡς διατίθεται· πρὸς δὲ ἀνὰ χερσὶν ἐχέει, αἰτίας τού-
τοις ὡφείδεται.

βρῆτος, τοῖς αὐτοῖς.

Χρῆμα δὲ ὅσα δολορέλλας κατέθετο παρὰ μὲν ὁ δὲ πρὸς
ἐαυτῷ ξένῳ, εἴτε τινὰς ἀλλὰς παρὰ κατὰ θέλῃας παρὰ
τὸ πένοντα ὅτι κομισάμενοι, τὸ διαδεξάμενοι αὐτῷ τὴν ὅτι
μετὰ τὴν ἐκείνου φησὶν, ἀλλὰ πρὸς μετὰ δέει μὴ εἶ-
ναι φάτε, αὐτοῖς βύς ἀνδρὸς παρὸν, μετὰ τὸν τέκνων, καὶ γυ-
ναϊκῶν· ὅτι ἀνὰ δὲ καὶ οὐκ εἴς τινες τὸ μὲν κλεμίων φίλοις, ὅτι
νοῖς, περὶ τῷ τῷ μὲν αὐτοῖς παρὰ εἶρ, λυσιτελεῖσθαι αὐτοῖς
τὴν ἡμετέραν ὡφείδεται.

Τραχίανοι βρῆτος.

ὅτι ντε δολορέλλας ἐν τοῖς δαπάνησιν τοῖς τῷ κλέμου καὶ
ροῖς, ἀποδοῦναι παρὰ κατὰ θέλῃας εἰνός, οὐτε μὴ
νόδωρον ἀπαλλασσόμενον ἐν τῷ παρὶδὸς, οἷόν τε κατὰ λιπῆν
οἶκοι, ὅτι τῷ ταφῆς ἐφόδια· τὸ μὲν τοῖς ἀνὰ πρὸς μετὰ
τὰ μὲν ὅτι χήματα, ἢ τοῖς ἀνὰ τίς ἀνθρώπους, τῇ μὲν, ἀδύ-
νατον· τῇ δὲ, ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἀξίον τοῖς ἡμετέροις κλίταις δια-
τοῖς πολεμίοις, μέγιστον φορὰς ἀλυσιτελεῖσθαι τὴν παρὰ
μὲν ἐν ἀνὰ πρὸς μετὰ πρὸς δέει.

βρῆτος

Βρᾶτος βιβυνοῖς.

μ ἡδενὶ δοκείτω χαλεπὸν, εἴη καὶ εἰς πρᾶξι οὐκ, πολλῶν
δεόμηναι τούτων γὰρ ἡμεῖς ἐρχομεθα ἀποδιδόμεθα. εἰ δὲ τὸ
εἰς φορῶν πλῆθος βαρύνεσθε, μεμνήσθαι χρὴ πόσοι πόροι σὺν
τοῖς διδομένοις ὑφ' ὑμῶν ἀναλίσκονται. πάντ' ἔρῃ δὴ λον, ὥς
τὸ παρὰ σκευάζομεν, ὅ ταις παρὰ σκευαῖς τὸ πλεῖστον χρόνῳ,
πλεῖστον καὶ μρεῖ. ἄλλως τε καὶ ὑμῶν μὲν τῶ οὐκείας φροντίδος
ἐκείτω. ἡμῖν δὲ τῶ ἀπάντων περὶ τοῦ ἀνάγκη.

Βιβυνοῖ, βρᾶτος.

ο νχόσων δέ τ' οὐκ αἰσι συμβέβηκεν ἡδὲ τῇ μῆνι βούλῃ
πορῆν περὶ εἰσι. γνοίης δ' αὖτ' οὐκ ὅσων ἀθροίζεται τὰ παρὰ
σκευάζομενα καὶ μᾶλλον. ἐξ ὧν αὐτὸς ἀναλίσκῃ αὐτὸς κοπιᾷ.
καὶ βί τὸ μὲν ὑπὲρ ἄλλων συνεῖς φέρειν μετὰ πῆν, τῷ ἀλυστελῆς
φαίρει. τὸ δὲ ταις ἐτέρῃ παρὰ σκευαῖς χρῆσθαι μετ' ὧ φελεύας.
ἔτι ρὰ δον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φῆς κακοπαθεῖν, καὶ ἄτ' πλεῖστον
ρῶν σι περὶ εἰσι. ὅ γὰρ οὐκ οἶντε ἡμᾶς τοὺς περὶ μόρων ἐαυτ' φρον
τίζοντες, ταις ὑπὲρ ἀπάντων εἰς φορᾷς ἐξαρεῖν.

Βρᾶτος τοῖς αὐτοῖς.

α κύλιντ' ἐμὸν φίλ' ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς, καὶ σκευά
συντάμωμαι τρεῖς ὑλὰς πενήκοντα, τῷ μακρὰς δια
κοσίτας. ποσύντας δὲ συνθάνομαι καὶ δολοβέλλα ὑμᾶς παρὰ
σχῆσθαι. ὁρθῶς ἔρ ποιήσετε, ραῦτας καὶ ἐρέτας εἰς ταῦτα τὰ
πολλὰ, ἄχρῃς ἀν' ἐμὲ ἀνακομιθῇ, παρὰ χόντες τῷ ἀκύλα.
καὶ σι τῇ ἐσορ τούτοις μίλων τεοσάρων. τῶν γὰρ εἰς τῶν ναυπη
γίαν δεόντων ἐν λωρ, τῷ τούτων παρὰ κομιδῆς ἐπὶ θάλασ
σαν, καὶ τεχνίτων, ἀοῖδα, ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μὴ δὲ δολο
βέλλα ἐλλείπντες.

Βιβιωοί, βρᾶτο.

ὁ υἱεῖ τι δολοβέλλας ἐφθασεν ἀρπάζας, τοῦ βῆδης ἐσὶ
λαβὲν ἄπορον κατέλιπεν. οἱ γὰρ ἐκείνῳ πεντήκον-
τα καὶ ἐκατὸν μαῦς, ὥς οὐ πλείονας δυνάμην παρὰ χεῖρ
βιλαθέντες, πῶς οἰοῖτε ἀνέστην, οἳ τε ἴσας ἐξ ἀπέρων ἀνέ-
στησαν, ἔμαλιστα σὺν ἐρέταις ἐξέλοις, ἐναντιωγίς, ἀλλὰ παρὰ
εἰσενελέειν χαλεπὸν. δις δὲ, καὶ ἀδύνατον. σιτηρέσιον δὲ, οὐδὲ
δολοβέλλας ἡμῖν, ἅτε μὴ δὲ ἐκτελέσει παρὰ χεῖρ δυνά-
μεις, ἐπεὶ σέλλε. σὺ γὰρ οὐκ οὐκ, καὶ σὲ ἀρνούμενοις, καὶ κείνον ἀρ-
νήσασθαι μὴ δύνῃσιν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

ἐγὼ γράφω μοι ἀνύλας, καὶ πάλιν ἡμῖν ράθυμίαν ἐγχε-
ῖται, ἡ δὲ πάλιν ὁποῖα ὑπογίγας. ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ σφό-
δρα ἐμεμψάμην ἀνέξι κακίας, περὶ ὅ μιν ἐπιστολαῖς μοι
καθῆμῶν, ἃς καὶ ἐκείνῳ πέμπων ἐπιδύω. δεῖν μὲν καὶ ἡνέων,
καὶ ἐσὺν ταῖς κατὰ τὰ πρεσβείαις δέοι. ὅτι οἱοντε δὲ χεῖρ
βρον ἐκείνας καὶ τριτοθῆναι. ὑμᾶς δὲ ὑπερμνήσαι μὲν ἡδέως, ἐ-
νῶν, ἐπεὶ περὶ τὰ μὴ ἀκούοντας ἡμῖν, ἀλλ' ἐκόντας, καὶ εἰς ταῦ-
τα, καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως συναγροῖ εἶσθαι. ἐκείνῳ πα-
ρόντων γὰρ, ἐπεὶ ἐκείνων ῥάδιον τεκμήρασθαι.

Βιβιωοί, βρᾶτο.

ἀνύλας ὅτι ἀπὸ τῆς γῆρας ἡμῶν, ἡ δὲ ὀλιγορείας μάλλον, ἡ
μάρτυς φαίνεται ἡ ἀσθενείας. εἰ γὰρ ἀμελοῦντας
ἀληθῶς ἐγίνωσκεν, οὐ καὶ παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγορείαν
περὶ αὐτῆς οἱ ἐπεστέλλεν. ἄλλως τε μὴ ἢ ἡμῶν πρεσβύεσθαι,
μεγαλόντων, κατὰ τὰ διακονούντων πρὸς τὸν πέμψαντα. νυνὶ
δὲ ἀνύλας μὲν, συνείδε τὸ καὶ χρείας ἀδύνατον. σὺ δὲ διὰ πει-
λῆς λύσειν νομίζων τὸ ἄπορον, ἀδύνατος ἄμα ἐκ ἀνωφελέως χρο-

λεπαίνεις· ὅτε γὰρ ἐλπίς, οὐτε φόβος χρηγίας αἴτιον, ἀλλὰ τὸ
δύνασθαι.

Βιθυνοῖς Βρούτους,

ὁ ἰάκοντες ἡμῖν ὑπερεταῖες, οὐχὰ μὴ βούλονται πα-
ρέχειν κερδανούσιν· ἀρχηγὸν γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῦ τόπου· ἀλλὰ
τὴν ἐπεκείνοις χάριν, ἥ τις αὐτοῖς ὀφείλετο ὑφ' ἡμῶν,
ἀποβαλλοῦσι κατασιδ' ἄσαντες οὖν τὰς ναῦς, ὅν ποτε ἐ-
πεπύλαμεν ζῶ τοῖς ἐρέταις, καὶ τὸ ὀφειλομένον σὶ κρείσσει,
πῶς μὲν λατρεῖν ἀναγκαῖον ἔσται οὐκ ἔστι τούτοις ἀχθεσθαι, ἀλλὰ
λῶν ἀνὴρ πολὺ πωμὴν χάριν ἡμῖν εἰδέναι.

Βιθυνοί, Βρόττος.

ὁ ἰβριζόμενοι τοὺς ὑποεργεῖν μὴ ἰχθύοντας, οὐχὰ πε-
σάψαντες, ὀφείλονται· ἡ δὲ γὰρ αὐτῶν μὴ γινέσθαι χρείας, ἔ-
στιν ἀπειλὴ ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ ἀγνώμονες εἶναι ζημιοῦνται.
εἰς οὗσι γὰρ τῇ ἀνάλγει πρὸς τὸ ἀποροῦν, καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρω-
πίας τῇ ἐνδείᾳ συνέγνωσαν· ἡμεῖς μὲν οὖν τὰ χιόν ἀνὰ πρὸς ἡ-
σαιμην, ἡ ὑπερῖ χιόν ἀρνησόμεθα χρηγεῖν ἔχοντες· σὺ δέ,
εἰ πλεονοίῃς πορίσειν ἀφ' ἡμῶν διαβίαις, ἴσθι μὴ ὡς ἀνὰ ρα-
λίπης, ἀλλ' ὡς ἀνὰ χιόν σασθαι δυναθῆς χάριν ἡμῖν παρέξων.

Βρούττος, τοῖς αὐτοῖς.

τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα, ὅσων μοι ἔδει ἐν θαλάσῃ ἔχω, πα-
ραχούρων μοι μακεδόνων, καὶ λεσβίων, καὶ φοινίκων.
ὑμεῖς μὲν οὖν, ἐπεὶ παρὰ τοὺς χειμῶνας ἀφ' ἡμετέρας ἔτι πε-
σόντας ὑπερήσατε, τετρακόσιοι τάλαντα εἰς τὸ ὑπὲρ βατικὸν
αὐτῶν συγκομίσατε νομίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν βούλον, αἴτι-
ον τὸν χειμῶνα περυσίαι· ἐβλεψάντων δὲ ὑμῶν, ἐνόησεν.

Βιθυνοί Βρούττος.

ὁ μὲν χειμῶν διεκώλυσε τῶν ναυτικῶν ἡμῶν συμμαχί-
αν· ἡ δὲ ναυτικὴ παρασιδὴ, ἐξ ἀνήλωσε τὰ χιόν ματῶν, ὥς

τε ἡμᾶς εἰς ἐμῇ σοί, ἀλλ' ἔν αὐτοῖς πεδὲ πλὴν ἡρώς μεμοχθῆναι.
Ἡ οὖν χρεία ἡ ἐπ' ἄλλων πεπληρωμένης, αἰ τοῦ μεθ' αὐτὴν
μὴ βραδύναντες μὲν διὰ τύχην· ἀπ' αὐτῆς δὲ διὰ τὸ ἀνάλω-
μα οὐκ ἔστι δύνατον ἡμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χεῖματα, ὥς ἐκ τῆς
χημαλῶν ναῦς. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

αἰ βουλαὶ ἡμῶν ὀλίγοι· αἱ ὑποργίαι βραδείαι· τί τὸ τέ-
λος βύθρον ἐν νοεῖσθε. Περιχμῶσι, Βρούτῳ.

β. χαλᾶσθαι μὲν ὀκνηρῶς, ἀσφαλῆα· ὑποργεῖν δὲ βρα-
δέως, ἀσφένδα· τὸν βύθρον ἀμφοτέρων ἐν τέλος συνώμην.

Priuilegio multa indicta uetatur, ne quis ad decem annos im-
primere possit nec aliubi impressa uendere usquam locorum
ditionis inclviti & felicissimi S. Veneti.

Ex aedibus Bartholomaei Iustinopolitani, Gabrielis Brasi-
chellensis, Ioannis Bifsoli, et Benedicti Mangii carpensium.
•M. IID. xiiii. cal. Iulias.

